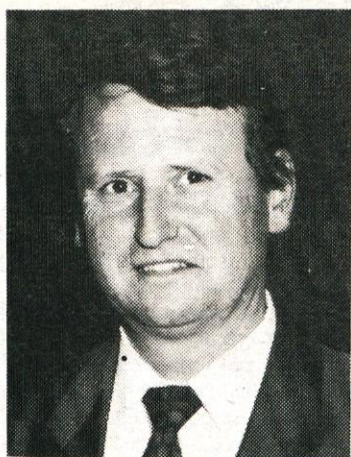

ANDREJ SENICA, podpredsednik zbora krajevnih skupnosti, rojen 1950, ekonomist, zaposlen SDK — Centrala Ljubljana, stanuje Trzin, Ul. OF 9

CIRIL SMRKOLJ, podpredsednik zbora združenega dela, rojen 1949, zasebni kmetovalec, stanuje Šentožbolt 1

Na konstitutivni seji Skupščine občine Domžale so delegati izvolili tudi novo vodstvo naše občinske skupščine, ki ga bo v tem mandatnem obdobju vodil mag. Ervin Anton Schwarzbartl, dipl. ing., s katerim smo za vas pripravili pogovor, v besedi in sliki pa vam predstavljamo tudi vse ostale vodilne funkcionarje naše skupščine:

JURIJ BERLOT, podpredsednik Skupščine občine Domžale, rojen 1960, ing. agronomije, zasebni kmetovalec, stanuje Domžale, Kidričeva 10

MARKO VRESK, predsednik zbora združenega dela, rojen 1954, dipl. pravnik, zaposlen v HELIOS Domžale, stanuje Domžale, V. Vlahoviča 1/E

JANEZ ŠKRLEP, predsednik zbora krajevnih skupnosti, rojen 1950, arheolog, zaposlen KLET Vipava, stanuje Mengeš, Proletarske 2/a

FRANCE GORŠE, predsednik družbenopolitičnega zbora, rojen 1938, dipl. ing., agr., zaposlen v upravnih organih občine Domžale, stanuje Domžale, Trdinova c. 4

SIMON MAVSAR, podpredsednik družbenopolitičnega zbora, rojen 1968, študent STF, stanuje Homec, Gostičeva 59

Novo občinsko vodstvo

občinski poročevalec

Glasilo občine Domžale

Domžale, 17. VI. 1990, letnik XXIV, št. 9

Vsakdo lahko pride do mene vsako sredo po 16. uri. Vrata občine bodo še bolj odprta občanom, saj je to kraj, kjer zaposleni služijo, ščitijo in skrbijo prav zanje.

Ervin A. Schwarzbartl
v današnjem intervjuju

aktualno

Uspešni trzinski strelci, ki segajo že po državnih naslovih.

Ekipa mladincev SD Trzin:

Trzinci: v center državne tarče ...

Z državnimi prvenstvi v streljanju s serijskim zračnim orožjem se je iztekla še ena strelska sezona z zračnim orožjem, ki pa se bo nadaljevala s streljanjem z malokalibrskim in vojaškim orožjem. Zaključek sezone je bil za trzinske strelce izredno uspešen, ki so svoj vrh dosegli na državnem prvenstvu v Smederevu.

Tam je ekipa mladincev v postavi: Boštjan Kralj, Boris Paternost in Božo Habjan opravila s 34 ekipami iz vseh republik in pokrajin in osvojila naslov državnih prvakov. Najboljši član ekipe je bil Boštjan Kralj, ki je streljal celo za krog bolje kot lani, ko je osvojil v tej disciplini naslov državnega prvaka, letos pa je njegov rezultat 374 krogov zadoščal »le« za srebrno kolajno. Uspeh mladincev je naslednji dan potrdila še Irena Perne, ki je s 375 krogi postavila nov državni rekord. Kljub temu je osvojila srebrno kolajno, kajti enak rezultat je dosegla še strelka iz Zenice, ki pa je bila za krog boljša v zadnji seriji.

O nekaterih odličnih dosežkih trzinskih strelcev smo že poročali. Na letošnjih republiških in državnih prvenstvih so osvojili že 21 kolajn v ekipni in posamični konkurenci. Osvojili so kar 6 ekipnih republiških naslovov in enega posameznega. Letošnji uspehi in številni uspehi v preteklih sezonah so posledica predvsem stalne skrbi za strelski naraščaj ter v volonterskem pristopu k delu. Menimo, da je strelski šport po svojih uspehih že postal paradna disciplina v domžalski občini, zato bi ga bilo potrebno še naprej podpirati in mu tako omogočiti nadaljnji razvoj tako v kvalitativnem kot v množičnem smislu. Družba je strelcem že izrekla mnoga priznanja, največjega pa bodo deležni strelci takrat, ko jim bo ta družba omogočila normalne pogoje tudi za delo v nadaljevanju strelske sezone, ko se prične treningi in tekmovanja z malokalibrskim orožjem. Tu pa imajo naši strelci gotovo najslabše pogoje v Sloveniji. Zato strelci upajo, da bo novo občinsko vodstvo pri reševanju tega problema odločnejše kot predhodno in da bodo končno le prišli do prepotrebne malokalibrskega strelišča.

Pogovor z novim predsednikom Skupščine občine Domžale gospodom Ervinom A. Schwarzbartlom:

Bodimo srčni – podajmo si roke!

Na prvi konstitutivni seji občinske skupščine dne

21. maja 1990 so delegati vseh treh zborov izvolili za predsednika Sob. Domžale mag. Ervina A. Schwarzbartla. Deloma smo svojega novega župana spoznali iz njegovih dveh doslej objavljenih člankov (enega v predvolilnem boju, drugega neposredno po volitvah), prav pa je, da predsednika spoznamo tudi programsko. V tem smislu smo mu v glavnem zastavili tudi vprašanja. Z njim se je pogovarjal odgovorni urednik Matjaž Brojan.

1. V imenu bralcev, uredniškega odbora in uredništva sprejmite iskrene čestitke ob vaši izvolitvi za predsednika Skupščine občine Domžale. Katera misel je dominirala, ko ste se odločili, ali vstopite v svet specifičnih medstrankarskih razmerij in vsega, kar iz teh razmerij izhaja?

Hvala za čestitko. Čeprav vprašanja povsem ne razumem, bi si upal trditi, da strankarstvo edino omogoča izražanje avtentičnih in človeško različnih interesov ljudstva v političnem življenju.

Ker pa ta resnica ni imela javne pravice in podpore do zadnjih volitev, sem čutil dolžnost in moralno obvezo, da stopim iz anonimnosti in svoja stališča postavim na »ogled«. Tako sem preizkusil dvojce.

Prvič, ali sem v preteklosti ravnal pravilno in dovolj pokončno, ko se nisem hotel vključiti v javno življenje zato ker je bilo to dirigirano, osebna stališča pa dovoljena samo do meje, ki jo je postavljala oblastna struktura. Če pa je kdo od nas obla-

sti nasprotoval, nas je ta kaznovala ali izločila.

Drugič, ali so stališča in vrednote (občeloške, civilizacijske, krščanske), ki jih živim in zagovarjam sprejemljiva za večino in dovolj cenjena, predvsem pa ali so še vedno živa. Še ne davno tega je vse kazalo, da je petinštiridesetletni »eksperiment z narodom« zatrl veliko normalnega, v ospredje

pa porival nekaj, kar zdrav razum in narava človeka zavrača, vendar si povprečni ljudje tega niso upali povedati. Nisem se uštel. Ljudje so v bistvu tudi dobri in razumni. Le možnosti niso imele. In končno se večina v boju za preživetje okolju prilagaja.

2. Ali imate, gospod predsednik, že od prej dober pogled na položaj in stanje v naši občini ali morda v tej začetni fazi še sintetično zbirate informacije o problemih, s katerimi se boste soočili. Je bila vaša informiranost o občini, kateri ste sedaj župan, dobra ali morda ne?

Ne trdim, da sem imel pred volitvami dober pregled na položaj in stanje v občini. Nasprotno, priznam, da se za to nisem zanimal. Že v kandidacijskem postopku pa sem se srečeval s stvarnostjo, z ljudmi (pa ne samo s tisto peščico na

zborih), z življenjem občine. Morda bo komu zvenelo domišljavo ampak, podoba ki sem

si jo ustvaril v tem času pred volitvami je bila identična mojim predpostavkam. Tudi danes, ko že opravljam funkcijo poslanca in »župana« me nič ne preseneča. Vse se mi zdi normalno, kot da sem prav takšne reakcije, stanja, odzive ... pričakoval. Kot da sem vedel kaj me čaka? Končno pa domžalska občina ni izjema, je samo specifična. In ker sem že prej spoznaval življenje v drugih sredinah me domžalsko ne preseneča.

3. Obstajajo trajne človeške vrednote, ki so gotovo temelj dobrega, humanega, v lepo človekovo perspektivo odprtega življenja. Katerih vrednot in življenjskih postulatov se vi oprijemate in katere vrednote so

(Nadaljevanje na 2. strani)

Novo vodstvo Skupščine občine Domžale ob svečani prisegi.

Podeljena priznanja skupščine občine Domžale

Zlato plaketo občine Domžale sta prejela:

Hermán Breznik

— za dolgoletno prizadevno družbenopolitično delo na področjih, ki so pomembna za razvoj občine in krajevne skupnosti

Emil Maver

— za prizadevanja pri razvijanju telesne kulture v občini Domžale in za prizadevno delo v športnih društvih

Srebrno plaketo občine Domžale sta prejela:

Ivan Orel

— za dolgoletno delo v družbenopolitičnih organizacijah v krajevni skupnosti in občini

Pepca Žebovec

— za dolgoletno družbenopolitično delo v raznih komisijah in odborih na ravni občine in krajevne skupnosti

Bronaste plakete občine Domžale so prejeli:

Miroslav Birk

— za aktivno družbenopolitično delo in prizadevanja pri razvijanju samoupravnih in delegatskih odnosov v DO in širši družbenopolitični skupnosti

Ivanka Brodar

— za izredno prizadevno delo v organih Zveze združenj borcev NOV v krajevni skupnosti in občini

Dominik Grmek

— za osebni prispevek pri strokovnem usposabljanju pripadnikov teritorialne obrambe in rezervnih vojaških starešin ter njihovo vključevanje v družbena dogajanja v občini

Anton Hren

— za prizadevno delo v samoupravnih organih delovne organizacije ter aktivnosti na področju delegatskega sistema v krajevni skupnosti

Julij Jerman

— za dolgoletno samoupravno in družbenopolitično aktivno delo v delovni organizaciji

Ivan Kamenšek

— za aktivnosti na samoupravnem področju v delovni organizaciji ter pri krepitvi delegatskega sistema v krajevni skupnosti

Marija Kugler

— za angažirano in strokovno delo v delovni organizaciji in širši družbenopolitični skupnosti

V današnji številki ponovno objavljamo dobitnike občinskih priznanj in se jim ob tej priložnosti opravičujemo za neljubo napako pri objavi v prejšnji številki!

Ema Škerjanc-Ogorevc

— za ustvarjalno delo na področju vzgoje in izobraževanja ter za aktivnosti v občini in širši družbenopolitični skupnosti

Marjan Velepec

— za aktivno delo pri razvijanju in uveljavljanju delegatskega sistema na različnih nivojih ter za družbenopolitično aktivnost v delovni organizaciji in izven nje

Listino o priznanju občine Domžale prejmejo:

Komisija »Pot spominov NOB občine Domžale«

— za uspešno delovanje pri ohranjanju revolucionarnih izročil NOB na območju občine Domžale

Osnovna šola Vencija Perka Domžale

— za dosežene uspehe pri uvajanju nivojskega pouka v osnovnošolskem izobraževanju

KONT, d.o.o.

DOMŽALE

Opravljam knjigovodske in kooperacijske storitve za majhna podjetja, telefon: 722-585.

Per aspera ad astra...

Vsak začetek je povezan z določeno mero negotovosti in šele vaja naredi mojstra, za kar pa je potreben čas.

In kaj je čas, to nerazvzljivo vprašanje? Čas prihaja iz prihodnosti preko sedanjosti, ki ne obstaja, in sega v preteklost, ki je prenehala obstajati. In če hočemo razumeti letošnje volitve kot razmejitve med preteklostjo in prihodnostjo, ki je irealnost, dokler ne postane realnost, potem namere letošnjih svobodnih volitev prav gotovo nismo pravilno doumeli. Za kaj namreč gre? Na prizorišču predvolilnega obdobja se pojavljajo, ne rečem, da množično, izrazite težnje, kako pred vse, s čimer nas je bogatila in siromašila preteklost, postaviti negativen predzvon, vse, kar pa obljublja prihodnost, pa da je že vnaprej »obsojeno« na uspeh. To je navadna contradictio in terminis, kajti nobena stran ni tako slaba, da ne bi bila vsaj malo dobra in nobena stvar ni tako dobra, da ne bi bila vsaj malo slaba. Po tej logiki tudi slabega človeka ne more biti, la manjka mu dobro. Predvsem je treba vedeti, da se je v sedanjem povolilnem času zamenjala vloga očistevalcev napak in prestopkov: včeraj je »demos« (ljudstvo) očisteval partijo s svojimi videnji in ugotovitvami, danes pa se prenovitelji izdajajo v vlogi očistevalca Demosa in ga opozarjajo, da je skupščina najvišji organ vseh državljanov Slovenije in da je treba dosledno slediti demokratičnim postopkom.

Prvotno sem sledečemu razmišljanju hotel dati naslov »Ko bo popustila užaljenost poraza« in pri tem sem mislil na Jožefa Školca, ki ga je motilo, da so se »demosovi samodisciplinirali v brezoblično gmoto«. Ali ne želi slovenski narod celo več? Da bi se namreč ne samo demosovci, ampak tudi liberalci, prenovitelji in drugi samodisciplinirali v skupno in usklajeno »gmoto« pri vseh tistih vprašanjih, ki so racionalnega oziroma nadstrankarskega pomena za republiko Slovenijo in njene državljane. Sicer pa bo šele soočenje s konkretnimi problemi pokazalo, katera od strank je pripravljena voziti odgovornost za politično in gospodarsko prenovo... ko demokracija ne bo več samo abstrakcija.

Vsekakor: izvolili smo novo slovensko oblast, kar prav gotovo ni mačji kašelj. Nemir, ki se tu pa tam polašča ljudi, je v veliki meri neupravičen, z njim je povezan predvsem prehod v nove politične odnose. Etično in moralno nedopustno bi bilo, če bi drug drugega kakorkoli ustrahovali z možnostjo maščevanja ali revanšizma ene ali druge strani, raje SPREMENIMO sami sebe, spremenimo kajpak na bolje. Družimo se z ljudmi in ne z »otrobi«, da nas ne bodo požrle svinje. Nastopajmo skupaj, kjer le moremo in ne onemogočajmo drug drugega: ne bodimo v posmeh tistim, ki so že vnaprej anatemetizirali našo demokracijo, in tudi drugim. Pamet v roke in v glavo, kakor pravijo bratje Srbi, ograjujem se od srbske politike.

Nihče od nas še ni povedal vsega: ne kristjani, ne liberalci, ne prenovitelji, ne drugi, ali ne bi torej drug drugemu malo bolj prislusili in se morda okoristili z nenadejanimi odkritji sogovornika. Pri vsem pazimo na besede! Moj pokojni oče je nešteto krat dejal: Boljši je en premislek, kakor en dan hudā. Tudi demokracijo moramo pravilno razumeti in ne segajmo v »vrhove« (beri: brezna), kjer so lè-ta že izrojena. Svoje meje naj ima tudi naše slovensko prilagajanje in nenehno dogovarjanje, ki nas je pripeljalo skoraj na rob propada. Začnimo ukrepati! Konstruktivno, v blagor vseh državljanov republike Slovenije. Hitro, pa pravijo, da se naredi samo figa, pa še tista ne vedno! Per aspera ad astra.

Ivan Kepić

(Nadaljevanje s 1. strani)

neobhodne, da jih vnesemo v našo medsebojno delovna in človeška razmerja?

Ljudje naših evropskih sredin so z zgodovini zapadali številnim vplivom. Kulturno so se bogatili in hkrati dvigovali standard na dolgi rok vedno takrat, kadar so spoštovali (vede ali nevede) temeljna načela krščanskega izročila ljubezni do bližnjega in deset Božjih zapovedi. Od tod izhaja tudi moje geslo: »Bodimo srčni — podajmo si roke«, ki ga ocenjujem tako tipično, kot dialoško strpno ali če hočete tudi pragmatično in za vse sprejemljivo.

4. »Narod si zapomni«, smo zapisali ob članku v prejšnji številki, lahko bi rekli tudi drugače — »Narod ne pozablja«. Razumljiv bi bil bes, povračilni strastni nagon in s tem v zvezi revanšistična — gotovo destruktivna dejanja. Se vi te nevarnosti zavedate? Ali obstaja skupna volja preseči povračilne strasti v ravnanjih, politiki, kadrovanju?

Ne vem kaj so to povračilne strasti, kaj revanšizem. Poznam besede ne pa teh čustev. To sem v življenju že tolikokrat izprašal, da o tem ne bi razpravljaj.

5. V imenu — DEMOSA (ljudstva) se je v preteklosti počelo marsikaj. Ali po vašem mnenju ne obstoji nevarnost, da bo ljudstvo, ki je s svojo voljo postavilo nove ljudi, samo formalno najpomembnejše in njegovi interesi priznani samo toliko, v kolikor se bodo prekrivali z interesi nove garniture ljudi?

Da in ne. Strankarstvo in svobodne volitve namreč omogočajo in terjajo, da se interesi oblastnih struktur pokrivajo interesi večine in ne obratno. V preteklosti tega (niti obratnega) pokritja nismo mogli zazna-

ti saj se ni »kaznovalo« nepokrivanje interesov ljudstva (DEMOSA-a), ampak nestrinjanje z oblastniki.

6. Tudi v zborih naše občinske skupščine smo soočeni s položajem: Demos na eni, opozicija na drugi strani. V koliki meri bo v poslanskem soočanju prisotna racionalnost in objektivnost pogledov ne glede na strankarsko pripadnost, saj bo ta tolerantnost tudi conditio sine qua non pravim odločitvam v korist »ljudstva«.

Se ne strinjam. Bistvo strankarstva je ločitev stališč in iskanje podpore zanje. Absolutne objektivnosti in resnice ni (razen ene), zato vedno zmaga stališče z večinsko podporo ob pogoju svobodnega izražanja mnenj. Napačna odločitev se hitro maščuje in ljudje so dovolj razsodni, da ob pogoju neovirane razprave znajo odločiti optimalno, pa tudi disciplinirano! Končno morajo zaupati tudi svojim strankarskim prvkom (izbranim ali voljenim), katere lahko zapustijo povsem svobodno, če so nad njihovimi predlogi in rešitvami razočarani.

7. Gospod predsednik, ker ste se odločili, da boste funkcijo »župana« opravljali neprofesionalno, ste pred izjemno zahtevno nalogo. Kaj vas je vodilo, za to, da ste se tako odločili, saj tako ena kot druga delovna zadolžitev (v tovarni Elektroelement na izlakah) zahteva celega človeka. Kako boste to zmogli?

Zmorem. To že dokazujem. Je pa to stvar organizacije, volje, znanja, razgledanosti, vsaj jaz tako mislim. Ne smemo pa pozabiti kaj je »županstvo« in kaj vlada. Dela vlada (sedaj izvršni svet imenovan), spremlja in budno pazi ter razsoja pa parlament (skupščina). »Župan« zato ne sme biti obremenjen z reševanjem tekočih zadev, potem ne more objektivno

razsojati, tudi ne sme biti v »navetiku« z vlado in okoljem, ker ga to obremenjuje. Torej je lahko »županstvo« častna funkcija, rahlo vzvišena, nevtralna. In takšno lahko in zmorem opravljati neprofesionalno. Delam pa na izlakah in doma. Verjamete!?

8. Občanom ste obljubili javnost in vpogled v popolnoma vseh stvareh. Kako nameravate to doseči? Boste morda kot predsednik IS Lojze Peterle odprli vrata občanom?

Obljuba drži in jo že izpolnjujem. Saj lahko vsakdo pride do mene vsako sredo po 16.00 uri. Tudi vrata občine bodo še bolj odprta občanom, (tu mislim na izvršni svet in upravne organe), saj to je kraj kjer zaposleni slušajo, ščitijo in skrbijo prav zanje. Kako, pa bodo ocenili volilci na naslednjih volitvah, ki bodo še bolj demokratične in svobodne kot zadnje.

9. Kako in na katerem področju nameravate najprej obračunati z dosedanjimi neracionalnostmi v organiziranosti občinske uprave, družbenih in drugih dejavnosti?

Ne nameravam obračunavati. To ni v moji naravi. Bomo pa spremenili marsikaj. Malo potrpljenja prosim in tudi obzirnosti pri spreminjanju, pa čeprav bodo spremembe z vso strogostjo in resnostjo izvedene. Zakaj cilji in obljube se morajo uresničiti vsaj v toliki meri, da bodo volilci zadovoljni.

10. Iz preteklosti v občini prenašamo na današnji čas nekatere pereče hipoteke: ekološka, neurejeno vprašanje novega odlagališča, zadeva Čebokli, nedorečena trasa avtoceste skozi našo občino in s tem v zvezi vse, kar iz te nedorečenosti izhaja.

To niso hipoteke. To so tekoči problemi pa tudi kakšna škana ali malomarnost v preteklosti, ki jo je potrebno z občutkom do sočloveka urediti,

probleme pa strokovno in previdarno rešiti. Sicer pa ste omenili samo nekatere, že sedaj sem spoznal še druge, težje in takšne na katere imamo malo vpliva in jih bomo najprej morali razrešiti poslanci v Skupščini Republike Slovenije.

11. Položaj se poslabšuje tudi v gospodarstvu, pogostne rdeče številke, kreditne in druge obremenitve so velike, nelikvidnost tudi vse večja. V čem bo »sveža kri«, da presežemo to stanje?

Gospodarstvo je vedno pričakovalo »sveže krvi« za svojo nesmotrno ravnanje, da bi lahko delalo in živelo po starem. Temu bo sedaj konec. Za marsikoga bo to tragična izkušnja, ki pa je ne moremo preskočiti. Sicer pa je to tema, ki jo v tem intervjuju ne morem zaobseči, ker je prezahtevna in preobsežna. Morda o gospodarstvu na splošno in v naši občini posebno kaj več drugič.

12. Gotovo je, da se vsega ne bi lotili, če ne bi bili prepričani, da boste uspešni. Pa vendar: Kakšna je vaša poslanica sodelavcem, ki vas obdajajo in ljudem, katerim ste postali župan?

Tako bi povzel svoja stališča, ki jih zagovarjam kar v alineah in z naštevanjem bistvenih povdkov.

»Občina« mora: SLUŽITI (prijazno, strokovno, hitro)

— Krajanom kot državljanom, ki v oz. na občini iščejo storitve, informacije, pomoč, nasvet...

— Investitorjem, podjetjem, ustanovam, da na najboljši možni način uresničujejo ambicije in zamisli za svoj račun.

— Krajevnim, državnim in političnim (strankarskim) interesom v smislu informiranja in usklajevanja stališč oz. hotenj ter nudenja strokovnih nasvetov oz. storitev.

ŠČITITI (zavzeto, nepristransko, učinkovito)

— Krajane osebno in njihovo premoženja, standard, bivalno okolje, vrednote kulturnega izročila.

— Naravne danosti, zdravo okolje.

— Integriteto posameznika in njegovih vrednot ter političnega prepričanja.

SKRBETI (strpno, pravično, spoštljivo)

— Za ugled in izgled mest, krajev, vasi, podeželja.

— Za racionalnost splošnih in komunalnih stroškov (infrastruktura).

— Za enakomeren razvoj vseh krajev (občina Domžale ni mesto Domžale).

— Za vključevanje in sodelovanje pri skupnih problemih med kraji, s sosednjimi občinami, mestom Ljubljano in Kamnikom, širšim zaledjem regije, republike in preko meja Slovenije.

— Za dvig in razmah kulturnega, strokovnega in političnega nivoja delovanja ter komuniciranja med različnimi interesi in pogledi oz. vrednotami.

— Za uveljavitev koristnih pobud in interesov krajanov občine in izven.

— Za sprejemljivo obremenitev »gospodarstva« vseh lastninskih oblik in materialnih osnov, skladno z njegovimi zmognostmi.

K temu bi dodal še to. Prvič.

Mi nismo provinca, niti predmestje Ljubljane. Smo pa tesno povezani migracijsko, ekološko, prostorsko in gospodarsko. Zato se moramo povezovati na višjem nivoju, sistemsko in načelno, pobude krajanov pa prenesti v reševanje in upravljanje na nivo krajevnih uradov. Drugič.

»Občinska« uprava mora biti bolj učinkovita in občutno manjša. Hierarhični nivojev naj bo odločanja manj. Strokovnost in samostojnost resorjev in referatov naj bo večja; odgovornost pa kontrolirana in posledična. Nagrajevanje naj bo stimulatívno, ne birokratsko. Odnosi in urejenost na »občini« so zrcalo občine in njene »polne« zaposlenosti s potrebnim in koristnim torej upravičenim.

Odpiramo poštni predal 2

Včasih več, drugič manj vaših pisem dobivamo v uredništvu in vsakega posebej smo veseli. Pa vendar bi radi, da bi v našem glasilu (upamo, da je tudi vaše) lahko prebrali več vaših mnenj, vaših predlogov, pobud, vaših ZLATIH SLAMNIKOV in ROKOVNJAČEVIH GORJAC.

Zato vas vabimo, da sodelujete z nami. Pišite nam (vaša pisma naj ne bodo daljša od 1/ene/ tipkane) strani, lahko pa so napisana tudi v rokopisu, vendar se potrudite, da ga bomo znali prebrati. Pod prispevke se podpišite, na posebno željo vaš naslov zadržimo v uredništvu, objavljene prispevke pa tudi honoriramo.

Pričakujemo vaša pisma, naslovite jih na UREDNIŠTVO OBČINSKEGA POROČEVALCA p.p. 2 61230 DOMŽALE, svoje predloge pa lahko posredujete tudi osebno.

Oglasite se nam, veseli vas bomo!

Uredništvo

Stari vladi v spomin, novi vladi v opomin

Stavka delavcev tekstilne in usnjarsko-predelovalne industrije

15. maja letos je sindikat delavcev tekstilne in usnjarsko-predelovalne industrije organiziral opozorilno stavko. Opozorilni stavki delavcev tekstilne in usnjarsko-predelovalne industrije so se pridružili tudi delavci domžalskih podjetij tekstilne in usnjarsko-predelovalne industrije.

V času opozorilne stavke — trajala je eno uro, so delavci izbrali za razgovore z vodilnimi. Iz povzetih razprav in izražanja zahtev v času poteka stavke v posameznih podjetjih, je občinski stavkovni odbor oblikoval izražene zahteve stavka-jočih delavcev. Te pa so:

1. V obeh panogah (tekstilna in usnjarsko-predelovalna industrija) se morajo znižati dajatve za 40 % in bremena za zadovoljevanje skupnih in splošnih potreb enakopravno porazdeliti med delovno intenzivne in kapitalno intenzivne panoge. Pri tej zahtevi pa delavci terjamo znižanje proračunske porabe v družbenem produktu na vseh nivojih od federacije do občin, zmanjšanje carinskih obveznosti in zmanjšanje obveznosti iz bruto OD.

Ob tej zahtevi ne sprejemamo nikakršnih opravičil, da v občini ne moremo zmanjševati obveznosti, dokler na tem področju ni zagotovljene skladnostne dinamike z republiko in federacijo.

2. Izvršni svet republike Slovenije in GZS morata prevzeti vse ukrepe, ki bodo preprečili intervencijski uvoz tekstilnih in usnjarskih izdelkov, dokler država ne zniža davščin na surovine in reprodukcijski material.

3. ZIS mora z ukrepi zagotoviti realno vrednotenje izvoza izdelkov obeh panog s primerno višino nadomestila za izpad prihodka zaradi tečajne razlike.

4. Z novim bančnim sistemom delavci obeh dejavnosti nismo zadovoljni, zato terjamo nadaljnje radikalne posege v bančništvu, ki naj sledijo samo dvema ciljema:

- a) konkurenčnosti bank (tudi na občinskih nivojih)
- b) znižanje obrestnih mer za kratkoročne kredite.

5. V sklopu zahtev za znižanje proračunske porabe posebno zahtevamo, da se v smislu realnosti zniža udeležba JLA v družbenem produktu.

O UČINKIH STAVKE IN UVELJAVITVI ZAHTEV BODO DELAVCI OBVEŠČENI ŠE PRED DOPUSTI. TAKO NAS JE OBVESTIL STAVKOVNI ODBOR SINDIKATA DELAVCEV TEKSTILNE IN USNJARSKO-PREDELOVALNE INDUSTRIJE SLOVENIJE.

A. J.

Prejeli smo:

Pogrevanje volilnega golaža ali kako si zdraviš moralnega mačka

Slovenska demokratična zveza (zanimivo, kako dosedanje opozicijske stranke hitro pozabljajo na predvolilne polemike o potrebi podpisovanja avtorja pod prispevki) v članku pod naslovom »Narod si zapomni« poskuša prepričati bralce Občinskega poročevalca o nečem, kar po mojem mnenju še najbolj ponazarja naslov pričujočega članka.

Če parafraziram rek znanega avtorja, da tisti, ki se od zgodovine ničesar ne nauči, jo ponavlja, ne mislim deliti moralnih naukov obstoječi oblasti. Bralec pa ne more, da se ne spomni te parafraze, ko bere napisano o tem, kako so sedanje oblasti stranke bile šikanirane in onemogočene v predvolilnem boju. Nesmiselno je izkoriščati dragocen prostor z zanikanjem teh trditev. Menim, da je večina občanov na podlagi lastne presoje, zdravega razuma in normalnega vida sama ustvarila lastno mnenje o plakatnih aferah in uničevanju plakatov. Tisto, kar me je spodbudilo k pisanju, je slab občutek, da so nekatere stranke očitno zelo vestno delale seznane in evidenco trgovin in lokalov, ki so sprejemali njihove plakate in tistih, ki niso. Celo fotografije o tem obstajajo. ZKS — SDP tega ni delala. Delovne organizacije ali lastnike smo naprosili za prostor v izlozbi in če so naše plakate sprejeli, smo se zahvalili, če ne, smo se opravičili za nadlegovanje in to je bilo vse. Zato je toliko večje presenečenje ugotovitev, da nekdo skrbno vodi evidenco o tistih, ki so hoteli izobešati plakate nekatere stranke in tistih, ki tega niso hoteli. V zvezi s tem sporočamo občanom Domžal, lastnikom lokalov in vsem prizadetim, da se bo ZKS — SDP v Domžalah borila z vsemi močmi, ki so ji na razpolago, s pomočjo sredstev pravne države, da ena diktatura ne bo nadomeščena z drugo pa tudi, če se ta imenuje večstrankarska in opravičuje z neenakopravnostjo v predvolilnem boju.

Član ZKS — SDP
Miljenko Martinjak

Domžalski liberalci po volitvah

Volitve so za nami ter s tem tudi različna ugibanja spekulativne narave kaj bo, če bo ipd. Vsekakor se je sedaj, ko je vsa mrzlica predvolilnega vzdušja minila, treba posvetiti dejanskim problemom, ki bremene skupnost državljanov Republike Slovenije. V tem trenutku je lahko plodonosno edinole preudarno in relativno hitro ukrepanje na področju gospodarstva, kajti danes zelo malo pomaga pirovanje nad porazom komunistov, če ni jasnega koncepta izhoda iz situacije, ko delavci množično izgubljajo zaposlitev, ko ima mesečno povprečno več kot 200 slovenskih podjetij blokiran žiro račun ipd. Na ta objektivna dejstva smo v naši stranki sicer opozarjali že pred volitvami, toda očitno je leporečje nekaterih drugih strank prevladalo nad resnimi opozorili.

Najbolj paradoksalno pri vseh zadevi pa je, da je sedaj med najbolj kričavimi kritiki starega režima dosti ljudi, ki so mu vrsto let krepko pomagali pri njegovem ohranjanju. Nekateri so bili zraven »po pomoti«, drugi s polno zavestjo, vendar nas liberalcev to ne moti, razen če ti ljudje sedaj bežijo pred jasno razpoznavnim dejstvom, da so bili zraven, s tem, da sedaj poskušajo stresati ogenj in žveplo na vse tiste, ki se niso umaknili ali znali umakniti pravi čas, iz uto-pičnega projekta družbene enakosti. Ravno zaradi takih Savlov, ki so sedaj v procesu slovenske pomladi naenkrat vsi postali Pavli, se poskuša ZSMS — liberalni stranki napriliti, da je partijska ekspozitura ali kar partijski trojanski konj v slovenski parlamentarni demokraciji. Upamo si zavrniti vsa tovrstna pljuvanja, kajti od 12. kongresa v Krškem 1986 leta, tedaj še Zveze socialistične mladine Slovenije, je »naša pot iz socializma znana in prepoznavna« ter naša politika konsistentna v iskanju novih, širših okvirov posameznikove svobode.

Prav svoboda posameznika pa je točka, kjer se naša stranka bistveno ločuje od vseh ostalih političnih organizacij

v Sloveniji, tako z leve kot z desne. Ne iščemo nikakršnih poti za razredno oz. slojevsko ali nacionalno osvobajanje. Cilj naše politične dejavnosti je osvobajanje državljana kot posameznika in njegova zaščita pred nadvlado večine, ki se posamezniku lahko kaže samo kot tiranija. Posameznika je treba zaščititi tako na političnem kot ekonomskem področju. Na političnem področju to pomeni, da največkrat vsiljeni abstraktni družbeni interes (včasih razredni, danes nacionalni), ne more biti interes določenega posameznika, če ta interes ne ustreza konkretni vsebini interesa tega posameznika. Na področju ekonomije pa posameznik potrebuje zaščito, zaradi dejstva, da so razna kolektivistična združenja na tem področju v svojem bistvu naperjena v omejevanje posameznikove svobode na področju podjetniške iniciative. Zato smatramo, da so sicer taka združenja dopustna, vendar ne bi bilo slabo, če bi jih zakonodaja obravnavala restriktivno in to predvsem z namenom zaščititi posameznika pred tiranijo večine. Iz tega je jasno razvidno, da odločno nasprotujemo vsakemu kolektivizmu, tako staremu proletarskemu, kot novemu nacionalnemu. Kajti v Zahodni civilizaciji je edino individualizem tisti, ki prinaša pozitiven družbeni razvoj, ker je lahko le posameznik kot tak njegovo glavno gibalno.

Ob tej priložnosti bi se še radi zahvalili vsem volilcem ZSMS — liberalne stranke v domžalski občini za zaupanje, ki so nam ga naklonili ter jim ob tej priložnosti sporočamo, da bo naša politična aktivnost v okviru občine Domžale, prvenstveno usmerjena v uresničevanje našega predvolilnega programa. S politikanstvom se v lokalnih okvirih ne mislimo ukvarjati, razen če nas v to ne bosta prisilili levica ali desnica v občinski skupščini, kar je glede na obsežnost njenih programov vsebinskih sprememb v občini Domžale, v primerjavi z našim, tudi možno pričakovati.

ZSMS — liberalna stranka
Domžale

Prejeli smo:

Odboru slovenske demokratične zveze ob članku:

Narod si zapomni . . .

Zabavalo me je prebrati vašo pravljico o »plakatni vojni«. Zabavalo me je zato, ker sem v njej spoznal tisto šalo:

Poslušalec sprašuje: »Halo Radio Erevan. Slišal sem, da je Ivan Sergejevič v Leningradu na tomboli zadel novo lado.«

Odgovor Radia Erevan: »Res je, le da ne gre za Ivana Sergejeviča, ampak Olega Davidoviča, ni se zgodilo v Leningradu, ampak v Moskvi, ne gre za avto, ampak za kolo in da ni zadel, ampak so mu ga ukradli. Sicer pa je vaša informacija točna.«

Res me je zabavalo, obenem pa občudujem, kako se zaradi dogodka v trgovini lahko razpišete čez četrto časopisne strani. Koliko bo pisarje šele ob kakšnih resnih problemih?

Da je vaš članek cenena politična propaganda, kaže že prvi odstavek. V njem si najprej izmiselite sovražnika (problem), ga naslikate v grozljivih barvah, se z njim spopadete in ga premagate z levo roko. Še dobro, da si NAROD ZAPOMNI in pozna to stalinistično metodo večnega iskanja, ustvarjanja in premagovanja notranjega in zunanega sovražnika. Možno je le dvoje: a) ali ohranjate metode stare oblasti ali pa b) menite, da se proti zablodi bori z novo zablodo.

Poleg izraza NAROD vam gre zelo gladko od peresa tudi RESNICA. Takih svetih besed si jaz ne upam uporabljati kar povprek. Z resnico je tudi tako, da ene ni (razen, če je vi niste vzeli v zakup ali mislite, da bo po volitvah spet veljala le ENA /beri: vašja/ resnica). Resnic je toliko (ko gre za posvetne zadeve) kot ljudi.

Zato se raje pogovarjamo o dejstvih in dejanjih. Ta pa so čisto drugačna od tistega, kar vi ponujate kot resnico. Zakaj niste ničesar zapisali o PREPLETENIH plakatih? Dovolj se je bilo sprehoditi skozi Domžale in si videl (nisi jih videl!) Kučane in Primožiče preplepljene s Schwartzbartlom. S kančkom preganjavi in konstrukcijskih sposobnosti, ki jih premore Odbor SDZ, bi lahko celo dejal: »Zanalašč je bil format Schwartzbartlovega plakata ravno tak, da je prekril le Kučanovo ali Primožičevo fotografijo, okoliško besedilo pa je ostalo nedotaknjeno in je koristilo novi nalepki.

Za konec pa še nasvet Odboru SDZ. Mogoče je bila za vas pred volitvami Calimerova drža (To je krivica! To mi delate zato, ker sem majhen!) umestna. Sedaj, ko ste na oblasti, pa s takšno držo postajate otročji.

Igor Lipovšek

Pohvala Napredku za trud

Ob našem občinskem prazniku se je resnično vsak dan nekaj dogajalo. Napredku, ki je bil organizator večine vseh prireditev na ploščadi, gre iskrena pohvala.

bomo med drugim zaradi takšnega početja primorani plačevati dražji kruh. . . . itd. Poleg tega ima štirimesečno skladiščenje kurilnega olja v shrambah Petrola (zaradi prepovedi prodaje) tudi svojo ceno. Stroške tega bo posredno plačal nihče drug kot potrošnik. Gre torej za še eno izvirno rešitev po sistemu Yu-businessa, kljub temu, da zgledi iz zahodne Evrope jasno povedo, kako se lotiti problema: s poostrenim nadzorom in poostrenimi sankcijami. V Nemčiji mora denimo vsak, ki je prvič zaloten na kraju samem plačati 3 tisoč DEM globe. Če denarja nima pri roki, mu brez zadržka

odpeljejo vozilo. Temu primeren je tudi račun. Pri drugem srečanju z možmi postave, pa mu vozilo enostavno zaplenijo. Na odlok o prepovedi prodaje kurilnega olja je razumljivo veliko ugovorov bilo poslanih na vladin naslov v Beograd. Kakšen bo razplet se še ne ve. Jasno pa je nekaj, da so si spekulanti s kurilnim oljem v tem času prislužili dovolj denarcev in jih uredba, tudi če bo pri njej ostalo, ne prizadene. Svoje poslovne veščine bodo pač usmerili na drugo področje. Še en dokaz, da naši družbi vlada zakon spekulantov in ne zakon oblasti.

Marjan Bolhar

Aktualna tema:

Svobodni trg za špekulante

Zapleti s kurilnim oljem so znova pokazali in potrdili podobo naše splošne urejenosti. Globa za špekulacije bo naložena vsem.

Konec prejšnjega meseca smo namreč dobili uradni list z odlokom o prepovedi prometa ekstra lahkega kurilnega olja in lahkega specialnega kurilnega olja. V odloku črno na belem piše, da je od

1. junija do 30. septembra letos ta dva naftna derivata prepovedano dajati v promet. ZIS bo s to potezo resda odpravil zlorabe kurilnega olja v cestnem prometu, kar tudi želi, v resnici pa bo problem prelo-žil neposredno na druge rame — na kmetijstvo, turizem in še kam. V končni konsekvenci pa bo palica prepovedi udarila kar po vseh, saj

Kam v počitnicah, otroci?

ŠOLSKO LETO SE IZTEKA, POČITNICE SO PRED VRATLI. OBOJI, TAKO STARŠI KOT NJIH OTROCI, SE SPRAŠUJEJO KAJ, KAM, KAKO, PO ČEM?

ZTKO Domžale pripravlja počitniške kolonije kar doma, v domžalskem športnem parku oziroma kopališču.

Podobno kot minula leta bomo organizirali kolonije s plavalnimi tečaji, ki so namenjeni otrokom od 5—12 leta.

PRIPRAVLJAMO TRI IZMENE:

I. izmena — od 2. do 13. 7. 1990

II. izmena — od 16. do 27. 7. 1990

III. izmena — od 13. do 24. 8. 1990

Ob učenju plavanja bomo poskrbeli za pestro dodatno dejavnost (izleti, igre z žogo, likovna dejavnost).

Delo bomo izvajali vsak dan — razen sobote in nedelje — od 9—14 ure.

Poskrbeli bomo, da otroci ne bodo lačni in ne žejni.

Starši se bodo vprašali, koliko pa bo to stalo — ne veliko, samo 400 din za 10-dnevno dejavnost.

Informacije dobite pri ZTKO Domžale, vsak dan med 8 in 14 ure, v sredo tudi popoldan (16. do 18. ure), osebno, ali na telefon 721-015.

Ranko CURKOV I. r.

Svobodni Sindikati Slovenije

ZAME GRE...

Delavci v naši občini zaupajo v sindikat

O včlanjevanju v sindikat, smo precej podrobno pisali že v prejšnji številki Občinskega poročevalca. Ker včlanjevanje časovno ni omejeno, so rezultati iz dneva v dan boljši. To pa pomeni večjo legitimnost in moč organizacije.

Do oddaje tega prispevka nas je v domačinski sindikat združenih 6.300 delavcev, kar je dokaj soliden rezultat in dokaz, da delavci v naši občini zaupajo v sindikat.

IZJAVE V PREDALIH

Kljub današnjemu rezultatu včlanjenih v sindikat, pa ne moremo biti povsem zadovoljni. Zakaj? Zato, ker v nekaterih sredinah akcija včlanjevanja sploh ni stekla, v nekaterih pa so predsedniki sindikata — zaupniki delavcev v posameznih podjetjih oz. organizacijah podpisane izjave vtaknili v predal in čakajo, da se bo sindikat »bolj resno prenovil«. Zaradi tega je že prišlo do neprijetnih situacij. Delavcem članom sindikata, ki so jim njihovi zaupniki spravili podpisane izjave v predal, niso bile odobrene ugodnosti, ki jih nudi občinski svet SSS članom sindikata (letovanje, pravna pomoč).

O tem, ali se včlanimo v sindikat, ali ne, smo veliko pisali in se pogovarjali z delavci in zaupniki. Prevladalo je mnenje, da člani sindikata pravzaprav moramo biti vsi, dilema je le, ali se včlaniti v Zvezo svobodnih sindikatov, občinski sindikat, sindikat dejavnosti, sindikat podjetja, ali v kateri drug sindikat. Ker pa je ponudba zaenkrat samo od Svobodnih sindikatov Slovenije in občinskega sindikata, bomo torej zaenkrat pristopili v ta sindikat. Če pa se bo kdaj pojavil drug sindikat z boljšim programom in večjimi ugodnostmi za delavca, pa bo seveda volja vsakega posameznika, ali bo prestopil ali ostal.

J. Arnuš

ČLANI SSS GRADIMO SEBI IN SVOJIM DRUŽINAM BREZSKRBNEJŠI JUTRI. ZATO SE NAM PRIDRUŽITE!

ŠE NISTE SEZNANJENI S PRAVICAMI, KI JIH PRINAŠA ČLANSTVO V SINDIKATU?

Potem preberite tole:

ČLAN OBČINSKE ORGANIZACIJE SSS ima te pravice:

- brezplačno pravno pomoč in varstvo
- sindikalno pomoč po pravilniku
- pomoč pri poravnavi stroškov zdraviliškega zdravljenja
- organizirano počitni-

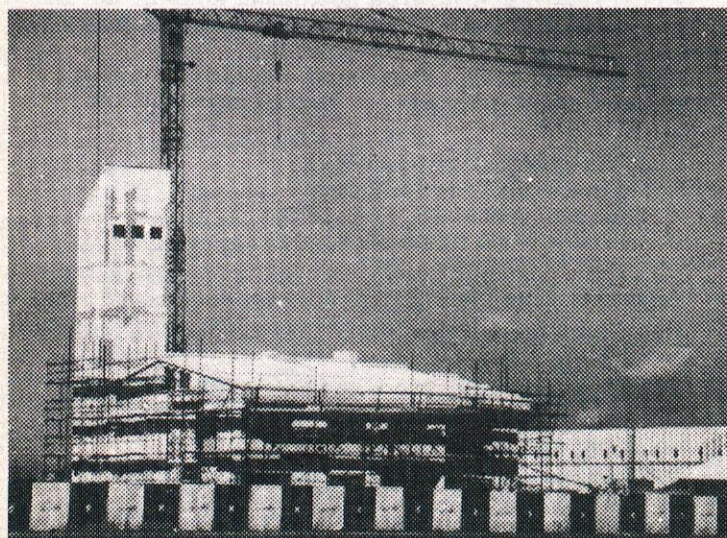
kovanje (Izola, Moščenška Draga, Bohinjska Bistrica)

- organizirano nabavo ozimnice
- rekreacijo
- kulturne dejavnosti
- izobraževanje
- in vse pravice po kolektivni pogodbi.

OPOMBA: Vse to vam bomo še naprej zagotavljali, če postanete naš član in plačujete članarino v višini 0,60 % od neto OD!

Možakar pri konjskem povodcu (z levo roko): »Nekaj pa bo v Jaršah na Odpadu le cvenka!«

Požarni dom na Količevem iz dneva v dan bolj dobiva svoj končni videz.

Smeti so prekletstvo — in tudi denar

Da so odpadki in smeti tudi denar, dovolj prepričljivo povedo podatki o tistih, ki v njih ne vidijo zgolj nadlogo, ampak predvsem posel.

Američani denimo z njihovim odvozom in predelavo kujejo velike dobičke. Medtem, ko se pri nas in tudi v Evropi s tem še vedno ukvarjajo komunalne organizacije in srednje velika transportna podjetja, v ZDA odvažajo in predelujejo smeti za to specializirani koncerni. Največji med njimi WASTE MANAGEMENT je lani na primer ustvaril 4,46 milijarde dolarjev prometa in je med koncerni, ki se ukvarjajo s storitvami pravi gigant.

WASTE MANAGEMENT odvažja smeti 8 milijonom gospodinjstvom in 814 tisoč podjetjem, organizacijam in institucijam v 1350 občinah v 48 zveznih državah. Drugi ameriški koncerni, ki odvažajo in predelujejo smeti na primer BROWNING — FERIS INDUSTRIES INC. (lani je ustvaril 2,55 milijarde dolarjev prometa) in Laidlaw Waste Systems Inc. (1,4 milijarde prometa), so precej manjši, a za evropske razmere še vedno velike.

Waste Management ima poleg odlagališč za odpadke tudi precej elektrarn na odpadke. Na leto s smetmi proizvede električno energijo, ki zadostuje za oskrbo 100 tisoč gospodinjstev.

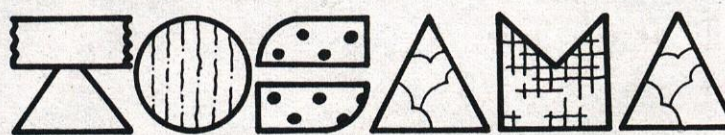
Precej manj odpadkov Američani predelajo v surovine, do leta 2000 pa načrtujejo, da bodo v surovine predelali vsaj 60 odstotkov smeti. Strupenih in kemičnih odpadkov ni prav malo, saj koncerni z njimi ustvarijo kar 20 odstotkov prometa. Strokovnjaki, ki se ukvarjajo s predelavo smeti, ugotavljajo, da so prav pri strupenih in kemičnih odpadkih največje možnosti za dodaten zaslužek. Količina teh odpadkov bo po napovedih s sedanjih 291 milijonov ton do leta 1993 narasla na 380, do leta 2000 pa na 510 milijonov ton.

Morda se nizevanje teh podatkov in svetovnih izkušenj, komu zdi zelo nezanimivo čtivo. Tako kot na vseh ostalih področjih se tudi tu ravnamo po načelu: dokler nismo neposredno prizadeti, nam te stvari ne zbujajo posebne pozornosti, tudi če nam že za petami gori. Toda kakorkoli, odpadki so resen ekonomsko-ekološki, tehnično-organizacijski in razvojni problem. Nevzpostavljen sistem ravnanja z odpadki je eden najresnejših virov onesneževanja in ogrožanja okolja, ter ljudi.

Na lokalni ravni je pred leti kazalo, da bo kljub vsem težavam prišlo do spodbudne rešitve. Toda že na samem startu načrtovane graditve tovarne za predelavo odpadkov in smeti (kompostarne) je projekt padel v vodo. Škoda. Odrekli smo se možnosti in vprašanje je, če se bo še kdaj ponovila. Kratkoročni interes velevala, da je najbolj enostavno smeti in odpadke nakladati na kup. Deponija za komunalne odpadke v Dobu je polna do roba. Nova lokacija ni določena. Sedanji do konca leta poteče rok za zaprtje. Za usposobitev nove pa je potrebno veliko časa, načrtovanja, soglasij in denarja. Kaže, da bomo čez pol leta imeli vsak svoje smeti kar na domačem pragu. Morda se bomo tokrat bolj zavzeli za ustrezno in trajnejšo rešitev, ki je v svetu že dobila svojo potrditev. Da tudi odpadki in smeti so denar. Žal se pri nas tega zavedamo samo ob mednarodnem dnevu varstva okolja.

Marjan Bolhar

konoplan
induplati glasilo delovne organizacije induplati jarše

papirničar

vse manj obveščanja v podjetjih:

Oseka naših tovarniških glasil

Ali veste, da je od 5.600 glasil, ki so pred leti izhajala v slovenskih podjetjih, danes redno izhaja le nekaj več kot 100?

Do te žalostne ugotovitve smo prišli letos na 11. študijskem srečanju novinarjev in organizatorjev obveščanja v podjetjih. Večina novinarjev tudi ne ve, kakšna bo usoda glasil v prihodnjem letu, kajti tempo ukinjanja je vse hitrejši.

Tudi domača občina ni v tem pogledu nobena svetla izjema. Mačehovski odnos, ki ga je občutiti do obveščanja v podjetjih, ni od včeraj. Komisija za informiranje in politični marketing, ki deluje v okviru občinskega sindikata je že pred leti izvedla anketo o stanju informiranja in komuniciranja (takrat še) organizacijah združenega dela. Stanje je bilo zaskrbljujoče že tedaj, vendar

pa smo danes na tem področju še mnogo, mnogo nižje. Od 21 registriranih glasil danes redno izhajajo le še tri. Vztrajajo Tosama, Konoplan in Papirničar, medtem, ko že dalj časa pogrešamo Heliosov Kemilak, Napredek, Bančni list, Tokov Indikator — glasila, ki so bila svoje dni med najboljšimi in so redno izhajala. Videti je, da je mlačnost do obveščanja v podjetjih dosegla svoj

Alenka Sovinc

Lahko noč krajevna skupnost, dober dan soseska

Volitve so tu in spet smo se spomnili krajevne skupnosti. O tej temi ne bi pisala, ker vi bolj veste od mene kako in kaj je s krajevno skupnostjo. Razvoj same družbe in vede o tem ugotavlja, da smo pač ljudje take sorte bitja, ki ne moremo živeti sama. In težji, ko so časi bolj se potrebujemo. »Bolje en dober sosed, kot polno žlahte«, pravi pregovor. Sosedje se bomo poiskali drug drugega, če bo tajnik krajevne skupnosti na bolniški ali na sestanku. In ker po vsem svetu živijo ljudje skupaj ne ozirajo se na tako ali tako razdelitev, sem pogledala, kaj o soseski pravi Perry, urbanist iz New Yorka, leta 1929, ko je moral mesto spraviti v red. S temi problemi se ukvarja tudi naš sociolog Zdravko Mlinar.

Sprehod po samem mestu Domžale nam pokaže celo paleto načinov, kako se lahko ljudje »skup vzamejo« ali pa sploh ne. Novi del Mačkovec in novi del Stoba, na desno od ceste v smeri Ljubljane, sta predela, kjer so ljudje začeli živeti skupaj. Območje KS Štandrove brigade pa je primer, kjer ljudje ne živijo skupaj. Med staroselce, ki so to več rodov smo se naselili novi, ki tu le spimo, delamo pa v Ljubljani. Nobene reči ni, ki bi nas povezala in napravila sosed. »Starši imajo svoje stare prijatelje, novi pa jih imamo v starem kraju. Zanimiva skupnost so tudi ljudje, naprej od Moravč proti Zagorju, vasi Kandrše, Peče, Gora pri Pečah, Ples in druge. Zaselki so redki, raztreseni, pa se ljudje dobro poznajo. Soseska tam dela mnogo bolje, kot pa v mestu na Kidričevu. Moravčani se med sabo dobro poznajo in med njimi še živi spomin na čase, ko so imeli ambicijo, da postanejo mesto. Samo jedro, nanizano okrog osrednjega trga je popolen zunanji izraz soseske.

Nekateri ljudje stanujejo in delajo v svoji soseski. Poleg ostalih so to otroci, gospodinjke, ostareli, samski delavci, telesno ali kako drugače prizadete osebe in upokojenci. Nekateri pa prespimo v eni soseski, v drugi imamo prijatelje, delajo pa v čisto drugi občini. To se pravi, da se lahko kregamo katerih je več. In vsi se nekako poznamo in nekako potrebujemo.

V glavnem se poznamo tisti, ki smo znotraj enega območja, za katerega mi vemo. V mestu je to določena mestna četrt, Stob, Roje ali Rodica. Na podeželju pa so to območja znotraj naravnih meja: Zlato polje, Mala Lašna, obe Javorščici, Pretrž, log in mnogo drugih. Med sabo so ločeni z gozdom, avtocesto, potoki, hribi in podobno. To je vas, ki je hkrati soseska. Kjer so zaselki majhni, se jih v sosesko združijo več: na pobočju Slivne, Sp. in Zg. Gora, Rota, Dolina, Seliše in Dol.

Prebivalci bodo sami bolje povedali, kaj se reče biti dober sosed v teh krajih.

V mestu pa bi se radi vsaj malo bolj poznali med sabo. Meje naših sosesk so lahko glavne ulice, ali jih pa ni, ali pa so bolj važni ljudje, ki tam živijo. Imeli bi en park z otroškimi igriščem, trgovino in vsaj štirirazredno šolo. To bi imeli bolj v sredi našega območja, oziroma, naše območje bi bilo okoli tega jedra.

In po moji soseski hočem priti povsod peš. In hkrati hočem z avtom skoraj v svojo sobo. Če je vmes voda, hočem mali mostiček, da grem lahko k sosedu po mleko. In moji otroci se lahko igrajo tako, da ni treba kričati: »Pazi, avto!« Najboljši so tisti prijatelji s katerimi smo se igrali, ko smo bili majhni.

Radi bi, da se naša soseska nekako spozna. Krtna je primer vzorne starinske vasi, kjer njena postavitev kaže ponos prebivalcev, ki spadajo k velikemu zvoniku cerkve na holmu, ki se ga vidi že od daleč. Naši dedi so imeli cerkvene turne iz svoje fare, da je vsakdo vedel od kod je kdo, danes pa je lahko kaj drugega, mali park pred Pošto s spomenikom bi svojo vlogo gotovo bolje opravljal, če bi bil stran od ceste in skupaj z otroškimi igriščem. Radi bi taka mesta v Domžalah, da bi rekli: »No, sem pa res rada pridem!«

Drug drugega potrebujemo. Zdaj vemo, da bo marsikaj treba iz svojih moči. Da ni dosti živeti le zase v svojem vrtu, ampak, da je dober reči dober dan sosedu in malo poklepeta. Da bi se naši upokojenci radi vsedli na vogal in da bi marsikdo rad prisedel. Da bo sosedka pomoč dobrodošla postala tam, kjer je bila prej družbena: urejanje igrišča, varstvo otrok, skrb za ostarelega, ki potrebuje le, da mu kdo prinese iz trgovine. Ali šolo, ki bi imela posebne ure prav za prebivalce naše soseske.

Kako bomo premagali svojo sebičnost? Ponekod so jo že. Ponekod jo še bodo. Počasi. Z zavestjo, da se da, da se je treba le malo bolje poznati med sabo. Potem bomo v tem Poročevalcu morda tekmovali, katera soseska si je izmislila take dejavnosti, da vsi radi sodelujejo, in bodo soseske tekmovala med sabo.

Če kak bralec drugače misli, pa naj napiše.

višek. Vendar se mi zdi, da gremo v napačno smer. Medtem, ko razviti svet v podjetjih krepki informativne službe, imenovane danes popularno »public relations« (stiki z javnostjo) in jim daje marketinški predznak, se mi ob prvih težavah v podjetjih najprej spravim nad glasilo, kot da bi le-to predstavljalo glavni poslovni strošek in bilo krivo za vse. Kako daleč od naprednih trendov smo, kaže že podatek, da v domačih podjetjih ni niti enega profesionalca — novinarja, redka so podjetja z organizirano informativno službo, z eno izjemo pa vsi delavci, ki se z obveščanjem ukvarjajo, opravljajo poleg tega še druge naloge (izobraževanje, družbeni standard, samoupravni organi). Če nismo sposobni obdržati niti glasil, ki naj bi predstavljala minimalno osnovno za dobro obveščanje v podjetju, kako naj potem sploh razmišljamo o sodobno zasnovani službi, ki skrbi, da je o delu podjetja dobro obveščen ne le delavec, ki v njem dela, ampak tudi svet izven tovarniških zidov. Ali pa smo morda prezrili, da je uspeh podjetja odvisen tudi od tega?

Marijana Lubinič

Stare Navžarjeve domačije, vsaj tistega dela, ki se je podiral, ni več. Ihancem smo želeli dati Gorjačo rokavnjačo, pa so nas s podiranjem prehiteli...

Iz naših KS

Slabo vreme sicer nagaja graditeljem v Krajevni skupnosti Česnjice, vendar so izvajalec del Anton Zemljan, zlasti pa krajanji prepričani in trdno odločeni, da v skladu s programom krajevnega samoprispevka v letošnjem letu rekonstruirajo in asfaltirajo 1200 m dolg odcep ceste Česnjice—Blagovica na relaciji križišče »Pri Pekarju« — Česnjice.

Dela že potekajo in spodnji v-troj bo kar kmalu zaključen, čeprav je bilo v njegovem okviru potrebno urediti odvodnjavanje in celo prestaviti del vodovoda — ta dela so v glavnem opravili krajanji sami, ki so ob samoprispevku zbrali tudi dodatna finančna sredstva.

V teh dneh pa naj bi Komunalno podjetje Domžale dokončno uredilo tudi preskrbo z zdravno pitno vodo v Selcah in bližnji okolici.

Po asfaltu v Pretrž . . .

Po asfaltu v Pretrž se v letošnjem letu bi lahko nadaljevali zgornji naslov, saj so prav v prvih dneh junija izvajalci del ob veliki pomoči krajanov zastavili dela pri rekonstrukciji in asfaltiranju ceste Peče—Pretrž. Na tak način se je tudi v tej KS pričelo z uresničevanjem v lanskem letu izglasovanega samoprispevka, ki naj bi tudi v to KS pripeljal nekaj tisoč metrov asfalta.

Z avtobusom v Zlato polje?

Ljubljanski potniški promet je omogočil poizkusno vožnjo avtobusa, ki naj bi v jeseni letošnjega leta postala redna, v Zlato polje. Krajanji si redne avtobusne linije želijo že kar 2 desetletji, v lanskem letu dokončno asfaltirana cesta pa jim je to omogočila. Potrebno bo odpraviti le nekaj manjših pomanjkljivosti in zagotoviti dovolj potnikov, pa bomo v prihodnje na voznih redih imeli tudi prago Domžale—Zlato polje. S tem bi uredili prevoz otrok v šolo, delavcev v službo, ostalim krajanom pa omogočili bližjo povezavo z dolino.

Varnejše tudi v KS Krašnja

Danes le na kratko zapišimo, da so prvi sadovi krajevnega samoprispevka vidni tudi v Krajevni skupnosti Krašnja, kjer so pred kratkim asfaltirali ca. 1000 metrov dolg odcep proti Krajnemu brdu, zavzeti krajanji pa so ob pomoči občine in z veliko lastnega dela in dodatno zbranih prispevkov rekonstruirali cesto prav do vasi Krajne brdo in vsi močno upajo, da se bo kaj kmalu našel denar tudi za asfaltiranje že urejenega odcepa.

Člani Turističnega društva Po-budnik iz Spodnjih Lok pa so ob prvomajskih praznikih pripravili zelo uspešno tradicionalno prireditve.

Kdaj po asfaltu do Gabrja?

Na vprašanje je težko odgovoriti, res pa je, da je bila pred kratkim cesta Moravče—Zalog—Gabrje v dolžini 500 metrov asfaltirana (to je bil dolg še iz preteklega leta), s skupnimi močmi in velikim prizadevanjem krajevnega skupnosti pa je bila rekonstruirana celotna trasa ceste do Gabrja. S tem so se bistveno izboljšali pogoji prevoza, vendar do »pravega« konca manjka še asfalt, ki je planiran v samoprispevku, tako da nanj prav dolgo najbrž ne bo treba čakati.

Bolj zdravo in varno . . .

Izgradnja kanalizacije v Krajevni skupnosti Dob poteka po izglasovanem programu, enako lahko zapišemo za ceste, saj je na vrsti Stritarjeva ulica, ki bo tako kot vse pred njo (in za njo!) dobila tudi urejeno javno razsvetlavo. Ka-

nalizacija se trenutno gradi v Prešernovi ulici, nato prideta na vrsto Bevkova in Aškerčeva, bolj zdravo je okolje tudi v novem naselju, Območna vodna skupnost Ljubljana—Sava pa je v skladu s programom uredila strugo potoka sredi kraja in na tak način preprečila nadaljnje poplave. KS se ob tej priložnosti iskreno zahvaljuje ing. Horvatu za pomoč in Kapljevima za razumevanje!

Rekonstruiranih cest se veselijo na obeh Brezovicah, v Česeniku so dobili javno razsvetlavo, katero nestrpnost pričakujejo tudi v Turnšah, če bo šlo vse po načrtih, pa se bo v Dobu letos zgradilo še marsikaj. V kratkem pa naj bi zavzeli tudi telefoni na relaciji Gorjuša—Trojica.

Jeseni bodo tudi neposredne volitve članov in predsednika sveta Krajevnega skupnosti, potrebno pa bo reči tudi kakšno o usodi odlagališča komunalnih odpadkov na Močilniku.

Vir asfaltirajo . . .

Kot nam je povedal Pavle Gros, v. d. predsednika sveta KS Tomo Brejc Vir investicije iz programa samoprispevka potekajo v redu. Tako naj bi bila v letošnjem letu urejena cela vrsta krajših cest in ulic (Maistrova, Nušičeva, Osojna, Parmova, Valvazorjeva), sklenjene pa so že tudi pogodbe za rekonstrukcijo in asfaltiranje Jurčičeve, Kuharjeve, Finžgarjeve, Ipavčeve ter del vezne ceste Bukovčeva—Helios. Vse to so rezultati samoprispevka in dodatnih zbiranj finančnih sredstev po ulicah, v okviru teh sredstev pa se ureja tudi javna razsvetljava.

Premika se tudi pri začetku izgradnje športnega parka, saj je pripravljen idejni projekt, še v letošnjem letu pa naj bi poizkusili zgraditi večnamensko asfaltno ploščad in prestaviti nogometno igrišče.

Za rokovanja vse pripravljeno . . .

Zavzeti člani Turistično olepševalnega društva Lukovica imajo vse pripravljeno za tradicionalno prireditev Rokovnjaški tabor, ki bo ob koncu maja oz. v začetku junija, sicer pa krajevna skupnost nadaljuje s programom uresničevanja krajevnega samoprispevka, ki se počasi izteka. Tako je že rekonstruirana cesta iz Lukovice proti Brdu, ki se je delno preselila na novo traso, po bolj urejenih cestah pa bi se radi vozili tudi v sosednjih vaseh, zato so tudi v Gradišču in Trnjavi že pričeli z zemeljskimi deli za ureditev cest.

Volitve organov KS . . .

Pred kratkim se je sestal svet Krajevnega skupnosti Rova, ki je sklenil, da bodo v tej KS v jeseni izvolili novo vodstvo, saj staremu poteče mandat, obenem pa so pričeli z aktivnostmi, ki naj bi v letošnjem letu zagotovile realizacijo programa krajevnega samoprispevka (rekonstrukcija in asfaltiranje 2 krajših odsekov cest na Rovah ter na cesti Rova—Rafolče).

V skladu s programom pa so tudi na tem območju začeli z izgradnjo telefonskega omrežja, tako, da je omrežje že zgrajeno na Kolovcu, sedaj pa pride na vrsto še ostala KS.

Dokončani investiciji . . .

Pa še kratka vest iz Krajevnega skupnosti Jarše-Rodica, v kateri so v okviru aprilskih volitev izpeljali tudi neposredne volitve predsednika in članov sveta KS — za predsednika je bil ponovno izvoljen Rudi Žavbi. V mesecu maju so bila zaključena dela pri izgradnji 540 metrov dolge kanalizacije v Srednjih Jaršah, ki bo omogočila navezavo 35 hišnih priključkov, uspešno pa je bila dokončana tudi rekonstrukcija in asfaltiranje Dragarjeve ulice.

Referendum kot expres loterija

V eni od naših krajevnih skupnosti so se lotili akcije. Referendum se bomo šli! Kot večerno šolo — dopisnot Po pošti! Rečeno, storjeno! Trajale naj bi 4 volilne dni, ko naj bi pošta opravljala svoje. Pošta sem, pošta tja, na črto pod akcijo — pa imamo referendum. Težava se je začela s tem, da so nekateri občani dobili pošto dan po zaključku akcije — 26. marca 1990. Potem pa vili, če moreš! Kdo so upravičenci, udeleženci? Domžalčani v prvi vrsti! Vsi! Tako imenovani vikendarji pa samo po eden! Najprej naj se uveljavijo, potem pripravijo, preobrazijo, potem bomo pa videli. Morda bodo vsi lahko tedaj poslali svoj glas.

Pa logika obremenitev! Kot bi si jo Dudek domislil! Ampak pri izbiri valute, tam pa smo sodobni! DEM! Ampak kakaj ne bi sedaj, ko smo konvertibilni, uporabili naših konvertibilnih dinarjev. Ali pa morda celo lip? Če je vse zmešano, pa naj bodo še valute, a ne?

Je referendum uspel? Ni! Kako naj tudi bi? Kakršni organizatorji, takšen uspeh! Samo to bi kazalo vprašati, kdo bo plačal papir, znamke, pošto? Sicer pa: prve izkušnje z ekspres dopisnim referendumom so tu!

Ta — kot rečeno — res ni uspel. Kaj pa, če bi kasneje poskusili z ekspres dopisno loterijo. Tam si človek lahko nekaj obeta . . .

Prve izkušnje so tu . . . Poskusiti velja . . .

Joško z Dobena

Spodnji Tustanj:

Za zgled tistim, ki pustijo propadati . . .

Naši dedje so nam pustili v varovanje med drugim tudi kapele, križe, znamenja in podobno našo dediščino. Naša miselnost je danes taka, da je družba dolžna čuvati zgodovinske in umetnostne predmete in objekte, ki so značilni za naše kraje. Vsega tega pa sama ne zmora nobena družba na svetu, pa naj bo še tako bogata. Povsod seveda ni tako. Lep primer čuvanja naše dediščine pa je delavec Jože KOVIČ, ki živi s svojo tričlansko družino v začetku vasi Spodnji Tustanj, tik ob meji s krajevnim skupnostjo Moravče. S svojim delom in denarjem je leta 1987/88 obnovil staro leseno razpelo, ki stoji ob cesti Česnjice — Tustanj — Vrhpolje — v zaseljku Kolavdra vas. Na tem mestu stoji križ že od leta 1867, torej kar 123 let. Razpelo je bilo resnično potrebno popolne obnove, te pa se je lotil Jože KOVIČ na lastno iniciativo. Križ je iz hrastovega lesa, stoji na betonskem podstavku; streha je iz pločevine, kar je lepo vidno iz priložene fotografije.

Ravnanje Jožeta KOVACA je vredno posnemanja. Od njega bi se lahko naučili vsaj to, da bi od časa do časa prispevali kak dinar za ohranjanje dediščine in šele nato razmišljali o tem, kakšno potrošniško dobroto bi si lahko za ta denar kupili.

Na fotografiji obnovljeno razpelo z novo streho.

Jože Novak

Za zdravo in srečno življenje

»Osebe z motnjami v telesnem in duševnem razvoju potrebujejo za zdravo in srečno življenje v prvi vrsti enake pogoje kot vrstniki, zaradi specifičnosti pa dodatno še vse tisto, kar pripomore k njihovem uspešnejšemu razvoju«, so napisali avtorji lične brošure, v kateri Center za usposabljanje in varstvo invalidnih oseb iz Mengša v besedi in sliki predstavlja svojo dejavnost.

Center, ki je postal pojem tovrstne obravnave in pomoči invalidnim osebam ne le pri nas, temveč tudi v tujini, na prirčen, domač način predstavlja svoje delo, ki vedno sledi najnovejšim izsledkom in motu, da je ustrezna zaposlitev najbolj učinkovita pomoč, ki jo družba lahko in mora nuditi invalidom.

65 invalidnih oseb je v Centru našlo svoj drugi dom, kjer vedno najdejo prijazno razumevanje besedo in delo, ki jih utrjuje v prepričanju, da tudi sami lahko prispevajo družbi, ki včasih ne najde razumevanja zanje. Osnovno delo predstavlja pakiranje in sestavljanje raznih izdelkov iz plastike ali kovine ter enostavna kartonažna dela. Še zlasti so ponosni na lastno tkalnico, kjer ročno tkejo dekorativne izdelke, ki jih nato v šivalnici sešijejo.

Že pred leti so se stakale tudi vezi med Domom počitka v Mengšu in Centrom. S skupnimi močmi in ob podpori širše družbene skupnosti so v okviru Doma počitka uredili enoto, v kateri biva 8 invalidnih delavcev, vsi po vrsti so zaposleni v INCE, katerim bi radi omogo-

čili maksimalne pogoje za bivanje in preživljanje prostega časa. Enota deluje na principu družine, velik poudarek pa daje področju športnih in razvedrilnih oz. gibalnih dejavnosti, skrb pa namenjajo tudi na razvoj samostojnosti stanovalcev in na medsebojnem spoštovanju.

Če zapišemo še, da je poskrbljeno tudi za redno zdravstveno in v zobozdravstveno varstvo vseh invalidnih oseb v okviru INCE, ki ga vodi in usmerja majhen, a prizadeven kolektiv, potem smo napisali skoraj vse, ali pa čisto malo, saj vseh prizadevanj, truda, pa tudi veselja in žalosti, drobnih pozornosti in pridnosti vseh v INCE ni mogoče opisati. Naj zato zaključimo z besedami Darjine mame, ki vsakomur sežejo v srce:

Kako srečni in zadovoljni so naši otroci v delavnici v Mengšu, mi, njihovi starši, nikakor ne moremo opisati, ker tolikšne sreče ne poznamo.

Premišljam in ugotavljam, da sem v življenju prikrajšana jaz in ne moja prizadeta hči!

Vsak dan sproti se veseli odhoda v »službo«, nikdar ne pride domov utrujena, pač pa izredno vesela, kaj vse je slišala, doživela. Vse popoldne nam razlaga, kako je bilo, kaj so se pogovarjali, kaj so malicali, kako se je pošalil tovariš, kdaj bo »plačak«, pa še in še . . .

Poznam večino otrok v delavnici, vsi so veseli, da so lahko skupaj, da delajo, da se pogovarjajo.

Kako malo je treba, da so srečni.

Vera Vojska

NAŠA PROMETNA
VARNOST AKCIJA-10

Spoznajmo promet

Vsako leto je več prometnih nesreč, v katerih umre ali je poškodovano veliko ljudi, med njimi tudi veliko šolarjev. Zato so tudi letos pripravili posebno akcijo, ki naj bi zmanjšala število prometnih nesreč. Ta akcija ima oznako — 10 odstotkov, kar pomeni, da se mora število nesreč zmanjšati vsaj za 10 odstotkov.

Tudi mi smo v njej sodelovali v letošnjem letu. Z avtobusi so nas popeljali po Ljubljani. Med potjo so nam miličniki in tovarišice govorili o prometni varnosti in o tem, kako moramo ravnati v gostem prometu. Ker mi nismo vajeni tako gostega prometa, je bilo za nas zelo poučno in zanimivo in marsikaj smo si zapomnili, češar do sedaj še nismo vedeli ali smo pozabili.

Upam, da je ta akcija in akcija otrok ljubljanskih šol, ko so legli na tla so prikazali s tem, da število žrtev prometnih nesreč, pripomogla k razmišljanju o vedenju na cesti in k zmanjšanju števila prometnih nesreč.

Cimerman Gregor, 3. b
OŠ Martin Koželj Dob

Šolarji v cestnem prometu

V našem domačem kraju je prometa malo, zato tudi nesreč ni veliko.

V torek 20. 2. 1990 smo si učenci tretjih razredov naše šole ogledali promet. Peljali smo se s Kompasovimi avtobusi, ki so bili eno in dvonadstropni. Bili smo v Domžalah, Trzinu, Črnučah in Ljubljani. V Domžalah se nam je pridružil miličnik. Videli smo, kako pristaja in vzleta helikopter. Miličnik nam je povedal veliko o prometu. Miličniki urejajo promet in nas varujejo pred prometnimi nesrečami.

Če miličnikov ni, moramo upoštevati prometne znake in semafor. Če na semaforju utripa oranžna luč, pomeni, da moramo paziti sami. V Ljubljani je zelo gost promet. Slabe strani prometa so: pogoste nesreče, onesnažen zrak, hrup in ropot.

Ekskurzija je bila zelo koristna in poučna. Sklenil sem, da bom vedno upošteval prometne znake in navodila miličnikov ter tako preprečeval prometne nesreče.

Primož Jemec, 3. c
OŠ Matije Blejca
Matevža, Mengeš

Občinski RK Domžale

Tokrat se vam oglašamo učenci podružnične šole OŠ Žetale. Naš kraj je lep, zelen, skromen, pravi haloški kraj s hribi — ozkimi dolinami, poln čistega in zdravega zraka. Našo šolo obiskuje 153 učencev od 1. do 8. razreda. Ker nas je na šoli manj, se med seboj dobro poznamo in se tudi dobro razumemo. Z nami dela tudi prijeten učiteljski kolektiv, smo uspešni pri učenju — drugih interesnih dejavnostih na šoli, v kraju — v naši ptujski občini. Zanimivo, kajne, da se vam oglašamo! Radi bi vam povedali, da poznamo v vašem mestu Domžale dobrodušno in humano tovarišico Slavko Šiška. Z njo smo povezani že od januarja 90. Tovarišica Slavka je slišala za lansko juljsko naravno nesrečo v našem kraju in je organizirala v dobrodelno akcijo v vašem mestu. Poslala nam je že 40 paketov dobro ohranjenih oblačil, ki smo jih razdelili med učence in tudi osamljene krajanje naše KS Žetale. Od dobrih ljudi vašega mesta smo sprejeli tudi denarno pomoč in zajeto število lepih, zlatih, leposlovnih knjig dobrih slovenskih pisateljev. S tovarišico Slavko smo še vedno »na ve-

zie, kot pravimo, vam smo hoteli povedati le to, da je v vašem mestu mnogo dobrosrčnih in humanih ljudi in lahko ste ponosni nanje, mi smo jim pa seveda iz srca hvaležni.

Vam in vsem, ki delajo v vaši organizaciji, pošiljamo iskrene pozdrave in vam želimo zdravlja in osebne sreče.

Učenci in delavci
podružnične OŠ Žetale

Ob koncu pisma občinska organizacija Rdečega križa Domžale naproša gospo Slavko Šiško, da se oglašuje v pisarni naše organizacije.

Zahvala organizacije Rdečega križa Domžale delovnim organizacijam Napredek Domžale, Helios, Avtoservis, Induplati, Univesale, Športno društvo Slavko Šlander, Toko, Papirnica, podjetjem in voznikom, ki so nudili pomoč v prevoznih sredstvih v zbiralni akciji dne 31. 5. 1990. Zahvaljujemo se tudi občanom, ki so darovali blago in aktivistom Rdečega križa v Krajevnih skupnostih za njihovo pomoč.

Na Malem Jelniku:

Posvetila javna luč

Tudi na Malem Jelniku smo že dlje časa imeli željo, da napeljemo javno luč po vasi.

Lani spomladi smo se vaščani zbrali in se dogovorili, da bomo stopili v akcijo in s pomočjo KS Blagovica napeljali na Malem Jelniku javno luč, saj je že čas, da se otresemo večne teme.

O našem sklepu smo napisali prošnjo in obvestili KS Blagovico. Svet KS Blagovica je našo prošnjo kmalu ugodno rešil. Takoj po sprejetju našega sklepa smo pričeli z razgovori o pridobitvi soglasja za napeljavo javne luči.

Ko so bila soglasja rešena in dogovori končani, smo takoj pričeli pripravljala dela pri napeljavi javne luči.

Jože PESTOTNIK, Zdravko PRAŠNIKAR, Miro KOSEC, Lojze KORANT, Maks US in Drago GRIL so v gozdu posekali drogeve in jih pripeljali na zbirno mesto. Aco BR-

LEC, Zvone POGAČAR, Tone RESNIK in Viktor US pa smo drogeve obdelali in jih pripravili za postavitve.

17. in 18. februarja 1990, to je na soboto in nedeljo smo opravili petdesetmetrski izkop jarka, vanj položili električni kabel in jarek zasuli. Po končanem delu je bilo vse pripravljeno za napeljavo in priklop javne luči.

12. aprila 1990, bil je četrtek, za velikonočne praznike je bil opravljen priklop prve luči v središču Malega Jelnika. Ostale luči pa so bile priključene ob koncu meseca maja.

Zelo smo veseli luči in naši vasi in lepo se zahvaljujemo svetu KS Blagovica, ki je razumel naše potrebe in nas podprl.

Zahvaljujemo se tudi izvajalcu del Milanu SKOČAJU. Hvala!

Viktor US

Nabirate borovnice? Iščete zaslužek?

Gozdne borovnice odkupuje slaščičarna Lenček Domžale, Ljubljanska 87. Telefon: 724-003.

Nove ceste na Moravškem

Tako prijazne in zadovoljne ljudi, kot smo jih videli ob otvoritvah cest Krašče - Dole - Prikrnica in Podreh - Negastrn v Krajevni skupnosti Moravče, v sedanjih časih ne srečaš vsak dan. Kar blizu 3000 metrov rekonstruiranih in asfaltiranih cest, v katerih je precejšen del njihovega denarja (ob samopriskupku so ga zbirali še posebej s pogodbenimi) in veliko prostovoljnih ur dela, je izboljšalo njihov vsak dan, obenem pa, to sta poudarila oba govornika, to pomeni, da jih širša družbena skupnost ni pozabila.

Največje priznanje gre seveda obema gradbenima odboroma, ki sta znala organizirati krajanje, da so ob izvajalcih Antonu Zemljanu in Mihi Sitarju, ki sta uredila spodnji ustroj obeh cest, sami opravili vrsto del od poseka dreves, do ureditve odvodnjavanja, gradnje opornega zidu, zaključnih del na trasi in še bi lahko naštevati.

Tako je bilo na cesti Krašče - Dole - Prikrnica opravljenih okoli 500 delovnih ur pri izvedbi zemeljskih del, dokaj zahtevnega odvodnjavanja in zaključnih del, kar 1900 delovnih ur in 600 traktorskih pa so opravili krajanje Negastrn. Ob tem ne pozabimo tudi prispevka DO TERMIT Moravče, ki je prispevala del materiala. Krajanje pa so se iskreno zahvalili tudi predstavnikom občine, ki so jim vselej znali prisluhniti in ob tem izrazili prepričanje, da bo s skupnimi močmi tudi v prihodnjih letih uresničevanje krajevnega samopriskupa potekalo uspešno.

Obe rekonstruirani in asfaltirani cesti bosta omogočili vsem uporabnikom varnejšo pot, obe pomenita tudi urejenejši vasi, v katerih žive pridni in dobri ljudje, ki se zavedajo, da je boljši jutrišnji dan odvisen najprej od njih samih, obenem pa seveda upravičeno pričakujejo tudi širšo družbeno pomoč, ki je včasih ni bilo prav veliko.

Ob želji, da bi obe novi cesti pomenili predvsem varnejšo pot otrokom v šolo, krajanom pa na delo in v dolino, tudi iskrene čestitke vsem krajanom, obema gradbenima odboroma in vodstvu Krajevne skupnosti Moravče za trud in prizadevanja, katerih sadovi so bogati in nepozabni.

stran 6

Gasilsko tekmovanje v Loki pri Mengšu

Gasilsko društvo Loka pri Mengšu bo v soboto, dne 30. 6. 1990 priredilo 3. meddruštveno tekmovanje ženskih in moških desetih za pokal Loke.

Tekmuje se v dveh disciplinah:

- trodelni napad — suha izvedba (po CTIF predpisih)
- štafeta brez prenosa povelja in ovir

Prve tri ekipe v moški in ženski konkurenci prejmejo pokale v trajno last, prav tako pa prvovršeni ekipi osvojita prehodni pokal. Pokrovitelj tekmovanja sta Občinska gasilska zveza Domžale in Krajevna skupnost Mengeš.

Pričetek tekmovanja je predviden za 15.30 uro. Po končanem tekmovanju bo pri gasilskem domu razglasitev rezultatov ter podelitev pokalov in diplom ob družabnem srečanju gasilcev in vaščanov.

Za razvedrilo bo poskrbel ansambel Roberta Zupana z Vranskega, za dobro postrežbo in ugodno počutje pa domači gasilci.

Vabijo loški gasilci!

Smetišče v vodi

Domžale so prepletene s kanali, v katere je speljana voda iz Kamniške Bistrice. Mlinščica je dobila svoje ime po številnih žagah in mlinih, katera kolesa je poganjala. To je bilo pred dolgimi leti, ko smo še izpirali perilo v kristalno čisti vodi.

Še danes se vidijo potke in stopničke, ki so peljale do struge. Danes je voda kalna in umazana. Večkrat vodo zaprejo in struga je suha. Takrat pridejo na dan čudne stvari. Stari lonci, razbita opeka

in cementne plošče, gumijasti obroči, strgani čevlji, celo sod se je znašel na dnu. Plastike pa za več kamionov, pa še marsikaj drugega. Nihče struge ne počisti. Pogled na nesnago ti dviga želodec. Pa je bilo pred leti, v stari Jugoslaviji, drugače. Najmanj enkrat na leto se je kanal Mlinščice počistil. Sicer ne vem, kdo, vendar je bila struga čista. Danes, ko korakamo v Evropo, z nami pa ostajajo smeti in umazanija

Majda Bauer

Navdušenci — domačini ob Plečnikovem spomeniku, kjer že urejajo okolico, imajo pa že mnogo drugih ciljev.

Obisk naših gostov iz Koprivnice — uredništva Glasa Podravine.

Obisk prijateljev iz Koprivnice

Tako kot že nekaj let doslej, so nas tudi pred letošnjim občinskim praznikom obiskali naši prijatelji iz uredništva GLASA PODRAVINE. Po krajšem razgovoru s predsednikom Skupščine občine Domžale Petrom Primožičem, smo obiskali podjetje KOZMETIKA MULLER, kjer nas je prijazna lastnica seznanila z njihovim proizvodnim programom, obenem pa opozorila na nekatere probleme, ki spremljajo njeno dejavnost.

Seveda naše srečanje ni minilo brez obiska prireditve SLOVENIJA OPEN, kjer so naši gostje občudovali novi objekt, zlasti navdušeni pa so bili nad organizacijo športnih dnevo za mlade in številnimi novimi teniški igrišči, ki jih pogrešajo tudi v Koprivnici, kjer ta šport sicer še ni v takem vzponu.

Stane Stražar, predsednik Jamarskega društva Simon Robič je bil naš vodič po jamarskem muzeju in Železni jami, ki so jo naši gostje obiskali prvič, nato pa smo izmenjali simbolična darila in iskrene želje za naše nadaljnje sodelovanje.

Naše sodelovanje je pomemben del sodelovanja pobratenih občin, saj smo tako s skupnimi številkami obeh časopisov, kot z vrsto člankov o eni in drugi občini, s predstavitvijo posameznih dejavnosti, pa tudi spremljanjem najaktualnejših dohodkov zlasti ob občinskih praznikih delovnim ljudem in občanom obeh občin približali obe občini in tako prispevali k našemu skupnemu sodelovanju.

Uredništvo se vsem, ki so nam pri organizaciji in izvedbi letošnjega srečanja obeh uredništev iskreno zahvaljuje!

Uredništvo

Tiči gredo dobro v promet. Firbcevi je veliko, posel menda dobro cveti.

Streliško tekmovanje lovcev za občinski praznik

LD Lukovica je na svojem strelišču pri Lovskem domu na Čevcah izvedla tradicionalno lovsko streliško tekmovanje v streljanju na glavnice golobe, v počastitev praznika občine Domžale. Tekmovanja kate-ro je pod pokroviteljstvom SO Domžale so se udeležile ekipe vseh lovskih družen naše občine. Tekmovanje je odprl predsednik LD Lukovica gospod Tičar Niko, vse prisotne lepo pozdravil ter jim zaželel dobre rezultate in prijetno vzdušje med lovci LD Lukovice.

Po enoletnem premoru si je naslov občinskega prvaka zopet priborila ekipa iz LD Pšata in s svojim rezultatom postavila tudi rekord teh tekmovanj. Ekipa je nastopala v postavi: Vagaja Andrej, Gabrič Milan in Hren Jože. S posamezno zmago pa je mogoče malo prese-netil Vagaja Andrej, član zmagovalne ekipe iz LD Pšata.

spodar LD Lukovica, gospod Pavlin Janez, vsem sodelujočim se je zahvalil za udeležbo in prijetno vzdušje ter jim zaželel nasvidenje na naslednjem tekmovanju na Dobovljah 1990, v organizaciji zmagovalne ekipe iz LD Pšata.

MK

REZULTATI:

Ekipno	golobov
1. LD Pšata I.	56
2. LD Pšata II.	46
3. LD Lukovica I.	41
4. LD Moravče	41
5. LD Domžale I.	39
Posamezno	golobov
1. Vagaja Andrej LD Pšata	20
2. Hren Jože LD Pšata	18
3. Gabrič Milan LD Pšata	18
4. Jarc Stojan LD Lukovica I.	17
5. Vahtar Jože LD Mengeš	17

Po končanem rednem delu tekmovanja, so člani LD Lukovica pripravili še tekmovanje na izpadanje za lepe praktične nagrade. Pri tem tekmovanju se pa stari strelski mački niso dali presenetiti. Zmagal je Marjan Kovič iz LD Domžale, pred Gabrič Milanom iz LD Pšata in Oražen Jožetom iz LD Lukovica.

Prvovršeni ekipam in posameznikom je priznanja podelil go-

Moravče pri Domžalah

80 let Ivana Lavrača!

Ivan LAVRAČ, upokojenec iz Moravč, je konec meseca marca praznoval 80-letni dan. Praznoval ga je v krogu svojih domačih, znancev, prijateljev in sovrstnikov. Pevski zbor DU Moravče pa mu je zapel nekaj domačih.

Upokojena učiteljica Mara ŠEGULA, najstarejša tajnica DU v Sloveniji, je slavljencu izročila šopek rož ter se mu v imenu Društva upokojencev Moravče zahvalila za njegovo večletno predsednikovanje, posebno pa za prizadevanje pri gradnji novega društvenega doma v Moravčah.

Ivan LAVRAČ je bil več let predsednik DU Moravče in tudi pobudnik gradnje novega društvenega doma, kar mu je tudi uspelo s pomočjo upokojencev in ostalih krajanov. Tako imamo moravški upokojenci lastne prostore, kjer uspešno poteka društvena dejavnost.

Ivana je pred dvema letoma zadela težja bolezen, zaradi česar je moral na zdravljenje v ljubljansko bolnico. Po delni ozdravitvi je prišel domov na okrevanje. Vsled njegove težke bolezni, ne more brez tuje po-

moči, jemanja zdravil in zdravstvene kontrole.

Več let se je Ivan udeleževal prireditev v narodni noši, različnih proslavah, kmečkih ohceti, v domačem kraju in širom Slovenije.

Upokojenci in ostali občan Moravč in okolice povedo, če ne bi bilo Ivana, bi verjetno tudi ne imeli svojega doma. Zato je prav, da se mu javno zahvalimo za vse njegovo delo, želimo pa mu vse lepo, zdravlja, predvsem pa mirnega, zadovoljnega in srečnega vstopa v 81. letu.

Jože Novak

der, die, oder das ?
-to boste kmalu izvedeli pri nas.

NIANSA d.o.o.

712012

prva privatna šola
tujih jezikov
v Domžalah

V juliju in avgustu lahko teden ali več preživite tudi z nami!

otroci: poletni tečaji nemščine, osvežitev angleščine
srednješolci: videotečaji nemščine, osvežitev angleščine
odrasli: intenzivni videotečaji nemščine

vpis: 25.6. - 29.6.1990 16^h-18^h na osn.š. Šlandrove brigade

Za bolj čisto Mlinščico

Zaradi porušenia mostu v Homcu, kar je povzročilo minimalni dotok vode v strugo Mlinščice, je v dogovoru s Komitejem za urbanizem, gradbeništvo, komunalne zadeve in varstvo okolja občine Domžale sanacijo obrežja in jezu prevzela Krajevna skupnost Jarše-Rodica. Odbor za vodenje, spremljanje in nadzor nad potekom del je na osnovi oglada struge, obrežij ter obeh zapornic ugotovil, da je v strugi izredno veliko nanosov mulja, mivke ter odpadnega materiala, ki jih je potrebno odstraniti; da so čiščenja potrebni tudi mostni propusti, da je potrebno obrežje Mlinščice zaščititi ter ostalo. V dogovoru z občino in posameznimi delovnimi organizacijami, ki so zagotovile, da bodo posamezna dela sofinancirane, so bila opravljena naslednja dela:

- očiščena je bila struga Mlinščice od Kamniške Bistrice do Heliosa Domžale — iz struge je bilo odstranjeno ca. 1050 m³ materiala (mivka, mulj, drugi odpadni material)
- očiščeni so bili mostni propusti ter ojačan most v Sp. Jaršah
- s koli in lesenimi opaži je zaščiteno ca. 380 m obrežja Mlinščice
- izdelane so betonske škarpe v dolžini ca. 270 m, višini 1,40 m ter debeline 30 cm
- očiščen je jez na Homcu, izdelane so zapornice za izpust mulja ter zapornica za strugo Mlinščice
- porušen je objekt in delno predelan pri zapornici v Zg. Jaršah ter izdelana zapornica.
- Tako je bil bistveno izboljšan pretok Mlinščice, zavarovano njeno obrežje in delno preprečen nanos mulja in mivke iz Bistrice, obenem pa so na tak način preprečene poplave v zimskih mesecih ter zagotovljena večja uporabnost vodotoka.

Pri izvedbi je bilo angažiranih 1580 strojnih ur ter prevozov, porabljeno je bilo veliko gradbenega materiala, posebej pa je potrebno omeniti ca. 2000 prostovoljnih ur dela. Celotna investicija brez upoštevanja prostovoljno opravljenih ur je povzročila stroške v višini 228.870,00 din.

Ob tem pa je bila posebna pozornost namenjena tudi ugotavljanju nepravilnosti: podjetja še vedno izpuščajo v strugo neprečiščene odplake, v strugo so še vedno izpeljane posamezne kanalizacije, vanjo se še vedno odlaga pepel od individualnih kurišč ter razni odpadni materiali. Le z odpravo vseh teh nepravilnosti bo Mlinščica jutri spet podobna bistremu potoku.

Zlati slamnik — pridnim ljudem iz Domžal in Jarš

Uredniški odbor je na svoji zadnji seji sklenil, da se podeli priznanje ZLATI SLAMNIK delavnim občanom, ži-večim ob strugi Mlinščice v Domžalah in Jaršah. Ti ob-čani so se samoiniciativno in neplačano lotili pospra-vljanja struge potoka in ga (doklej bo tako?) uredili, hkrati z obrežji tako, kot bi naj bilo vedno. Za njihovo ekološko osveščenost, delo in prizadevanje jim podelju-jemo Zlati slamnik.

Zlati slamnik podeljujemo vsem tistim, ki so v prosto-voljni akciji vložili svoje neplačano delo za ureditev struge Mlinščice. Čestitke za priidnost!

Ustanovljeno društvo Češmin:

Prvo letno gledališče v Domžalah

Nekateri občani severovzhodnega dela Domžal smo se zbrali in dne 5. aprila 1990 ustanovili DRUŠTVO ČEŠMIN. Na občnem zboru, na katerem se nas je zbralo več desetih občanov iz ulic 29. november, Vegove, Murnove in Ješetove, smo izvolili odbor društva (predsednik dr. Veli-mir Vulikič, podpredsednik Mihael Corel, tajnica Valerija Zevnik, blagajničarka Marinka Urbanija) ter komisijo za kulturo (predsednik Mihael Corel) in komisijo za šport (predsednik Ferdinand Pliberšek).

Pobuda za ustanovitev društva je potekla od strani mlajših občanov tako imenovanega Češminovega konca. Že več let je namreč nas in druge mimoidoče bodlo v oči podiranje stare opuščene hiše dr. Tineta Zajca, sedaj v družbeni lasti, poraščanje in hudo onesnaževanje njene okolice, zlasti pa propadanje PLEČNIKOVEGA ZAHVAL-NEGA OBJEKTA (znamenja in obzidja).

Prvotno in spontano smo le-tošno pomlad opravili nekaj očiščevalnih akcij. Posekali smo grmičevje in na kupe zbrali mnoge odpadke, od odvžene zajčje kože do razpadajočega avtomobila, nakar se je pokaza-la pozabljena podoba nekdanje Plečnikove mojstrovine, edinega našega spomina na velikega arhitekta svetovnega slovesa. Na pobudo ljubljanskega prof. Tineta Kurenta sta si lan-sko leto študenta arhitekture Brane Grujič in Edvard Mandič z Reke lotila poskusa rekon-strukcije tega objekta, za kate-rega jima niti bližnji ljudje niso znali dati skorajda nobenih po-datkov. Po končani nalogi sta uredniku Občinskega poroče-valca Matjažu Brojanu, med dru-gim izjavila: »Žal, stokrat žal, če boste Domžalčani dovolili, da

bo objekt propadel«. Sedaj smo se bližnji krajani trdno odločili, da skozi naše društvo ter s po-močjo drugih občanov, gospo-darskih in družbenih organiza-cij, katerim je do oživljanja in ohranjanja naše kulturne dedi-ščine, v kratkem obnovimo ce-lotni objekt. Še več. Ob objektu bomo zgradili prvo LETNO GLEDALIŠČE v Domžalah, za kar so na voljo vsi pogoji: izred-na panorama, veliko volje za prostovoljna dela članov naše-ga društva in dosedaj izkazana pomoč družbe: predvsem od strani Krajevne skupnosti »Slav-ko Šlander«, Odbora za kulturo naše občine, Komunalnega podjetja, nekaterih bližnjih obr-tnikov (Alič, Juvan, Müller, Ke-ber, Lenček), v upanju pa priča-kujemo, da nam bo vsa ta naša prizadevanja, ki so širšega

Češmin prosi za pomoč:

Skupaj obnovimo Plečnikov spomenik

Društvo Češmin vabi v že-lji, da bi čimprej obnovili propadajoči Plečnikov za-hvalni objekt na Ljubljanski: (vis a vis gostilne Juvan) vse občane, da s sredstvi prispe-vajo za obnovo spomenika. Nekateri zasebniki — obr-tniki so se že odzvali, vabijo pa tudi druge, da podprejo akcijo.

Žiro račun pri SDK Dom-žale je: 50120-678-89272 Veliko izdatkov bodo imeli pri izdelavi in postavitvi be-

tonskih sedežev in morebit-ne sanacije dela propadajoče hiše ali zgraditve kakega novega objekta brez kate-rga gledališča ne bodo mogli odpreti.

Vnaprej se zahvaljujemo vsem ljudem dobre volje za sodelovanje in pomoč. Vsi ki so že doslej sodelovali, so to opravljali popolnoma brez-plačno. Vsa zbrana sredstva bodo porabljena strogo na-mensko.

družbenega pomena, v kratkem odobril pristojni organ Sob Domžale.

Poleg kulturne dejavnosti na-še društvo bo zgradilo igrišče za balin, morda pa še tudi igriš-če za odbojko.

Z grobimi zemeljskimi deli smo proti koncu. Tone Orehek ml. pa je z pomočjo risb, ki jih hrani Stane Stražar, opravil re-konstrukcijo okrasnih del in kri-ža na znamenju.

Našim prostovoljcem za opravljanje finih del vabimo, da se pridruži čimveč Domžalča-nov. Prav tako vabimo Domžal-

čane in druge, da se včlanijo v naše društvo, ki bi s svojimi predlogi in drugačno pomočjo pripomogli, da bi letos končali gradbena dela kakor bi nasled-njo pomlad lahko odprli sezono različnih kulturnih prireditve, za kar že kaže veliko zanimanje od strani mnogih kulturnih dejavni-kov od tu in od daleč. Ustne ali pisne prijave za včlanjenje lah-ko sporočite na enega od na-slovov imenovanih funkcionar-jev našega društva (naslove lah-ko dobite v telefonskem imenu-ku).

Prim. dr. Veljko Vulikič

Janez ŠKRLEP, dipl. arheolog,
Proletarska 2/a,
61234 Mengeš
mgr. Tomaž Štebe, dipl. ing. el.,
Hribarjeva 35,
61234 Mengeš

Poslanska pisarna v Mengšu

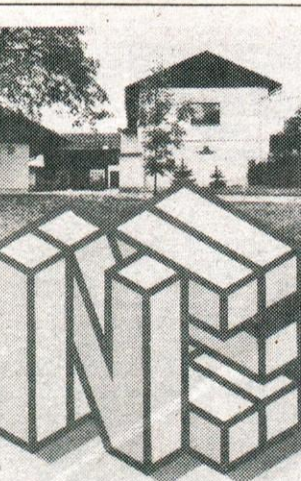
Na predlog DEMOSA sva bila na prvih svobodnih in demo-kratičnih volitvah izvoljena v občinsko skupščino občine Domža-le: Janez Škrlep v Zbor krajevnih skupnosti, Tomaž Štebe v dru-žbenopolitični zbor.

Želiva imeti organiziran, neposreden stik s prebivalci Meng-ša in okolice in drugimi, ki imajo predloge in pripombe na načr-te, odločitve in delo skupščine, izvršnih in upravnih organov ob-čine Domžale, krajevne skupnosti Mengeš in drugih, ki delujejo na tem območju in lahko opozarjajo nanje ter jih pomagava re-ševati z delovanjem v slupščini občine in v organih krajevne skupnosti.

Poslanska pisarna je v prostorih krajevne skupnosti Mengeš, Kidričeva 30, drugo nadstropje, tel. 737-081. Odprta je vsako de-lovno sredo od 18. do 20. ure. Oglasite se lahko tudi izven tega časa tajniku krajevne skupnosti po telefonu ali pisмено s pri-pombo za poslansko pisarno. Odgovore boste dobili lahko le v neposrednem stiku z nama v času ko je odprta poslanska pisar-na.

Zahvaljujemo se volilcem za podporo in jih vabiva k aktivne-mu sodelovanju pa četudi je to le en telefonski klic in majhno opozorilo.

Vaša poslanca v skupščini občine Domžale: Janez Škrlep, Tomaž Štebe

Naslovnica lepe publika-cije INCE Mengeš, s katero se predstavljajo oskrbo-vanci tega zavoda.

Oš Josip Broz Tito:

25. maj – dan odprtih vrat šole

Letos smo 25. maj — dan mladosti preživelii nekoliko dru-gače. Šola je odprla svoja vrata staršem, otrokom, sosedom, vsakomur, ki je hotel spoznati, kaj smo med letom počeli in če-sa smo se naučili. Povabili smo starše, jim pokazali svoje izdel-ke in tudi to, kako delamo pri različnih krožkih in česa smo se naučili. Svoje delo je predstavilo kar dvaindvajset dejavnosti, skupine šolske zadruga pa so pripravile še prodajo svojih iz-delkov.

Nekaj obiskovalcev smo po-prosili za njihova mnenja.

Meta Prelovšek:

Vse dejavnosti so bile zanimive, vendar meni je bila najbolj všeč ritmika, kjer je plesala tudi moja hčerka.

Irena Korošec:

Letos sem bila prvič na dnevu odprtih vrat. Imeli ste zanimive iz-delke za prodajo, čeprav nisem nič kupila. Mislim pa, da so bila li-terarno-novinarska dela najbolj zanimiva. Prebrala sem nekaj pe-smic, spisov in anketo. Bili so zelo zanimivi.

Uroš Kovač:

Super. Lahko bi to večkrat nare-dili. Bilo mi je všeč.

Marija Urbanija:

Bilo mi je všeč. Moti me to, da ne deluje kuharski krožek.

Tov. Peterlin:

Starši se zelo zanimajo za dela svojih otrok. Veseli smo obiska.

Tov. psihologinja:

Super je.

Tov. ravnateljica:

Zelo sem navdušena in upam, da tudi vi. Mislim, da ste se vsi učenci in učitelji potrudili.

Majda Pirnat:

Vse mi je bilo všeč, najbolj pa izdelki iz nižjih razredov.

Tatjana Nemec:

Navdušena sem nad likovnimi deli in izdelki iz plastelina in kera-mike.

Mili Vidrgar:

Najbolj me je pritegnil biološki krožek, zelo lepo je delo predstavil tudi zgodovinski krožek.

Novinarji Oš Josip Broz Tito Domžale

Le kaj jim je storila lipa pri Bunkežu v Jaršah, da so jo tako grdo potolkli? Kdo si postavlja takle spomenik?

Prednostni vrstni red

upravičencev za pridobitev stanovanjskega posojila za nakup stanovanj iz sredstev solidarnosti v stanovanjskem gospodarstvu po 2. javnem natečaju, ki je bil objavljen v Občinskem poročevalcu št. 3/90 z dne 28. 2. 1990

Na Podlagi 4. člena Zakona o določitvi nalog, ki jih od 1. 1. 1990 začasno opravljajo odbori samoupravnih interesnih skupnosti in o ustanovitvi določenih republiških organov (Ur. list SRS št. 42/89), 5. člena Odloka o določitvi nalog, ki jih od 1. 1. 1990 začasno opravljajo odbori samoupravnih interesnih skupnosti in kmetijsko zemljiške skupnosti Skupščine občine Domžale (Ur. vestnik občine Domžale št. 27/89) ter 46. členom Pravilnika o pogojih in merilih za uporabo sredstev solidarnosti (Ur. vestnik občine Domžale št. 2/89), je Odbor za stanovanjsko gospodarstvo Skupščine občine Domžale na 6. seji 14. 5. 1990 sprejel

PREDNOSTNI VRSTNI RED UPRAVIČENCEV ZA PRIDOBITEV STANOVANJSKEGA POSOJILA ZA NAKUP STANOVANJ IZ SREDSTEV ZA SOLIDARNOST V STANOVANJSKEM GOSPODARSTVU PO 2. JAVNEM NATEČAJU, KI JE BIL OBJAVLJEN V OBČINSKEM POROČEVALCU ŠT. 3/90 Z DNE 28. 2. 1990

Prior.
vrst. red

Priimek in ime	Naslov	Štev. točk	Zaposlitev
1. Berdik Helena	Domžale, Študljanska 74	560	Toko
2. Novak Karel	Mengeš, Glavarjeva 13	550	Autoservis
3. Juhant Sonja	Domžale, S. Jenka 13	528	Napredek
4. Trifunović Marija	Domžale, L. Šercerja 4	512	Bar Vrtnec
5. Bračič Angelca	Moravče, Vegova 31	506	Napredek
6. Kolenko Marija	Domžale, Količeva 40	502	Toko
7. Erceg Gordan	Kamnik, Glavarjeva 16	495	PTT Domžale
8. Trstenjak Vesna	Domžale, Ljubljanska 103	448	Napredek
9. Kunstelj Darinka	Domžale, Ljubljanska 101	440	Tosama
10. Laznik Ljudmila	Kamnik, Klavčičeva 5	425	Toko
11. Bartulović Anto	Mengeš, Glavarjeva 13	416	Papirnica
12. Pevec Erika	Mengeš, Jemčeva 26, Trzin	413	ZD Domžale
13. Jeretina Veronika	Domžale, Ljubljanska 85	413	Papirnica
14. Novak Mimi	Radomlje, Triglavka 2	409	Napredek
15. Avdič Said	Mengeš, Glavarjeva 14	404	Helios
16. Golavšek Vida	Mengeš, Glavarjeva 14	393	Sam. obrtnik
17. Lesjak Tatjana	Ljubljana, Mucherjeva 7	385	Bioteh. fakult.
18. Mustafič Hašim	Mengeš, Dermastjeva 14	381	Kimi Trzin
19. Lebar Veronika	Domžale, V. Vlahoviča 2/A	374	O. Š. Dob
20. Svetlin Andrej	Domžale, Kidričeva 10/A	362	Termit
21. Pavasovič Jela	Domžale, Ljubljanska 89	355	Induplati
22. Petančič Danica	Domžale, Ljubljanska 116	335	Toko
23. Osolin Bojan	Mengeš, Glavarjeva 13/B	335	Papirnica
24. Gedrih Liljana	Dob, Ul. 7. avgusta 11	322	O. Š. Brdo
25. Blejec Jelka	Črnuče, Stare Črnuče 9	290	SO Domžale
26. Podobnik Matija	Ljubljana-Polje, C. XXX/19	241	Helios
27. Nahtigal Bojana	Domžale, V. Vlahoviča 4/B	228	Papirnica
28. Bevc Magda	Domžale, Sejmiška 9	200	LB Domžale
29. Pegan Marjan	Ljubljana, Hošimohova 3	199	Inea
30. Ravnikar Jože	Radomlje, Šlandrova 7	192	Papirnica

NA PREDNOSTNI VRSTNI RED SE ZARADI NEIZPOLNJEVANJA RAZPISNIH POGOJEV NATEČAJA NISO UVRSTILI

Pantelič Vera	Domžale, Ljubljanska 87	nepopolna dokumentacija, odstop prodajalca od sklenitve pogodbe
Mrakar Janez	Domžale, Metelkova 5, Vir	nepopolna dokumentacija, odstop prodajalca od sklenitve pogodbe
Čebulj Jože	Domžale, Študljanska 74	nepopolna dokumentacija, odstop kupca od sklenitve pogodbe
Marolt Branko	Kranj, Ljubljanska 8	nepopolna dokumentacija — kupoprodajna pogodba — neresnični podatki
Klajderič Majda	Domžale, L. Šercerja 2	zaposlena v Ljubljani — neizpolnjevanje pogoja o združenju, sred.
Zelko Robert	Domžale, V. Vlahoviča 2/A	odstop od sklenitve kupoprodajne pogodbe

SKUPŠČINA OBČINE DOMŽALE
Odbor za stanovanjsko gospodarstvo:
Predsednik:
ANTON KOS, I. r.

Uspešno tudi v drugem stoletju

(Ob 110-letnici Gasilskega društva Domžale)

Leto 1880 je leto ustanovitve GASILSKEGA DRUŠTVA DOMŽALE, ki že od samega začetka s ponosom brani gasilsko geslo »bližnjemu v pomoč«, kar potrjujejo številna sodelovanja pri reševanju življenj in skupnega premoženja. Samo 10 let po ustanovitvi prvega slovenskega gasilskega društva smo tako v bivšem kamniškem okraju dobili društvo, ki bo zapisano v zgodovini kot najstarejše na tem območju.

Začetek so omogočili člani z marljivim delom, pomagali so takratni tovarnarji slamnarske industrije, tako, da je prva ročna brizgalna v društvu že leta 1878, že tri leta kasneje pa je nabavljena nova ročna brizgalna, ki tedaj predstavlja najmodernejše gasilsko orodje. Gasilsko društvo v tem obdobju postane tudi kulturno središče, v okviru katerega se leta 1884 ustanovi prva podeželska godba na Kranjskem, ki se je sicer kasneje osamosvojila in še danes deluje in dosega odlične uspehe.

V začetku so gasilsko orodje shranjevali v Cerarjevi hiši, že v letu 1907 pa začno z gradnjo gasilskega doma, ki je leta 1911 svečano predan svojemu namenu, že v letu 1913 pa društvo kupi nove parne in dve ročni brizgalni. I. svetovna vojna je sicer nekdanji polet malce zatrla, vendar kar hitro med prejšnjimi in novimi člani vzklije nova delavnost, katere rezultat je v letu 1923 iz Ljubljane pripeljana 1200 l motorna prevozna brizgalna — višek moderne tehnike za bližnjo in daljno okolico. Tej se v letu 1927 pridruži tudi raztezalna lestev, ob 50-letnici pa člani svojemu namenu izročijo novo prenosno motorno brizgalno. Ob 60-letnici se društvu uresniči dolgoletna želja po reševalnem in gasilskem avtomobilu, ki ga ob koncu II. svetovne vojne sicer prevzame hercegovska brigada za vojaško-obrambne namene.

Društvo, ki mu II. svetovna vojna pusti globoke rane, z novim poletom v letu 1945 ponovno zaživi in že v letu 1953 obogati svoj strojni park z novim tipiziranim gasilskim avtomobilom TAM-300, le leto kasneje pa društvo razvije svoj društveni prapor, pod katerim nadaljuje svoje prizadevanje in družbi koristno delo.

Struktura Domžal, industrije v mestu, velikih stavb in povečanje požarnih nevarnosti je terjala večjo modernizacijo strojnega parka, ki ga društvo ob pomoči sredstev gasilskega sklada, Skupščine občine Domžale, delovnih organizacij in razumevanja občanov dopolni z novim kombiniranim vozilom TAM-5500 G, ki je izročeno svojemu namenu ob 90-letnici obstoja. Leta 1973 gasilci kupijo orodni avto-kombi IMV 1600, istočasno pa orodni avto TAM-PIO-NIR 3000 poklonijo sosednjemu gasilskemu društvu Jarše-Rodica, sami pa nabavijo še dodatno reševalno opremo: drsni prt, lestve, dihalni aparati in drugo.

Ob stoletnici društvo nabavi vodni top, ki je uspešen zlasti pri gašenju večjih požarov, motorno

brizgalno tip Rosenbauer zmogljivosti 1200 l/min in težko kombinirano vozilo FAP 1620, ki na požarišče lahko pripelje 7000 l vode, 700 l penila, 7 gasilcev, poleg tega pa ima montiran vodni top, ki v minuti dobavi na požarišče 1600 l vode. Na slovesnosti je razvit tudi nov društveni prapor, društvo pa se je uspešno vključilo tudi v novo samoupravno organiziranost na področju gasilstva in v prizadevanja za izgradnjo CENTRA POŽARNE VARNOSTI OBČINE DOMŽALE.

Kot je videti se bo več desetletna želja v septembru uresničila, to pa obenem pomeni tudi povečanje požarne varnosti tako družbenega kot premoženja vseh občanov.

Marsikaj povedo tudi številke. V Gasilsko društvo Domžale je vključenih 60 operativnih članov, 30 članom podmladka, statistično gledano se klicu siren družstvo odzove do 40-krat letno, pa naj bo to ob požarih, poplavih, prometnih nesrečah ali pa ob iskanju izgu-

bljenih oz. pogrešanih občanov. Društvo redno sodeluje na različnih tekmovanjih, žal pa se zaradi finančnih zadreg ne udeležuje mednarodnih in meddržavnih tekmovanj, saj večino sredstev namenijo nakupu gasilske reševalne opreme. Redno skrbijo za strokovno izpopolnjevanje članov, v njihovih vrstah so tako višji gasilski častniki, gasilski častniki I. stopnje, 7 gasilskih častnikov in kar 12 nižjih gasilskih častnikov.

Nikoli ne manjkajo na »sektorskih« vajah, kjer pridobivajo praktična znanja za potrebne posege ob morebitnih požarih, njihovih velikih želja pa je, da društvo dobi kombi TAM 80, saj je sedanjí po 18 letih iztrošen in ni več varen za prevoz gasilcev.

Ob koncu lahko zapišemo, da so člani Gasilskega društva Domžale uspešni tudi v začetku drugega stoletja svojega aktivnega dela, ob tem pa trdno prepričani tudi v prihodnje stopati po že uhojeni poti svojih predhodnikov.

Odprto vprašanje:

Paradiž v Mačkovcih . . .

Ker se med krajani krajevske skupnosti Dragomelj Pšata širijo razne govorice, če mogoče na razvoj našega območja vpliva dejstvo, da smo južni del domžalske občine, sem se namenil, da v njihovem imenu postavim odprto vprašanje pristojnim organom domžalske občine, kje so vzroki razvojne zaostalosti našega področja.

Interesi naše krajevske skupnosti in okoliških krajev ne zaostajajo za interesi konkretnih krajanov v Mačkovcih, ki doživljajo pravi razvojni razcvet, čeprav obstajajo praktično le nekaj let. Naše vasi, vključno Šentpavel in Študa pa stojijo že stoletja, če samo pomislimo, da se leta 1205 prvič omenja naselje Študa. Medtem, ko moramo mi na svoji koži prenašati mačehovsko obnašanje oziroma odnos domžalske občine do naših krajev, so konkretno Mačkovci že komunalno urejeni: telefon, kanalizacija, pločniki, asfaltirane ceste, javna razsvetljava . . .

Želimo, oziroma zahtevamo, da nam pristojni organi v javnem odgovoru v naslednji številki našega glasila odgovorijo in razložijo, na kateri gumb je treba pritisniti, oziroma kateri ventil je treba odpreti, da se stvari tudi pri nas premaknejo z domala mrtve točke. Pred nekaj leti nam je na nekem sestanku v osnovni šoli Dragomelj predstavnik domžalske občine na naša vprašanja v razvojni smeri užesal sem ga slišal: »Kaj si pa vi domišljate, saj še svoje partijske celice ne premorete . . .?« Sedaj pa so se časi spremenili in mi v njih, ob takšnem odgovoru se človek kvečjemu lahko še posmehne: lepo ali grdo, tako je! Zanima nas, koliko so posamezniki v Mačkovcih prispevali za komunalno ureditev, za blestečo komunalno ureditev svojega področja.

V naši krajevni skupnosti se že dalj časa prizadevamo za zgraditev kanalizacije, razširitev ceste Dragomelj-Pšata, razširitev še marsičesa, toda na vse te prošnje pri pristojnih organih naleptimo na gluha ušesa. Še več: za nas ni denarja ne za posipanje cest, ne za odvoz smeti s celega področja, posebej od pokopališča v Šentpavlu, ne za ureditev ali zaprtje črne odlagališča smeti v jami med Študo in Šentpavlo . . . Mimogrede: ne spominjam se, da

bi bila kdaj deležna časti posipanja stranska cesta (odsek med staro dragomeljsko cesto in medvoznico), med stanovanjsko zgradbo H. Severja in podpisanega, posipavava Sever in podpisani sama z ustreznimi zidarskimi odpadki.

Naša krajevna skupnost je toliko časa prosila domžalsko občino za ureditev telefonske zadeve, da nas je že minila volja in smo se morali priključiti na telefonsko omrežje Črnuče, da ima danes telefon domala vsaka hiša. Ob vsem tem ne moremo drugače misliti, da nas domžalska občina v določenem obziru obravnava kakor južnjake, ker smo na njenem jugu. Pri nas so zelo prizadevni posamezniki za služni, da smo dobili telefon, transformator, vodovod, asfaltirane ceste . . ., za kar smo morali vložiti nemajhna sredstva mimo občine. Koliko so za vse to prispevali posamezniki v Mačkovcih?

Če kdo od krajanov karoli ve v zvezi z bliskovitim razvojem v Mačkovcih, ga prosimo, da odpre svoj arhiv, da bomo ta problem javno obravnavali in zaigrali na čiste karte. Zanima nas tudi, po kakšnem ključu so se delile parcele v Mačkovcih. Naša prizadevanja so se končala z neuspehom, zakaj pa v Mačkovcih tak uspeh? Tu ne gre za nevoščljivost, gre za razvozlanje narave tega problema, ki zahteva, kakor že rečeno, javni odgovor. Če bi krajin iz Mačkovcev prispevali sredstva za vso komunalno ureditev, ki jo imajo, bi jim sigurno zmanjkalo sredstev za nakup zemljišč, oziroma gradnjo stanovanjskega objekta, če bi za vsako posamično komunalno ureditev morali prispevati toliko, kot smo prispevali krajin iz krajevske skupnosti Dragomelj Pšata. Zakaj dopisi s strani naše krajevske skupnosti nimajo nobene teže? In zakaj so nekateri drugi rojeni pod tako srečno zvezdo, da jim gre vse po niti, kakor pravimo? Za nas pa je celo škoda odpraviti vodovodno okvaro na pokopališču v Šentpavlu, kakor da bi naše cvetje bilo drugačno in bi ne potrebovalo cvetja.

Prosimo torej, da nam v naslednji številki Občinskega poročevalca pristojni »izdajo« recept za ureditev naših razmer, kajti tudi mi živimo v 20. stoletju . . . Ali pa morda ne? . . .

Ivan Kepić

Stena za alpiniste

Stena, ki so jo postavili v hali Komunalnega centra, je velika obogatitev v delu mladih alpinistov. Mnogo truda je bilo potrebno, da je PD Domžale — alpinistični odsek, zmoglo veliko delo in uresničilo naložbo. Na njej je bilo že prvo tekmovanje — državno prvenstvo, ki je minilo s precejšnjimi zapleti (diskvalifikacije, pritožbe). Ob steni pa so tudi že predstavili športno opremo različni proizvajalci.

Mladinska knjiga v novih prostorih

Mladinska knjiga — kakršno smo poznali, je le še spomin. Tale posnetek ohranjamo za bodoče rodove, občani pa že lahko kupujejo v novi, popolnoma preurejeni knjigarni v centru Domžal. O novi trgovini bomo še pisali . . .

Predvolilna kuhinja na zboru volilcev v KS »Toma Brejca« Vir

Odgovor na članek, ki je bil objavljen pod enakim naslovom v Občinskem poročevalcu, dne 30. III. 1990.

Človek skoraj ne more verjeti, a vendar je res. Brez razloga sem postal žrtev medstrankarskega boja za oblast in javno obtožen poskusa goljufije, izrabljanja oblasti in manipulacije z udeleženci zbora volilcev. Saj bi se smejal ob bujni domišljiji Matjaža Vovka, vendar pa so obtožbe tako resne, da moramo odgovoriti na njegovo pismo in zavrniti njegovo podtikanje, neresnice in laži.

Moja vpletenost v predvolilne postopke v krajevni skupnosti je izvirala izključno iz funkcije, ki jo opravljam, sem namreč predsednik Skupščine krajevne skupnosti. Od občinskih organov smo dobili zadolžitve, da izpeljemo postopke, ki so potrebni, da se volitve lahko izvedejo. Ves moj »navijaški duh« je bila le skrb, da v krajevni skupnosti, ki je bila ta čas brez predsednika sveta KS, izpeljemo predvolilne postopke v skladu s predpisi in novo politično situacijo. Zaradi te odgovornosti sem bil dobesedno prisiljen, da vodim tudi zbor volilcev, čeprav to ni bila moja želja, vendar je zbor volilcev tako odločil.

Matjaž Vovk je tudi v zmoti, ko trdi, da sem ortodoksni funkcionar Socialistične zveze Slovenije. Res je, da sem bil član SZDL, vendar pa v zdajšnji stranki nimam nobene funkcije.

Kratko razlago postopka določanja kandidatov mi Matjaž Vovk podtika kot neumorno vztrajanje pri javnem glasovanju in potem nepravilno in zlonamerno povzema mojo razlago. Pri razlagi sem si pomagal z gradivi občinske volilne komisije in povedal le to, kar je tam pisalo. Na vprašanje, ali bomo glasovali javno ali tajno, je nekaj volilcev že z medklici izrazilo svojo voljo, zato vztrajanja z moje strani ni bilo. Na moj predlog se je zbor nato zelo hi-

tro izjasnil za tajno glasovanje.

Velik zločin naj bi bilo tudi to, da sem kandidata bral iz gradiva občinske volilne komisije, kjer so bili kandidati razvrščeni po vrstnem redu, tako, kot so časovno prihajale prijave kandidature, ne pa po abecednem redu. Ker nisem natančno vedel, kako so kandidati razvrščeni na glasovnicah in kakšna so pravila, sem prosil za pomoč pri razlagi predsednika občinske volilne komisije. Z njegovo pomočjo smo potem zaplet razjasnili.

Ker so bili predvolilni postopki novost in še v precej nejasnih političnih razmerah, se ne bi nič razburjal, če bi mi očitali, da sem slabo vodil zbor volilcev. Obdolžitev, da sem očitno hotel favorizirati člane ene stranke, goljufati, izrabljati oblast in manipulirati z volilci pa je zlonamerno in podlo dejanje predstavnika stranke Slovenske demokratične zveze Domžale. Njegov cilj je predvsem kritizirati vse, kar so doslej delovali ljudje v krajevni skupnosti ustvarili s poštenim delom v političnih razmerah, kakršne so pač bile.

Pismo Matjaža Vovka je očitno dokaz, da z novimi strankami ne bomo nič pridobili, če se bodo predstavniki teh strank posluževali v imenu demokracije enakih metod, ki so se jih nekoč posluževali ortodoksni komunisti. Namesto odkrite besede na zboru volilcev, si je Matjaž Vovk raje izbral zahrbtni napad preko tiska na vse poštene in dobromisleče delovne ljudi, ki sodelujejo v organih krajevne skupnosti in ki lahko pokažejo veliko plodov svojega, kraju namenjenega dela.

Demokracije se bomo morali učiti še vsi. Očitno pa bo moral Matjaž Vovk hoditi še k dodatnemu pouku, saj še ne obvlada nekaj pomembnih lekcij iz drugih predmetov, ki so pogoj, da bo razumel bistvo demokracije. Janez Leskovec, dipl. oec.

Taki smo...

Prišla je lepa zelena pomlad. Narava se je zeleno odela. Ptčki veselo pojo. Pa naj bo tako. Mene pa le srce boli, ker vsak po svoje za lepoto skrbi.

Sedaj pa k stvari. Vsi imamo radi lepo in čisto okolje. Pa da ne boste napačno razumeli.

Pri svoji hiši, v svojem stanovanju, na svojem pragu, na svojem vrtu, v svojem sadovnjaku. Kar pa je družbenega, nas ne zanima, nas ne MOTI. Odmetavamo smeti, kjer se nam zljubi. Vodimo svoje štirinožne prijatelje vse povsod, tudi po lepi zeleni travi, pa ne samo to. Podimo jih po njej, saj to ni naša last. Čigavo je to, se niti ne vprašamo, da travo pomendramo kaj zato, saj se ne bom jaz mučil s

košnjo. Kmet je kmet, naj se trudi...

Da stane 1 kg sena 7 din in to konvertibilnih, se nič ne sprašujemo. Dajmo, potrkajmo po svoji vesti. Peljimo svojega kužka na sprehod. Upam, da ne bo tega nihče zameril, da le ne mendra lepih travnatih površin. Imejmo radi svoje živali, ker so naše. Toda nikar ne pretiravajmo s tem, saj je zadosti majhnih poti in stez. Ne pustite jim delati škodo, čeprav mislite, kaj me briga, saj to ni moje.

Ljudje: naučimo se spoštovati stvari, najprej pri sebi. Potem pa pogledajmo k sosedu ali po vasi.

Ob koncu pa tole. Kar sebi ne želim, naj ne delam tudi drugemu. Pa lep pozdrav bralka

Ivanka Br.

Pripis k dvema člankoma Ivana Sivca

(za Neideološko obeležje in Naši ljubi prazniki)

Ne bi se oglasil (saj se z večino predlogov strinjam), če me ne bi pisec izzval z zaključno mislijo, da s tistimi, ki so se ob predlogih negativno vznemirili, ne more biti čisto vse v redu. Na srečo so mene samo vznemirili! Kaj pa tisti, ki so negativno vznemirjeni? Naj se gredo zdraviti?

Sivčevi predlogi me ne motijo, nespretni pa so utemeljitve: bori se proti ideološkosti, njegovi dokazi pa so ideološki, zavzema se za zgodovinsko objektivno tolmačenje preteklosti, njegovi dokazi pa so zgodovinsko zelo subjektivni in tudi tendenciozni; nekatere zahteve (božično-novoletne počitnice) so že sprejete.

Imena, simboli in prazniki naj se spreminjajo, če tako sklenejo občni zbori društev, skupščine KS, občin in republik. Narobe pa se mi zdi, če bomo prekrščevali zaradi nove ho-ruk antiideologije (o tem sem pisal pred pol leta) in če bodo najglasnejši prekrščevalci tisti, ki so bili še pred nekaj leti zagovorniki starega.

Pa še čisto konkretno:

Vsaka totalitarna ideologija zlorablja izraze svoboda, delo, delavec, talec, partizan... Danes boljševezm ni več uradna ideologija in ne vidim nobenega razloga, da bi ti humani pomeni dobili predznak ideološke neprimernosti.

Univerze ni zgradil Edvard Kardelj, niti ni bila narejena njemu v čast. Zato sem za preimenovanje. 88 dreves pa s(m)o postavljali v Titov spomin in zato »razmizenovanje« ne pomeni vzpostavitev prvotnega stanja. Se moramo torej delu zgodovinskega spomina (naj nas zaboli ali vesel) odpovedati? Slovenci smo čuden narod. Najbolj svečan »praznik« je dan mrtvih, kulturni praznik je dan poetove smrti... Zato vseh datumov krajevnih praznikov, ki »častijo« mrtve (saj se še poveseliti iz pietet ne upaš!), ne moremo naprtiti samo boljševeški ideologiji.

Malo sem pobrskal po starih Občinskih poročevalcih. Še pomniti, Ivan Sivec, kakšne neumnosti sem jaz včasih kvasil in da ste vi (niti deset let ni tega) hvalili volitve, bili avtor priveditve Tito v naših srcih in ravno 8. julija prejeli priznanje KS Mengeš?!

Zato velja biti do preteklosti, če ne gre za kazniva dejanja, prizanesljiv. Lahko je biti pameten za nazaj! Kje smo imeli pa takrat pamet? Kje je bila hrbenica? Zato apeliram za več treznosti. Vsem pa, ki ne verjamejo, da je včasih pretekla ideologije in zablode bolje pustiti zgodovini, novo pa začeti takoj in zdaj, dajem v pokušino tole Zenovsko zgodbo iz Kondorja št. 235 na strani 79:

BLATNA POT

Tanzan in Ekido sta potovala po blatni poti, razmočeni od močnega dežja. Na ovinku sta dohitela v svilen kimono oblečeno ljubko dekle, ki ni moglo prestopiti velike luže.

»Oprite se me, gospodična,« se je ponudil Tanzan, jo dvignil in prenesel čez blago.

Po tem dogodku Ekido ni spregovoril vse do večera, ko sta prispela v popotno krčmo. Takrat ga je premagalo razburjenje in je rekel: »Menihi se ne smemo približevati ženskam, še posebej ne mladim in čednim. To je nevarno. Kako si se jo drznil dotakniti?«

»Jaz sem jo pustil pri luži,« mu je odvrnil Tanzan. »Jo ti še vedno nosiš s seboj?«

Igor Lipovšek

Pisma bralcev:

Nam bodo pustili nekaj dreves?

Sredi lanskega poletja se je v gozdiču, poleg Grobeljskega drevoreda, zbralo veliko ljudi. Privabili so jih sončno nedeljsko popoldan, Matjaževa razstava in najavljeni kulturni spored. Po otvoritvi razstave in kratke govorancije so Stobljančji peli in peli, da je odmevalo od košatih in visokih starodavnih dreves. Kamerman je meril na ljudi in v najbolj rastoča drevesa. Zaradi gošče mu ni uspelo na traku ujeti proti Brniku hrumeči avion.

Ljudje so kulturnikom plo-

skali in uživali v naravnem okolju. Le skupina odraslih mož je, pri vходу v »gozdno gledališče«, stikala glave in skrivaj z očmi merila proti Matjažu in množici ljudi.

»Ne boš tu več razstavljal, Matjaž!« je bolj zase, s škripajočimi zobmi, spregovoril prvi.

»Tako jek, mu je prikimal drugi.

»Kaj misli, da je. S temi starodavnimi skrinjami in rezbarijo privablja čedalje več ljudi,« je dodal naslednji.

»Gremo!« je zavpil prvi.

Drugi so mu sledili. V prvi gostilni so olajšali dušo in se dokončno zmenili.

Na pomlad letos so ponovno zasadili več lipovih dreves v razredčenem Grobeljskem drevoredu. Po opravljenem delu je zašel v gozdič, da bi obudil spomin na lanski kulturni dan, ki je sicer ostal v prijetnem spominu tudi številnim obiskovalcem.

Na vходу v gozdič se je Matjaž spotaknil ob polno vrečo odpadkov.

»Kaj za vraga je to spet tu!« Še par korakov in ni mogel naprej. Tam, kjer so bile razstavljene skrinje, peli pevci, stala množica ljudi in Matjaž sprejemal mnoge čestitke za svoje neutrudno in uspešno delo, je bilo vse polno odpadkov, od otroške igrače do razpadajočega štedilnika.

»Ali je to res mogoče?« se je spraševal Matjaž potem, ko se je spomnil, da je moral z družicno pred lanskeoletno razstavo, počistiti gozd. Teh reči je tedaj bilo za več tovorov.

Zopet je Matjaž sklical prijatelje in gozdič je bil ponovno očiščen.

»Ne bo ti več uspelo, Matjaž!« je ponovno sklenila skupina drugače mislečih. »Tu ne boš

več razstavljal«, so si rekli in pohiteli v akcijo.

Kmalu nato so v priljubljenem gozdiču zapele motorke in zahrumeli traktorji. Dolga in vitka stebila so ena za drugim padala po tleh. Proti nebu so se na stečaj odpirale luknje. Jase so se naglo širile in se združevale z Mengeškim poljem o katerem je Sivec napisal znano besedilo za pevski zbor.

»Ali boste pustili kaj dreves, ki nas bodo spominjala na nekdanji Grobeljski gozd, naš okras in naša pljuča«, sem vprašal bližnjega delavca. Jablovski traktorist je nemo skomignil z rameni in pordečelih lic s strojem zginit v notranjost ostankov nekdanjega gozda.

Skupina drugače mislečih pa je tedaj očitno proslavljala svojo zmago, kar smo lahko Česminovci sodili po odvrženih svežih živalskih kožah in drobovju sredi Domžal, na vrtu nekdanje Zajčeve hiše, ki smo ga bližnji krajani tik pred tem ocedili dolgoletne nesnage in poračenega grmovja.

Ne bodi žalosten, Matjaž. Obljubili so mi namreč, da bodo nekaj dreves le pustili.

Kaj pravite na to Zeleni in turisti?

prim. dr. V. Vulikič

Kako gradijo Rozmanovo ulico:

Ali je to mogoče?

Oglašam se kot krajan Rozmanove ulice v Domžalah, zaradi neverjetnega načina gradnje naše ulice. Vsem naslovnikom, katerim pošiljam ta dopis, v katerem boste prebrali moja zapažanja ter nekatera dogajanja na tem območju bi rad zastavil nekaj vprašanj na katera krajanji v tej ulici ne znajo odgovoriti.

V letu 1986 je bil izglasovan krajevni samoprispevek v katerega smo vključili po stanovanjski enoti takratnih 200.000,00 din ter 2 % mesečne samoprispevka od plačila OD do leta 1991.

Z gradnjo smo pričeli izredno obetavno, saj smo kmalu pridobili kanalizacijsko omrežje.

Vse do gradnje oziroma priprave ceste je bilo vse v redu. Sedaj pa se sprašujemo, kaj je vzrok, da ne moremo asfaltirati tako kratke ulice dolžina ca. 170 m v šestih mesecih, čeprav mi je znano, da je izvajalec dobil 100 % avans za gradbeno delo.

Vsa pohvala tovarišu Jakšiču za ureditev cevnega omrežja namenjenega telefonskemu zemeljskemu kablu. Od pohvale pa lahko preidemo k veliki graji strokovnemu kadru, izvajalcu LAGIJ (zasebnik). Krajevni skupnosti Slavko Šlander Domžale, katero sem že pred časom tudi telefonsko obvestil, ter tov. NAROBETU kot glavnemu pri polaganju robnikov, tov. CILENŠKU pri geodetskih delih.

Nikakor si ne moremo predstavljati, da lahko nek izvajalec opravlja zemeljska dela na cesti šest mesecev (L=170 m), prav tako nas zanima kdo in komu za takšno delo odgovarja, kajti kot sem seznanjen je bila s tov. Lagojem dogovorjena, da bodo dela opravljena v dveh mesecih. Vsem tem času se po tej ulici vozimo do svojih hiš zelo nemogoče. Prav tako nam ni jasno kdaj in kateri osebnosti sta v vlogi projektanta ter nadzornega gradnje. Ker v okviru svojega pisanja dajem grajo tudi KS Slavko Šlander Predvsem zato, ker smatram, da z naše strani, strani krajanov pozna ter ne ukrepa v primeru take gradnje, saj le ta ma-

nipulira z našim denarjem, denarjem samoprispevka. Zanimaja nas tudi, zakaj se en dan robniki vgrajujejo ter betonirajo, drugi dan se podirajo ter tretji dan spet postavljajo, zatem pa vsi delavci zginejo in vse skupaj spet stoji teden dni. Ali so sploh ti delavci ustrezno usposobljeni za taka dela in kdo jim tak način dela plačuje?

Obenem me zanima kdo je njihov predpostavljani saj le tega razen tov. Narobeta, ki je vodil to polaganje robnikov, nisem opazil. Ob taki kvaliteti dela in takšnem načinu se sprašujem, zakaj KS to podpira ter plačuje, saj je pri podiranju robnikov šel marsikateri kubični meter betona na smetišče.

Predlagam, da se v vsaki ulici, kjer se nameravamo izvesti asfaltno prevleko do dobra odločimo o izvajalcu del, ker smatram, da s takšnim nismo zadovoljni ne krajanji najbrž tudi ne nadzorni, katerega žal ne poznamo. Nehote se mi poraja misel, da so vsi odgovorni podkupljeni saj bi v nasprotnem primeru le kdo zaustavil takšen način dela.

V okviru boljše gradnje predlagam, da je z vsake ulice posebej vključenih po nekaj krajanov v gradbeni odbor, kateri naj pridobijo več ponudb za dokončanje posameznih cestnih enot v zaprtih kuvertah. Ponudbe naj bodo predstavljene tudi na zboru občanov. V nikakršnem primeru pa se ne strinjam da nas ta izvajalec še naprej vleče za nos.

Zavedam se, da smo živel v času ogromne inflacije, vendar pa to ne daje nikakršnega opravičila, pri tako počasnem ter nestrokovnem izvajanju del. S takšnim delom, načinom in pristopom smatram, da željenih rezultatov omenjenih v programu samoprispevka ne bomo dosegli.

Kdaj bo napočil čas, ko bodo odgovorni kadri odgovarjali za tak način dela, ki je omenjen v tem pisanju ter KOMU?

Ogorčeni krajan
Rozmanove ulice
(naslov v uredništvu)

Smrtna kosa na cesti proti Dragomlju. Komu bodo žrtve, ki so na cesti umrle in ta posnetek vendarle v opozorilo, da bo kot šofer ravnal drugače... Tokrat je za volanom spet sedel... alkohol...

Zadnjo zeleno oazo uničujejo — kmetijci . . .

Nemalo sem bil presenečen, ko sem na enem od sprehodov ugotovil, da v Grobljah nekdo na hitro seka drevesa v eni zadnjih zelenih oaz v naši občini. Ko sem vprašal, kaj se dogaja, so mi domačini povedali, da to dela KPC Jable, ker hoče s tem lesom popraviti nek objekt.

Vse lepo in prav, če ne bi šlo za več načelnih vprašanj. Zelenih površin, posebno pa gozdov ob mestih, je v naši občini že tako in tako malo, zato je vsako drevo še toliko bolj dragoceno. Drevesa so naša skupna pljuča in tega se premalo zavedamo. Drugod po svetu imajo vsa velika in manjša mesta ogromno parkov, pri nas pa smo najbolj ponosni, če nekaj posekamo in pustimo za sabo razvalino.

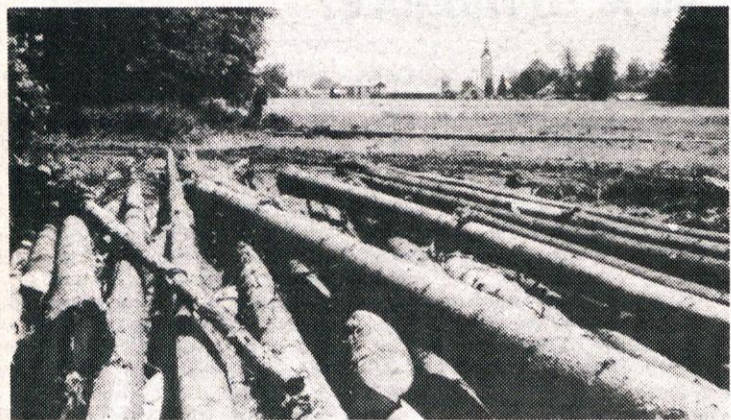
Grobeljska zelena oaza me je navduševala že veliko pred tem, preden je bilo v njej nekaj prijetnih kulturnih prireditev. Ob čudovitem parku še ostane nek gozda s pravim ptičjim rajem. To pa zdaj na veliko uničujejo in to ob koncu tedna, ko uradne službe ne morejo odreagirati.

Predvsem pa je sečnja dreves problematična, ker jo izvaja KPC Jable, ki v kratkem ne

bo več lastnik te zemlje. Zemlja bo po novem zakonu verjetno vrnjena prvotnim lastnikom — v tem primeru grobeljskemu meniškemu redu — zato hočejo do kraja opustošiti in izrabiti vse tisto, kar je bilo na silo vzeto in brez posebnega haska za celotno družbo izkoriščano. Z drugimi besedami: posekajmo, kar se posekati še da, ne glede na to, kaj to pomeni za občino; odnesimo, kar se odnesti da, potem tako in tako ne bo več naše. Vse neka-ko v slogu nekdanje vodilne enopartijske garniture, da ni nič pomembno za ljudi, za okolico, za nadaljne rodove, glavno je, da se imamo mi fino. In če takšnim »prenoviteljem« hočeš povedati resnico, skočijo pokonci, ker se zbojijo za svoje pregrete stolčke. Bodo še dolgo uničevali našo domovino? Bodo takšni posegi v naravo dopustni tudi vnaprej brez kaznovanja? Bodo še vnaprej prevladovali tako imenovani višji interesi tudi v primeru kraj? Ali nismo že do sedaj dovolj nenačrtno gospodarili s svojim prostorom?

In najbolj žalostno pri vsem tem je to, da nam režejo pljuča kmetijci.

I. Sivec

Še enkrat:

»Narod si zapomni . . .«

V članku z naslovom »Narod si zapomni«, ki je bil objavljen v 8. številki Občinskega poročevalca dne 18. maja 1990, je bilo na vodstvo Napredka naslovljeno nekaj vprašanj, ki se nanašajo na izobešanje plakatov v času pred volitvami. V zvezi s tem dajemo naslednje stališče oz. pojasnilo:

V Napredku vse do danes nismo sprejeli nobenih navodil, ki se nanašajo na izobešanje plakatov. S poslovdnji smo se dogovorili, da o tem odločajo sami, pri tem pa naj upoštevajo krajevne razmere. Seveda pa je popolnoma razumljivo, da si mora tisti, ki želi imeti plakat izobešen v ali zunaj poslovne enote, pridobiti za to soglasje odgovorne osebe poslovalnice. V primeru, ki ga opisuje članek, pa se ni nihče pogovarjal z našim oseb-

jem v samopostrežnici na Količevem niti se ni dogovoril o izobešanju plakatov. V primeru negativnega stališča poslovdnje ali druge odgovorne osebe bi lahko prizadeali član Slovenske demokratične zveze zahteval posredovanje vodstva podjetja. Taka zahteva pa tudi ni bila podana.

Glede ravnanja poslovne enote na Količevem pa smo v razgovoru z zaposlenimi ugotovili, da naše prodajalke niso trgale plakatov, da

pa so bili nekaj dni pred opisanim dogodkom res vsi odstranjeni, ker je čistilec šip opravil redno čiščenje steklenih površin. V takem primeru pa morajo biti steklene površine pripravljene za nemoteno čiščenje.

Ob koncu bi rad pripomnil, da so bile skoraj vse naše enote, tudi v centru Domžal, v času pred volitvami, pokrite s plakati od znotraj in zunaj in to od strank, kulturnih društev, zabavnoglasbenih ansamblov, reklamnih akcij za prodajo ipd. Kljub takemu stanju podjetje ni ukrepalo predvsem iz razloga,

da si ne bi nakopali takšnih očitkov, kot jih prebiramo v omenjenem članku.

S prodajalkami na Količevem sem se osebno pogovoril o dogodku in ugotovil, da je res prišlo do ostrejših besed tako z ene kot druge strani, zato naj ob vsem tem za ključem z mislijo, da se omenjeni dogodek verjetno ne bi primeril, če bi se ravnalo po našem starem pregovoru, ki pravi »da lepa beseda lepo mesto najde«.

TGP Napredke
Direktor
Stane Skok, dipl. pravnik

Pisma bralcev:

Prijazno je v zasebni šoferski šoli . . .

V zadnjem času je veliko govora o vseh mogočih zasebnih storitvah in tako ni čudno, da so se pojavile tudi zasebne šole za voznike. Med prvimi v naši občini je bilo JUS podjetje — izobraževalni center za voznike vozil na motorni pogon — avto šola. Podjetje si še utira pot na svojem področju in skuša pridobiti nove kandidate.

Med 15. majem in 4. junijem je potekal tu prvi tečaj cestnoprometnih predpisov (CPP), ki ga je vodil šef sam. Predavanja so bila v poznih popoldanskih ter večernih urah, nekako od 17. do 20. ure in sicer vsak dan, razen srede. En dan pač mora biti prost, da se znanje, ki ga ni bilo tako malo, v miru »usede«.

Že takoj prvi dan nas je presenetilo vreme. Višja sila, ni kaj! Nekateri so obupali že pod podvozom v Domžalah, saj je bilo za plavanje očitno prehladno. Tisti, ki so se uspeli prebiti preko zalivov, so z nekoliko vode v čevljih in še kje sicer srečno prišli do OŠ Josipa Broza Tita na Rodici in izvedeli kako in kaj je s tem tečajem ter že kar začeli s prvimi temami. Nekaj kandidatov se je v skupino vključilo še kakšen dan kasneje, tako, da se nas je ponavadi zbralo okrog trideset. Izjema so bili petki, ko so si nekateri privoščili počitek. Tudi prav, saj so si ga sebi v škodo. Ob petkih smo namreč največ ponavljali in utrjevali. Sicer pa je bila ta reč na sporedu vsak dan, le v »manjših količinah«. Tudi vprašani smo bili, kakor v šoli.

No, za tiste, ki še študiramo in smo bili v manjšini, to ni bilo nič novega, ostali pa so se morda ob tem spomnili na pretekle dni v šolskih klopih. Pa saj ni bilo tako strašno — vsi smo dobili pluse, za eviden-co seveda.

Snov je bila povzeta po učbeniku Varna vožnja, po zveznih in republiških zakonih s področja cestnega prometa in po pravilnikih. Včasih je bilo bolj zanimivo, včasih manj, vedno pa nam je predavatelj podajal primere iz vsakdanje prakse, največkrat smešne, ob tem pa smo si situacije in napake, na katere nas je opozarjal, tudi bolje zapomnili.

Vzdušje je bilo ves čas prijateljsko. Če ne veš, vprašaj, če imaš pripombe, jih poveš. Ni bilo stroge, moreče tišine, ki bi deževne večere lahko naredila še bolj puste. Nismo imeli pred seboj človeka, ki bi se sprehajal pred tablo z rokami, prekrizanimi na hrbtu, gledal v tla in nam s svojim vedenjem neprestano govoril: »Jaz sem nekaj, vi ste daleč za menoj in nikoli vam ne bo uspelo, da bi me dohiteli!« Ne, ni bilo tako! Če se je razvil pogovor, smo ga pripeljali do konca.

Tri tedne smo bili skupaj v neznanju, smehu, nevšečnosti, ki nam jih je »poklanjalo« nebo. Zdaj se začena tisto glavno: učenje vožnje. Vsi skupaj želimo »naši« avtošoli veliko uspehov v konkurenci in pa potrpljenja s kandidati.

Nuška Oražem,
Dupeljne 8, Lukovica

Turistično olepševalno društvo

Brdo-Lukovica prireja:

Tradicionalni rokovnjaški tabor 1990.

Prireditve bo v soboto, 30. junija in nedeljo, 1. julija, na Brdu pri Lukovici.

V sobotnem večeru bo poleg narodno-zabavnega ansambla Nika Zajca (povezoval bo Boris Kopitar) organiziran zanimiv kulturni program, ki ga bodo pripravili člani društva KUD Janko Kersnik Lukovica s pričetkom ob 20. uri.

V nedeljo bo dopoldan otroški MIŠ-MAŠ s pričetkom ob 10. uri, popoldan ROKOVNJAŠKI NAPAD s pričetkom ob 15. uri, nato nas bo ansambel LIPA popeljal v prijeten rokovnjaški večer.

Letos društvo praznuje 30-letnico obstoja, zato se bomo še posebej potrudili za popestritev programa.

TOD BRDO LUKOVICA

Ujeti pravi veter. To!

Do zdaj sem bil eden tistih, večinskih ljudi, da sem časopis, če mi je prišel v roke, takšen ali drugačen, začel prelistavati od zadaj naprej. To najbrž ni kdo ve kako lepa lastnost. Navada pač, ki se me drži, ne zato, da bi me osmrtnice in mali oglasi, ki so na zadnjih straneh vseh časopisov sveta, tako zanimali. Pa tudi zato ne, da bi tam zasledil kak moj prispevek, ki sem ga včasih napisal, takega, brez teže, ki so mu uredniki določali mesto, tam, med reklamami za čiščenje talnih oblog in osmrtnicami . . . To bom počel še naprej, čeprav resno razmišljam, da se bom moral spremeniti, če bom hotel pred koncem svojega življenja sploh priti do kakšne veljave. In zdaj se mi, da je zdaj ravno pravi čas.

Če se bom spremenil, se bom v petelinai! Pa ne tistega, ki na vrhu gnoja ali sredi dvorišča na ves glas dopoveduje kuram kot kak član preživele partije, da je on edino zveličaven in da svet stoji zaradi njega, pač pa v tistega, ki se na vrhu cerkvenega zvonika obrača natanko tja, od koder veter piha.

Ker petelinjih navad in podobnih vragolij nisem kdo ve kako vajen, je nevarno, da naredim kako neumnost, zato se bom raje zgle doval po tistih, ki take večine obvladajo. Te bom že dobil, saj jih ni malo . . .

Da ostanem pri dopisovanju. Človek bi pričakoval, da se bodo zdaj razmere, medijskim zvezdam, tistim, ki so imeli edini pravico, glede na pravo učlanjenost, polniti uvodne stolpce, ki so se sicer desetletja ponavljali v veselje vrabcev na strehi, spremenile. Da bodo »zvezdek«, ki so se jim tla čez noč strahotno zamajala, skoraj pogreznila, zadnje, njihovi utrinki, to smo mi, mali, pa prvi. Pa ni nič iz tega! Nadele so si drugo barvo, ravno pravnijo in kdor jim verjame, na ves glas zatrjujejo, da so neobremenjene s preteklostjo, prihodnostjo in sploh z oblastjo in da se zavzemajo, zavzemajo, zavzemajo . . .

Treba je bilo še zamenjati diplomatske kovčke. Prvi, ki so prej prenašali ogromne, imajo zdaj manjše »oficirske« in drugi, ki so do zdaj shajali brez njih, se zdaj šibijo pod ogromnimi po načelu: »povej mi kakšen kovček imaš, pa ti povem, kdo si«.

Zvezde pa se bleščijo in migotajo naprej, le med malimi oglasi ne. Morda to ne igra nobene vloge.

Preden se bom opredelil za spreobrnjenje, bom še nekaj časa ob stal na stranskem tiru, se pravi, med malimi oglasi, ker se premalo spoznam na barve, katera je najbolj obstojna.

Ko bom pa gotov, se vpišem, ne glede na višino vpisnine. Nekje človek mora pristati.

Najbrž bom šel po zgledu Mengšanov in njihovem prvemu in pogumnemu spremenjevalcu, reformatorju, prenavljalcu I. S., ki bo porušil in odstranil vse, kar ima zadah po gnili, stari Jugoslaviji. Seveda ne s tako lhto kot Vido Repanšek, ki je prvi sledil klicu prenov in porušil pokrov stoletne odpiralne »sterne«, ne glede na posledice.

Kdo, bo odkupil velik kamniti blok iz belega marmorja kot muzejski eksponat, ki kazi središče Mengša, se še ne ve. Po vsej verjetnosti pa ga bodo spozidali na 18 metrsko visok podstavek, da bo služil kot umetna stena alpinistom, kar je še najbolj prav. Zakaj bi se samo Domžale šopirile z umetno plezalno steno.

Ko pa bodo porušili napol dograjen gasilsko-godbeni dom, ki je bil zasnovan v gnili komunistični Jugoslaviji, bi bil rad zraven, da bi slišal, katero skladbo bo igrala godba in kakšno funkcijo bo ob tej priložnosti imel Slavko Pišek kot nenadomestljivi in nenadkriljivi ostvarjalec in odpiralec vsega, kar se je v zaostalih, neuglednih štiridesetih letih pri nas naredilo in odpiralo.

In zdaj, ko se od našega dobrega starega Poročevalca za vedno poslavljam, le zasluži, da mu privoščimo dobro besedo. O preminulih samo dobro. Nekaj zanimivega branja nam je sproti le prinašal, da o izčrpnih obvestilih in vseh mogočih podatkih ne govorimo. Vsega je bilo dovolj! Če pa prvih strani ljudje niso kdo ve s kakšnim navdušenjem brali ali celo verjeli, se v zgodovini človeštva malo pozna. Zelo sem radoveden, kar do boleti, pa mislim, da nisem sam, kaj bo zdaj? Bo Poročevalec preživel glede na njegov rodovnik? Če bo, kakšen bo. Kdo bo njegov krušni in duhovni oče. Kakšni bodo simboli in ali bodo inicialke: V. V. — M. E. in še M. B. — M. J. — M. G., itn., ki so jih desetletja brali pod uvodnimi članki zamenjale druge, nepoznane, ali bodo obstale. Če bodo obstale, ne bo nič čudno! Čudno je le to, da se človek lahko znotraj spremeni.

Sicer pa: Kaj pa je danes še čudno? Vrtljivih petelinov nikoli ne bo zmanjkalo. Predno se bomo obračali v grobu, se bo očitno treba še kdaj spremeniti.

Andrej Zajc

Predstavljamo nov klub:

CB radio klub Vrtinec

V Sloveniji tačas deluje že kakih 30 CB klubov. Enega med njimi so prizadevni navdušenci tega specifičnega radijskega sporazumevanja ustanovili tudi v Domžalah. Tačas šteje že 75 članov. CB Radio klub deluje na frekvenci 27 megaherza. Njegov predsednik je HUSEIN HUSKIČ.

Menda je bilo že dalj časa v naši občini nekaj ljudi, ki so se neorganizirano ukvarjali z delom na CB postaji, s prijavljenim in neprijavljenim sprejemnikom. Na prvem sestanku je bilo 17 članov, danes pa je v ta CB klub povezano že 75 ljudi. Dobivajo se enkrat mesečno, težava pa je v tem, da svojega prostora še nimajo.

Pogovarjali smo se z najstarejšim lastnikom CB postaje HUSEINOM HUSKIČEM, ki ima CB postajo že 10 let. V pogovoru pove, da je CB radijska povezava lahko pomembna komunikacijska možnost v vseh razmerah, zlasti ob elementarnih nesrečah in drugih izjemnih situacijah.

Člani želijo delovati na tem zanimivem področju tehnične kulture tako, da s svojim delom ne bi ovirali drugih; pri tem želijo polno sodelovanje z vsemi.

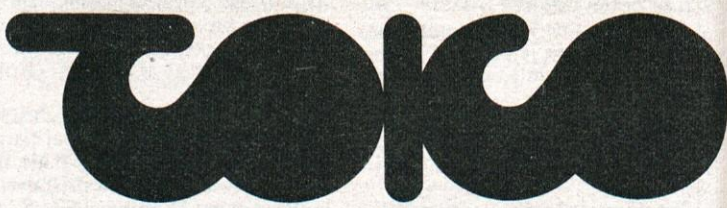
Ideja za delo v prihodnje imajo mnogo, 26. maja nameravajo v okviru občinskega praznika na Limbarski gori pripraviti CONTEST — vzpostavitev čimveč radijskih povezav z vsemi kraji Jugoslavije. Po končani prireditvi bi vse udeležence nagradili z diplomami, seveda pa bi vsako vzpostavitev zveze potrdila ustrezna kartica. Te kartice z domžalskim motívom so že dali natisniti. Vse tiste, ki bi jih v zvezi z delom CB postaje zanimalo karkoli ali tiste, ki CB-jaša imajo obveščamo, da vse kar jih zanima lahko izvedo na telefonsko številko 722-506.

Husein Huskič, predsednik radio kluba CB v Domžalah pri vzpostavljanju zveze. Klubu so dali ime VRTINEC. . .

Zadnja kulturna prireditev v grobeljskem gozdčku sta bila koračna mengeška godba in godbe na pihala Domžale. Nato so se v KPC Jable odločili, da takemu kulturnemu početju na tem mestu storijo konec . . .

POCENI IZ USNJA

V prodajalni TOKO na Kidričevi cesti (ob tovarni) bomo od junija dalje prodajali blago II. kvalitete in vzorčne modele za domači in tuji trg po izredno ugodnih cenah.

VABLJENI V TOVARNIŠKO PRODAJALNO!

France Cerar

France Cerar je doma s Škrjančevega, s kmetije, več kot štiri-deset let pa se je posvečal tiskarstvu, črni umetnosti. Veliko se je ukvarjal tudi z drugimi vrstami ustvarjalnosti in poustvarjalno-sti, od pesnjenja do igranja. Pravi, da je črka simbol kulture vsa-kega naroda, za slovenski narod pa je zaradi večne ogroženosti še toliko bolj pomemben. France Cerar s črkami živi od malih nog, s črkami je prebil v tiskarni Tone Tomšič vso delovno dobo, zadnja leta pa se črkam posveča tudi kot lektor, za našo občino je predvsem pomemben kot lektor Stražarjevih knjig. Le tisti, ki se s tem pobliže ukvarja, ve, kakšen prispevek je to ...

V Škofovih zavodih

Doma so imeli manjšo kmetijo, kljub temu pa je znal France delati vse od kraja, tudi kositi na roke in orati s plugom. V družini je bilo šest otrok, zato kakšnega poseb-nega izobilja ni bilo. Večkrat ravno nasprotno. A vendar je oče dal Francetu po štiriletni šoli v Radom-ljah na šolanje v Ljubljano, v Škofo-ve zavode.

»Doma so morali zame na leto spraviti skupaj tri tisoč dinarjev. To je bila za takrat velikkanska vsota za nas. Nasploh je bilo krivično ureje-no, da smo morali revnejši plačeva-ti samo enkrat manj kot bogatejši, čeprav je bila razlika po dohodkih desetkratna.«

Gimnazija je bila nadvse zahte-vna. Dijakom je nudila pravo klasi-čno izobrazbo, od latinščine do gr-ščine, od nemščine do francošči-ne, najvišji slovenski duhovi pa so poskrbeli tudi za odlično glasbeno in telesno-kulturno napredovanje.

»Ko pa sem prišel med počitni-cami domov, so me brž nagnali na delo na polje. Domači so mi rekli: Doslej si v šoli vse leto sedel, zdaj pa se malo premigaj!«

A ni bilo hudo. France je bil vaje obojega dela.

Od črkostavca do tehnologa

France Cerar se je s črno umet-nostjo, s tiskarstvom, srečal naj-prej v Kamniku v Slatnarjevi tiskar-ni. Takoj mu je bila všeč. Kar sam od sebe je sestavil iz črk svoje ime, priimek in naslov, zato so ga radi zveli v uk.

Leta 1946 je zaključil grafično šolo, nato je služil tri leta domovini, zatem pa je vseh 38 delovnih let preživel v tiskarni Tone Tomšič v Ljubljani. Najprej kot ročni stavec, nato je bil korektor, potem je opravi-l Srednjo grafično šolo in je bil 19 let tehnolog, človek, ki je spreje-mal v delo vse tisto, kar so morali potem natisniti, od plakatov do knjig. Ponujali so mu še višje delov-no mesto, pa ga ni hotel sprejeti, ker je želel ostati v stiku z nepo-srednim tiskanjem in delavci.

»Naša tiskarna dolgo ni prešla na boljše delovne pogoje, na moder-nejši tisk. Zato smo imeli dolgo opraviti s svincom. Veliko poklicnih bolezni izvira iz njega. Res pa je tu-di — tako kot pri vsakem delu — da je odvisno samo od človeka samega, koliko pazi pri delu na či-stočo, na higieno ... Marsikateri bolezni se da izogniti. Tudi pretira-nemu proslavljanju ob natisu večjih stvari.«

Bil je izredno družaben človek tudi v službi, nikdar pa ni pristajal na to, da bi se preveč družil s ka-pljico, kar je značilno za veliko ti-skarjev.

»O, pa smo imeli veliko prijatelj-skih srečanj. Sam sem navadno za take priložnosti sestavil kakšno pe-

sem, prigodnico, ki sem jo navadno tudi natisnil tako, da je dala tiste-mu, ki jo je bral, misliti ...«

In mi pokaže nadvse duhovite pesmi, postavljene na različne na-čine, tako da ne razkriva njega sa-mo kot priložnostnega pesnika, ampak tudi nadvse domiselnega stavca, pravega umetnika s črkami.

Lektoriranje delo polepša

Kar samo ga je zaneslo tudi na zahtevno lektorsko pot. France Ce-rar ne vidi samo besede kot skupek črk, ampak mu je veliko do te-ga, da so te črke res tiste, ki kaj povedo, ki so resnično domače, ki nosijo v sebi pravo sporočilnost. Tega čuta nima vsakdo v sebi. Celo zelo redki ljudje so, ki imajo posluh za odtenke v jeziku. Za našo obči-no je France Cerar zelo dragocen lektor v knjigah Staneta Stražarja.

»Sodelovanje z njim se je začelo že s knjigama o Dobu in o domžal-skem gasilstvu. Obe knjigi smo pri nas tiskali, pa sem pristopil še kot lektor. Praksa me je sama pripeljala na to pot in zdaj šele vidim, kako pomembno delo je to ...«

Velika sreča je bila v tem, da je France Cerar domačin, da pozna večino naših krajev, da se torej lek-toriranja ni lotil samo kot uradni lektor, ampak je marsikaj — po-sebno kar se tiče imen krajev — tudi osebno preveril, tako da je na koncu nastala resnično kakovostna celota.

»Pa ne samo to! Ko bi vi vedeli, kolikokrat sem šel posebej z avtom v službo s slikami in vsem drugim gradivom na primer za knjigo Ob bregovih Bistrice! Marsikatera slika je bila velika tudi po meter in celo več, tako velika, da sem jo komaj spravil v avto ...«

Z drugimi besedami bi lahko re-kli, da pomoč Stanetu Stražarju ni bila samo strokovna, lektorska, am-pak da mu je France Cerar veliko pomagal kot prijatelj, soobčan, vsestranski sodelavec.

Uspešno sodelovanje poteka tu-di pri nastajanju velike knjige o Mengšu, ki jo bo Stane Stražar do-končal v prihodnjem letu.

Nikdar mu ni bilo dolgčas

France Cerar je eden od tistih ljudi, ki je bil vedno močno vprežen v delo. Po službi se je namreč na veliko udeleževal tudi v dramski skupini, v Fotokinu klubu Mavrica, kot eden organizatorjev številnih prireditev in zabav v Radomljah; je pa tudi dolgoletni član dveh pev-skih zborov.

»Ko se zdaj oziram v preteklost, se mi zdi, da sem slabo igral. A prav slab nisem mogel biti, saj so me gledalci z veseljem prenaša-li ...«

Kot drugi mož v Fotokinu klubu Mavrica je skrbel tudi za izvirne

plakate in za veliko drugih organi-zacijskih stvari. Številne plakate je priskrbel tudi drugim društvom, to pa od rokopa in oblikovanja, do natisa in dostave.

»Ko sem imel še kaj več časa, sem se rad podal na lov za novimi motivi ... Zdaj, ko sem upokoje-nec, pa seveda tega časa ni-mam ...«

Z ženo živita zadovoljno življenje na Škrjančevem, v neposredni bliži-ni Papirnice Količevu. Žena mu je ves čas močno stala ob strani, zdaj pa se oba z velikim veseljem ukvar-jata tudi z vnučki. Dva redno pazita, skupno pa jih imata kar sedem. Ta-ko je posebno ob praznikih pri njih nadvse živahno.

»Trije od najinih štirih otrok so že preskrbljeni, mlajšemu pa bo treba pripraviti prostor na podstreš-ju ...«

Vse drugo teče v redu, le Papir-nica je vse bolj hrupna in vse bolj posega v njihov prostor. Skupaj z drugimi krajanji so že oddali nekaj pritožb, pa je vse skupaj le bob ob steno. Morda bo imelo novo občin-sko vodstvo za to kaj več posluha.

O Francetu Cerarju bi se dalo napisati veliko obsežno knjigo, toli-ko stvari je v življenju počel in toli-ko je dal družbi. Toda ker je po na-ravi skromen in ker ni nikdar silil v ospredje, mu bo že tale kratek po-govor veliko pomenil. Je pač tak, da raje vidi, da drugi opazijo njego-vo delo in se sam nerad hvali.

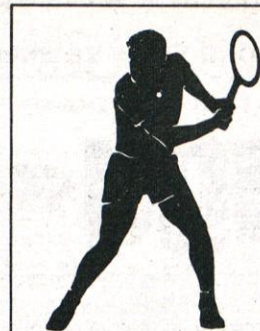
Ivan Sivec

Pri Jurju, pred Trdinovo kletjo, pri Kebru ...

Čez poletje ne bo dolgočasno

Po avstrijskem vzoru je že pred leti, prvi pri nas, začel oživljati mrtvo poletno turistično sezono v naši občini znani glasbenik in or-ganizator Silvo Šink iz Mengša. Za nedeljske dopoldanske glasbene matineeje si je tedaj prislužil tudi Zlati slarnik našega glasila. Nje-gova pobuda je letos padla na plodna tla kar na treh koncih: s Polko pred kosilom je začela gos-tilina Pri Jurju v Preserjah, pridru-žila pa se ji je tudi Trdinova klet z nedeljsko dopoldansko Glasbeno matinejo pred Trdinovo kletjo, oz. pred gostiščem Janeza Mohoriča v Mengšu ter ob petkih z glasbenim nastopom popularnega ansambla tudi Pri Kebru v Domžalah.

Silvo Šink je ob tem povedal tu-di nekaj podrobnosti za prireditev v Mengšu. Glasbena matineja bo potekala vsako nedeljo, ob vsa-kem vremenu — če bo vreme sla-bo, bo ansambel nastopil pod odrom kulturnega doma, kjer je prostora tudi za več kot sto obi-skovalcev — na prireditvi pa bo-do nastopali sami najboljši sloven-ski ansambli domače glasbe, od Negeljna do Petriča, Štirih kova-čev, Mengeške godbe s Triom 3 (Hervinova skupina), pa do Fantov iz Oplotnice, Fantje z vseh vetrov, Slovenija, Mihelič, Slovenski muzi-kantje, Zajc s Kopitarjem, Stoparji, Lipa, Celjski instrumentalni an-sambel, ans. Marela, Na sončni

teniški klub domžale

Kidričeva 27 61230 Domžale

TAUBI SPORT

vabi šolanje v TENIS CAMP

Pripravili ga bodo v športnem parku Mengeš — v času šolskih počitnic.

Camp bo trajal dva tedna, vsak dan od ponedeljka do petka od 8.00 do 15.00 ure.

DNEVNI PROGRAM:

- od 8.00 do 9.00 — prihod udeležencev in zajtrk
- od 9.00 do 12.30 — TENIŠKA ŠOLA in ostale športne aktivnosti
- od 12.30 do 13.30 — kosilo
- od 13.30 do 15.00 ure — predvajanje video kaset (ri-sanke, otroški in mladinski filmi) oziroma ogled filma v ki-no Mengeš
- ob 15.00 — zaključek dnevnega programa.

V teniški šoli bodo udeleženci razdeljeni v posamezne starostne skupine in po predznanju, ki ga imajo. V posa-meznih skupinah bo na enem igrišču do 8 otrok s teniškim učiteljem.

Poleg tenisa se bomo vsakodnevno preizkušali v raznih drugih športnih aktivnostih: košarki, odbojki, nogometu, lokostrelstvu, squashu, katere bodo poučevali strokovnjaki s teh področij.

V prvem tednu campa imamo v programu v petek po zajtrku, pa vse do kosila kopanje »na Belinki« z organizi-ranim prevozom.

V drugem tednu pa gremo v petek, to je zadnji dan campa na zaključni izlet z avtobusom, na katerem bomo tekmovali v raznih družabnih igrah in izvedli podelitev pri-znanj vsem udeležencem.

Program TENIS CAMPA bo izveden v vsakem vreme-nu, ker imamo najete tudi zmogljivosti v teniški dvorani Fittop (tenis, squash) in nas slabo vreme ne bo oviralo.

CENA za posameznega udeleženca je 2.000,00 din.

V ceni je vračunana celotna prehrana (zajtrk, kosilo), strokovno vodenje vseh dejavnosti, najetje zmogljivosti, avtobusni prevozi na kopanje in zaključni izlet, stroški pri-znanj s skupinsko fotografijo, vsak udeleženec pa dobi tu-di majico.

PRIJAVE IN DODATNE INFORMACIJE PO TELE-FONU: (061) 738-545 oziroma na naslovu: TAUBI SPORT — Marjan GOLOB, Zavrti 14, Mengeš.

VABLJENI!

Trimčkarji za zelenimi mizami

Ob koncu aprila je Partizan Mengeš pripravil občinsko trimsko tekmovalje v namiznem tenisu. Tekmovalci so bili razdeljeni v tri tekmovalne skupine.

V kategoriji žensk so tekmovalе predstavnice Partizana Mengeš in OŠ Trzin. Med mlajšimi člani do 30 let so nastopili predstavniki Partizana Jarše in Mengša, Indu-plati in Leka, enako tudi v katego-riji članov nad 30 let. Vsega skupaj je nastopilo 32 tekmovalcev.

Rezultati:

Ženske:

1. Alenka Pirc, Partizan Mengeš
2. Nada Javh, Partizan Mengeš
3. Polona Kompare, Mengeš
4. Zvonga Majdič, Partizan Mengeš

Člani do 30 let:

1. Edo Horvat, Lek
2. Darko Tisaj, Partizan Mengeš
- 3—4. Janez Orehek, Partizan Jarše

Tom Ručaj, Partizan Jarše

Člani nad 30 let:

1. R. Cerar, Partizan Jarše
2. F. Zupanc, Partizan Jarše
- 3.—4. T. Jugovič, Partizan Men-goš

M. Pipan, Induplati

Trimčkarji so pokazali dokaj ka-kovostno igro, le udeležba bi bila lahko še boljša, pohvaliti pa velja člane Partizana Mengeš, ki so tek-movanje dobro pripravili in bili tu-di najštevilnejši, saj je nastopilo kar 20 tekmovalcev.

MLAJ

1. julija k Repanšku

Godci obeh občin na plan

Vsem tistim številnim godcem, ki sprašujete po tele-fonu ali osebno, kdaj bo letos prireditev Po domače pri Repanšku in s tem v zvezi tudi medobčinsko tekmo-va-nje ljudskih godcev, povejmo, da bo to ob koncu junija, oz. prvo nedeljo julija. »Po domače pri Repanšku« se bo začelo v petek, 29. junija z veliko gala predstavo pod ko-stanji, saj bo Boris Kopitar tja pripeljal kopico najboljših domačih ansamblov, s Slakom na čelu, zraven pa še vse pare z ljubljanske mednarodne ohceti in bo tu potekal OHCETNI VIDEOMEH. V soboto bo preprosto rajanje, v nedeljo popoldne ob 16.00 pa bo spet steklo medobčin-sko tekmovalje ljudskih godcev. Tokrat že šestič.

Tudi letos bo tekmovalje potekalo s pomočjo ZKO Domžale in Kamnik, glavni organizatorji pa so seveda Repanškovi, ob pomoči številnih obrtnikov in podjetij, ki bodo tekmovalje spet podprli z lepimi nagradami. Lani je najmanj vsak drugi tekmovalce po kakšnem klju-ču dobil nagrado in tako bo tudi letos. Seveda pa bodo vsi dobili tudi priznanja in tudi nekaj za pod zob, tako da bo tekmovalje lažje teklo. Letos ga bo vodil znani humorist in vsestranski napovedovalec, znan tako z ra-dia kot iz časopisov, Franc Pestotnik-Podokničar, po tek-movanju pa vas bodo zabavali člani priljubljenega an-sambla Nagelj.

Godci vseh starosti in spolov, 1. julija torej na svide-nje pod Repanškovi kostanji. Prijave bomo sprejemali od 14. ure dalje. Komisija, kateri bo letos predsedoval znani glasbenik, avtor sklad in ravnatelj kamniške Glas-bene šole Franci Lipičnik, bo ocenjevala tako izvirnost kot virtuoznost izvajanja, nikogar pa naj nastopa ne bo strah, saj je glavni namen tudi VI. medobčinskega tek-movanja ljudskih godcev, da bi se vsi dobro počutili, ta-ko izvajalci kot številni gledalci, ki so doslej že petkrat do zadnjega kotička napolnili Repanškovo dvorišče.

VINOTOČ BARBERA V IHANU
Aleksandra Bauer
Ihan 91

Poleg nogometnega igrišča v Ihanu v stanovanjski hiši prodaja cigarete, alkoholne pijače in brezalko-holne pijače, sladoled PKB, olje in kis.

Delovni čas: vsak dan od 9. do 20. ure, nedelja od 9. do 15. ure.

Imajo tudi veliko izbiro buteljčnih vin.

Se priporočajo!

Program koncertov Groblje 1990

V sklopu koncertov Groblje 1990 so se predstavile že skupine

- vokalna skupina AVE
- Dekliški pevski zbor KD Domžale
- Andrej Grafenauer na kitari.

V torek, 19. junija 1990 ob 20. uri se bo predstavil PI-HALNI KVINTET RTV Ljubljana v sestavi Jože Pogačnik — flavta, Božo Rogelja — oboa, Alojz Zupan — klarinet, Jože Falont — rog, Jože Banič — fagot.

V torek, 26. junija 1990 ob 20. uri se bodo predstavili člani Simfoničnega orkestra Domžale-Kamnik na goda-lih. Solisti bodo: Matej Zupan — flavta, Branka Bečaj — vio-lina, Helena Burja — violina, Marjeta Tekavec — violina, Marjeta Orešnik — violončelo, Meta Galien — čembalo, di-rigent Tomaž Habe.

Avstrijski nogometaši v Domžalah. V minulem mesecu sta go-stovali v Domžalah kadetska in članska nogometna vrsta Koroške, ki se je srečala z reprezentancama. Med člani so zmagali Korošci, kadeti pa so se razšli z neodločenim izidom. Na sliki kadeti obeh reprezentanc.

Dve novi skakalnici s plastično maso v Ihanu — velika pridobitev za skakalni šport v občini:

Skoki »na snegu« poleti

Smučarski klub Ihan, selekcija za skoke se je pred šestimi leti, ponovno odločila oživiti skakalno dejavnost v Ihanu. Pod vodstvom prizadavnega predsednika kluba Jožeta Repeta ml. in trenerja Saša Kurenta se je pričelo delati z mladimi tekmovalci, istočasno pa z različnimi akcijami nabirati finančna sredstva za nemoteno delo kluba. Uspehi niso izostali in klub se je v teh letih močno okrepil; tako po organizacijski, kot tudi po tekmovalni strani.

Funkcionarji so v glavnem starši

V klubu dela aktivno 28 članov, ki so večinoma starši otrok in bivši tekmovalci. Tekmovalcev je v klubu 12 in so večinoma v kategoriji mlajših pionirjev in starejših pionirjev. Močno primanjkuje otrok — tekmovalcev letnika 1982 in 1983 ter za naslednjo sezono letnika 1984; pač glede na to, da so bile zadnje tri zime zelene in ni bilo pogojev za delo na snegu.

Zaradi zelenih zim — plastične skakalnice

Zelene zime so bile tudi razlog, da je v klubu vzniknila ideja, da se pristopi h gradnji plastičnih skakalnic in sicer 5, 12 in 22 metrskih. Veliko prostovoljnih ur članov je bilo potrebno, da so bila izvedena zemeljska dela — izkopi za nalet in nasipi za doskočišče. Rednih finančnih sredstev klub ni dobival in si je pomagal s priložnostnimi akcijami in s sredstvi, ki so jih namenile delovne organizacije.

Plastiko, ki je bila največja postavka, je zagotovil Planiški komite iz svojih sredstev za razvoj množične skakalne dejavnosti. Načrte za skakalnice sta izdelala tovariša Mlakar in Giacomelli.

Še vrsta drugih objektov

Z gradnjo skakalnic je potekala tudi gradnja hišice — doma, v katerem bodo najemniški prostori za delo kluba in sicer — dvonamenski prostor namenjen za garažo kombija in vadbo otrok, skladišče opreme, sanitarije in klubska soba s pisarno. Dom je dograjen do IV. gradbene faze in ga delno že uporabljajo, sedaj pa je potrebno še izvesti zaključna dela in ga opremiti.

Kdo vse je pomagal?

Za to so bila potrebna velika finančna sredstva, ki so jih prizadevali klubi člani dobili v delovnih organizacijah: Tosama Domžale, Emona Prašičereja Ihan, Slovenija-les Domžale, Papirnica Količevo, Komunalno podjetje Domžale, GIP Beton Domžale, Metalka Domžale, Napredek Domžale ter od obrtnikov: izdelava peciva F. Plešec, Janez Klopčič — zidarstvo, zidarska in fasadarska dela, žagarstvo B. Srebotnjak Dob.

Veliko pomoč je klub užival tudi od svojega glavnega sponzorja Termita iz Ihana, katerega ime klub tudi nosi.

V zadnjem času dobiva klub tudi izdatnejšo finančno pomoč od TTKS in krajevne skupnosti Ihan.

V počastitev občinskega praznika je klub 26. maja 1990 organiziral tekmovalce v smučarskih skokih za pionirje, kategorije C, B in A na novih 12 in 22 metrskih skakalnicah in s tem tekmovalcem tudi predal skakalnici svojemu imenu.

Šele na začetku

Klub pa ne misli zaspiti na osvojenih lovorikah, saj je šele na polovici poti. V načrtu ima še rekonstrukcijo 45 metrske Bloudkove skakalnice s povečavo na 55 metrov, saj je prav ta skakalnica potrebna za delo mladih — starejših pionirjev in mladincev. Za rekonstrukcijo 45 metrske skakalnice pa so potrebne večje prostorske korekcije, za kar pa že potrebujejo ureditveni načrt, za katerega že pripravljajo izhodiščne načrte. Pri tem sta veliko pomagala Geodetski zavod Domžale in Razvojni zavod Domžale. Skupaj s smučarskim klubom Domžale — alpsko smučanje in sekcijo za teke smučarskega kluba Ihan, se načrtuje kompleksna ureditev tega

predela z ureditvenim načrtom. Cilj tega ureditvenega načrta je prostorsko izboljšati smučarski center z vsemi dejavnostmi s poudarkom na zagotavljanju pogojev za smučanje tudi v zelenih zimah — snežni topovi, plastika itd. S tem bi močno približali te lepe dejavnosti našim občanom.

Kje ste, mladi?

Ob vseh navedenih ciljih pa ne smemo mimo bistvenega in to je čimvečje število otrok, ki bodo na novih skakalnicah, ki so bistveno bolj varne, preizkušali svoje moči in znanje. Zato bo klub konec meseca junija in v začetku julija organiziral tečaj za začetnike in sicer letnike 1983, 1984 in 1982. Zato pozivamo vse starše otrok, ki se zanimajo za smučarske skoke, da z obiskom na skakalnici (pozive bodo otroci dobili v mali šoli in osnovni šoli) omogočijo spoznavanje te prelepe, a garaške smučarske discipline. Za začetek lahko otroci uporabljajo opremo za alpsko smučanje. Podrobnejši podatki bodo posredovani z razpisom.

Na manjši skakalnici se lahko preizkušajo čisto mladi navdušenci skakalnega športa.

stran 12

Ob otvoritvi novih skakalnic so povedali:

Lep center za vzgojo mladih skakalcev

Stane Kepic, predsednik SK Termit Ihan:

Ta tekma je za nas velikega pomena, poseben pomen pa smo ji skušali dati tudi s tem, da hkrati odpiramo skakalnici v počastitev našega občinskega praznika. Skakalnici sta neobhodni pogoj za kontinuirano delo v našem klubu, saj bi zime brez snega sicer pomenile konec naše smučarske dejavnosti. Ponovno bi želel poudariti pomoč in delež delovnih organizacij, ki so nam resnično veliko pomagale. Vsi krajani smo lahko ponosni na ta nastajajoči smučarski tekmovalni in rekreacijski center.

Janez Klopčič, funkcionar v SK Termit Ihan:

Člani društva so doslej opravili ogromno dela. Med drugim so bila opravljena velika zemeljska dela s posegom, zgrajena lesena konstrukcija skakalnice, položen novoterm, folija, mreže, opravljena montaža plastike. Zgradili smo dom (7 x 8 m), kjer bo podstrešje izkoriščeno v večnamenski prostor, v domu pa smo pridobili tudi garažo prostor za športna orodja, skladišče za smuči, pisarne, zadržali smo ogromno površin, opravili drenažo, nasuli parkirišča, uredili okolico, počistili stare — opravili več kot 5000 prostovoljnih ur. Kolektiv, ki šteje 15 članov, to je tistih, najbolj delavnih, je opravil resnično veliko delo.

Zdenek Remza, trener v Elektrotehna — Ilirija:

V Ihanu je nastal resnično lep center, ki smo ga veseli vsi, ki se kot tekmovalci in trenerji ukvarjamo s skakalnim športom. To pa naj bo le začetek, saj sta tudi skakalnici le za pionirje oz. mlajše tekmovalce. Nujno potrebna je že sedaj ureditev večje skakalnice. Ko bo urejena tudi ta, potem bo to skakalni center, kakršnih je malo v Sloveniji. Bravo, Ihanci!

Na prvi tekmi na novih dveh skakalnicah s plastično maso za pokal Elektrotehne (na 12- in 22-metrski) se je zbralo 53 tekmovalcev iz 16 slovenskih klubov. Tekmovanje so pripravili v treh kategorijah do 9, 11 in 13 let.

Zmagovalci so postali: pri pionirjih do 9 let Klemen Hrnja, do 11 let Samo Lazar (oba El. II.), do 13 let Primož Peterka (Termit Moravče).

REZULTATI: do 9 let (K-12 m): I. K. Hrnja 168,4 (9,75,

9,50), 2. Rupše 161,6 (9, 9,75), 3. B. Križaj (vsi El. II.) 152,7 (9,25, 9,25), 4. F. Peterka (Term. Mor.) 137,9 (8, 7,50), 5. Bilban (Dol) 135,2 (6,75, 6,75); do 11 let (K-22): 1. Lazar (El. II.) 174,2 (18,5, 19), 2. U. Peterka 167,3 (19, 16,5), 3. Gostič 161,8 (17,5, 18), 4. Picili (vsi Term. Mor.) 151,0 (17, 17), 5. Vrhovnik (El. II.) 147,5 (16, 15,5); do 13 let (K-22 m): 1. P. Peterka (Term. Mor.) 188,2 (19,5, 20,5), 2. Franjič 181,4 (19, 19,5), 3. Lesnik (oba El. II.) 176,3 (18,5, 19,5), 4. Cerar (Term. Mor.) 174,5 (19, 18), 5. Guna (Zagorje) 172,5 (19, 17,5).

10 let teniškega kluba Univerzale Domžale:

Prva teniška igrišča so bila ob Bistrici

Tenis so ob Kamniški Bistrici, kot vedo povedati kronisti, igrali že med obema vojnoma in sicer Tirolci, fabrikanti in drugi...

Dolga leta tega športa nato niso igrali vse do sedemdesetih let. Tedaj so stekle aktivnosti za izgradnjo novih teniških igrišč. Le-ta so bila z veliko delavnostjo prvih organizatorjev teniškega športa v Domžalah tudi zgrajena.

Teniški klub Univerzale Domžale ima danec ca. 200 članov, od tega je aktivnih več kot polovica. 10 let je kratka doba, posebej za kakovostno uveljavitev. Kljub temu pa se je v tem obdobju klub potrdil tako organizacijsko kot tudi tekmovalno. Največji športni uspeh je gotovo plasiranje leta 1990. v 1. slovensko ligo, to pa pomeni biti med 10 najboljšimi slovenskimi klubi. Ta uspeh, prodor v 1. slovensko teniško ligo, o kateri smo že pisali, so dosegli tekmovalci:

Sašo Svolišak — kapetan
Iztok Orehek
Brane Svetlin
Sašo Štifter
Tone Prešeren
Davor Vrančič
Gregor Šket

Ves čas klub temelji svojo aktivnost na delu z mladimi, zato so v klubu nastavili tudi profesionalnega trenerja Aleša Bergerja iz Ljubljane. Z njegovim prihodom se kažejo kakovostni premiki tudi v tekmovalnem pogledu, vse to pa ponuja dobro perspektivo za delovanje in obstoj kluba tudi v prihodnje.

Osnova je torej delo z mladimi — kar je zdravo jedro delovanja, za katerega so se v klubu zavestno odločili. Mladi tekmovalci pionirske vrste že dosegajo vidne uvrstitve na tekmovalnih po Sloveniji in Jugoslaviji. Tekmovalci pionirske tekmovalne vrste so tile:

— Andrej Kraševac
— Gregor Mulej

— Boštjan Jerman
— Matej Auda
— Miha Mikek
— Igor Klep
— Igor Ogrinc
— in Maja Meglič

Trener uspešne tekmovalne vrste je Aleš Berger.

In kakšni so posamični uspehi mladih teniških mušketirjev?

Andrej KRAŠEVAC, (letnik 1979): osvojitev 5.—8. mesta v Celju — odprto prvenstvo, — 5.—8. mesto na odprtem prvenstvu Maribor,

— uvrstitev med 32 najboljših na državnem prvenstvu v Mengšu.

Gregor MULEJ (letnik 1978): — uvrstitev med 32. najboljših na državnem prvenstvu v Mengšu

— 5.—8. mesto na odprtem prvenstvu v Mariboru

Matjaž PREŠEREN (letnik 1977): — uvrstitev med 32. najboljših na turnirjih

Ti mladi tekmovalci in začetni uspehi že v najmlajših kategorijah so porok za kakovostni dvig tudi v prihodnje. Delo v klubu, zasnovano na profesionalnem pristopu, pa daje obete tudi za kakovostno napredovanje drugih. Poleg te tekmovalne vrste v klubu uspešno deluje še več skupin, v katere so tekmovalci razvrščeni po kvaliteti in starosti. V tekmovalni šport je tako vključeno vsega ca. 40—50 otrok.

Generalni sponzor Teniškega kluba Univerzale Domžale je tovarna Univerzale, ki oblači v

celoti tekmovalne vrste kluba. To za tovarno pomeni veliko gmotno in moralno obvezo, zato v TK Univerzale Domžale upajo, da se bo tovarni z tekmovalnimi rezultati kluba ta njihov vložek vrnil. V klubu so zadovoljni, saj se pozna tudi delo

preko cele zime. Dvoransko delo s trenerjem (vsak drugi dan) z devetimi tekmovalci pa kaže na ambicije, da bi dosegli še kaj več. Kot je zastavljeno, smo prepričani, da je tisto »več« že blizu.

B.-N.

Tekmovanje v umetnostnem kotalkanju — domžalski slamnik 1990

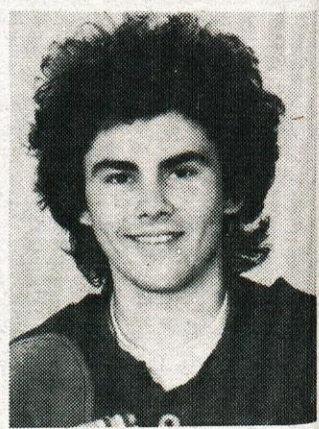
Ljubitelji enega izmed najbolj atraktivnih športov bodo sredi tega meseca prav gotovo prišli na svoj račun. V soboto, 16. in nedeljo, 17. junija bo v hali Komunalnega centra Domžale prizorišče tradicionalnega odprtega prvenstva v umetnostnem kotalkanju za »DOMŽALSKI SLAMNIK«. Tekmovanje organizira domači klub, ki je s svojim prizadavnim delom že zagotavljal udeležbo 130 tekmovalcev, od tega bodo tudi tekmovalci iz zamejstva. Tekmovanje bo potekalo v šestih starostnih kategorijah. Pričetek tekmovalnega bo v soboto ob 18,30, nadaljevanje pa v nedeljo ob 8. in 15. uri.

Domžalski kotalkarji pa bodo dne 23. in 24. junija nastopili tudi na odprtem mednarodnem tekmovalnem v umetnostnem kotalkanju »GORIŠKA VRTNICA 90« v Novi Gorici in se potrudili za kar najboljše uvrstitve.

Irena Perne — državna rekorderka
Boštjan Kralj — lani zlat, letos srebrn

Irena Perne, 18-letna dijakinja srednje agroživilske šole v Kamniku, je kategorizirana kot perspektivna športnica in je članica republiške strelske reprezentance. S streljanjem v SD Trzin se ukvarja že od 5 razreda osnovne šole. Že kot mladinka je osvojila naziv mojstra strelca, ki ga podeljuje Strelska zveza Slovenije. Letos je osvojila v različnih disciplinah že tri druga mesta na republiških prvenstvih, njen največji uspeh pa je vsekakor osvojitev drugega mesta na državnem prvenstvu v Smederevu. Postavila je nov državni rekord skupaj s strelko SD Zenica Radonjic Nado. Obe sta nastreljali odličnih 375 krogov. To je rezultat, s katerim se lahko pohvalijo le redki člani v Sloveniji. Naj še povemo, da je na državnem prvenstvu tekmovala kar 132 mladink in 30 ekip iz vseh republik in pokrajin. Škoda, da je zadnji trenutek odpovedala udeležbo v ekipi Trzina Nuša Bratovž, saj bi lahko ob njenem dobrem streljanju in ob uspešnem nastopu Tatjane Mušič, ki je dosegla 355 krogov, ekipa mladink posegla celo po kolajni.

Boštjan je dijak 4. letnika srednje elektrotehniške šole v Ljubljani. Tudi on se je začel ukvarjati s strelskim športom kot pionir. Še posebej v letošnji strelski sezoni je s svojim resnim in odgovornim pristopom k delu pokazal vsem kako se je potrebno boriti, če želiš ostati na vrhu. To mu je tudi uspelo, saj je velik del njegove zasluge, da je članska ekipa po napornih devetih kolih prve republiške lige v finalu osvojila prvo

mesto. Pred državnim prvenstvom v Smederevu je osvojil še en naslov republiškega mladinskega prvaka in tretje mesto v že omenjeni republiški ligi članov. Na državnem prvenstvu v Smederevu je sicer slabo startal, vendar odlično nadaljeval, tako da je bil na koncu s 374 krogi drugi med 161 tekmovalci. Odličen 7 s 368 krogi je bil še Božo Habjan, 19. mesto s 363 krogi je osvojil Urban Gradišar, ki je bil lani še pionir. Tretji član ekipe Boris Paternost je bil s 357 krogi 59., kar je bilo še vedno dovolj, da je ekipa osvojila prvo mesto med 34 nastopajočimi ekipami.

Mali oglasi

V Domžalah in okolici iščem garsonjero ali enosobno stanovanje. Ponudbe na telefon: 323-451 int. 460 od 9. do 15. ure, ob sredah do 16.30.

V okolici Domžal najamem 1 sobo s souporabo WC in kopalnice. Ponudbe na telefon 323-451 int. 460 od 9. do 15. ure, ob sredah do 16.30.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Telefon: 738-662.

Iščem mlajšo upokojenko za redno, 2x tedensko čiščenje hiše. Ponudbe pod šifro »CENTER«.

Iščemo 1x tedensko pomoč v gospodinjstvu. Telefonska številka: 713-142 v popoldanskem času.

Zazidljivo parcelo 3000 m², napeljan vodovod, sončna lega v pobočju Limbarske gore prodam. Telefon: (061) 712-993 od 12. do 15. ure in od 19. ure dalje.

Sprejem kakršnokoli delo na domu. Šifra: »POPOLDAN«.

RABITE MORDA TAPETNIŠKE USLUGE?

Izdelava, predelava sedežnih garnitur (oblažinjene pohištva). Notranja dekoracija prostorov, tapison, itison, tapete, zavese. SEVER Peter Tapetništvo dekoracije, Šmarca telefon: 832-951

Vabimo vas na obiranje rdečega in črnega ribeza, ki se bo predvidoma začel 16. junija. Posebej vabimo srednješolsko mladino, sposobne upokojence, ki ribez lahko nabirajo za svoje potrebe oz. proti nagradi.

Vse informacije lahko dobite na naslovu: DOBELO 10 oziroma po telefonu 453-555 samo popoldan.

Združite prijetno s koristnim!

Poceni prodam otroški italijanski voziček in stolček TRIP TRAP. Informacije na naslovu: Franc LONČARIČEK, Ljubljanska 81, Domžale.

PIONIR

GRADBENO INDUSTRIJSKO
PODJETJE p.o. NOVO MESTO

Gradbena operativa Ljubljana

Obveščamo vse cenjene bralce, da bomo v centru Domžal, v zazidalnem otoku CO 1 pristopili k realizaciji projekta HOTEL DOMŽALE.

Fazno bomo zgradili večnamenski objekt z uporabno površino 20.000 m². Projekt ponuja možnosti za opravljanje različnih dejavnosti oz. programov kot so:

- hotelski program: prenočišča, restavracija
- gostinski program: kavarna, pizzerija, pivnica, dnevni bar, hitra prehrana, slaščičarna, mini kasino
- poslovni program: predstavništva, biroji, izložbe, agencije, avto saloni, pisarne, banka, menjalnica, kongresna dvorana

- trgovski program: trgovine, butiki, galerije, posredništvo, mini market

- fitness program: športna medicina, lepotilni salon, trim kabinet, masaža

- storitveni program: avto servis, avto pralnica

- javni program: garažna hiša, varstvo otrok, upravne službe, parkirišča

Kupcem posameznih prostorov, sovlagateljem v projekt, investitorjem posameznega dela in najemnikom (zakupnikom) bomo prilagodili oblike poslovnega sodelovanja.

Vabimo vse zainteresirane podjetnike, da se s svojimi željami in potrebami vključite v oblikovanje mestnega središča že v fazi projektiranja.

Podrobne informacije o rokih realizacije projekta, možnih prijavah in sklepanju predpogodb dobite osebno na naslovu:

GIP PIONIR NOVO MESTO
GRADBENA OPERATIVA LJUBLJANA
Partizanska 19, Ljubljana

ali po
telefonu 061/441-945 in 061/442-177 int. 23
telexu 31 881
telefaxu 061/442-956

V pričakovanju vašega obiska se priporočamo!

ODBOR BORCEV II. TANKOVSE BRIGADE
USTANOVLENE V ZSSR
Kranj, Snedičeva 12

PROSI

vse še živeče borce brigade, da sporočijo svoj natančni sedanjí naslov ODBORU SKUPNOSTI BORCEV II. TB, SNEDIČEVA 12, KOKRICA, 64000 KRANJ, lahko pa ga sporočite tudi po telefonu 27-511 (064).

Nove naslove potrebujemo zaradi evidence števila udeležencev Skupnosti borcev na proslavi, ki bo 12. julija 1990 v kasarni SUB France Prešeren v Kranju, Cesta JLA.

Predsednik Odbora:
Ivan Janez Orehek

PAPIRNICI KOLIČEVO
Papirniška 1, Količevo
DOMŽALE

Objavljamo prodajo rabljenih osnovnih sredstev in drobne inventarja v bivšem Samskem domu Domžale, Ulica talcev 19 c (bivši internat usnjarske šole).

Prodaja bo v četrtek 28. in petek 29. 6. 90. od 14. do 16. ure na navedenem naslovu.

Prodaja se bo vršila po načelu videno-plaćano-prevzeto.

V prodaji bodo naslednji rabljeni predmeti v večjih ali manjših količinah:

hladilnik 450 litrov
elek. peč — slaščičarska
kotel plinski 200 l
prekucna ponev 90 l
kotel plinski 200 l

pult za posodo ploč. 190 x 70

pult hladilni ploč. 190 x 70

servisni pult ogrevalni 190 x 70

pomivalni stroj 5784-1WP590/2

stol skaj črn — žel. ogr.

stol črn skaj kov. ogr.

miza siva ultr. 120 x 60

miza siv ultr. 156 x 78

miza klubska 120 x 60

omare za shranjevanje 100 x 55

klop lesena 300 x 40 x 42

postelja pograd

stol z železnim ogrodjem

omara enodelna

miza rdeča 80 x 80

šivalni stroj s prib.

blazine — povštri

jogiji

likalnik

pekači litoželezni

pladnji

skodelice steklene

postelja

miza rjav ultrap. — razne dimenzije

odeje

DRUŠTVO UPOKOJENCEV
DOMŽALE
SIMONA JENKA

Kam bomo šli na izlete . . .

Doslej smo po programu izvedli dva izleta, pred nami pa so še naslednji:

28. 6. 1990: Gorica (Italija), Lipica (ogled nastopa šolanih konj) kosilo pri Simšiču v Razdrtem (kmečki turizem)
6. 7. 1990: Srečanje upokojencev na Rogli
12. 7. 1990: Novo mesto (ogled muzeja), Šmarješke Toplice (ogled trgovin) kosilo v Šmarjeti pri Pirkoviču
19. 7. 1990: Bohinj, Bled (kosilo na Črničcu)
9. 8. 1990: Kranjska gora, Trbiž, Predil, Trenta, Bovec, Idrija (čipke)
23. 8. 1990: Škofja Loka (muzej), Dražgoše, Kropa (muzej) Radovljica. Kosilo na Črničcu
7. 9. 1990 — petek: Kočevje, Delnice, Kraljevica, otok Krk
4. 10. 1990: Nova Gorica, Gorica, Zemono (razstava pohištva) kosilo na Vrhnikih pri Turšiču, ogled Cankarjevega doma.

Vplačila sprejemamo mesec dni pred posameznimi izleti in to: ponedeljek in petek od 9. do 12. ure.

Na izlete vabimo tudi člane društev Radomlje, Mengeš, Lukovica, Moravče.

Prosimo, poravnajte tudi članarino za leto 1990, če je še niste.

Pozdrav in nasvidenje na izletih!

Društvo upokojencev Domžale

VDO Biotehniška fakulteta
VTOZD ZA ŽIVINOREJO
Groblje 3
61230 DOMŽALE

Mlajšemu upokojencu, ki ima bivališče na Rodici ali bližnji okolici, nudimo honorarno zaposlitev v popoldanskem in nočnem času.

Kandidate vabimo na razgovor v kadrovsko službo na Rodici, Groblje 3, tel.: 721-703.

ZABOJNIKI SO ŠE NA VOLJO

Krajevna skupnost Mengeš obvešča, da ima še na zalogi 20 kom zabojnikov za smeti po ugodni ceni. Krajan, ki še nimajo zabojnikov, jih lahko kupijo na sedežu krajevne skupnosti.

KS Mengeš

DIATI DOMŽALE

VABILO

Vse člane DIATI ter druge izumitelje in avtorje tehničnih izboljšav vabimo na

Občni zbor društva

ki bo v torek, 19. junija 1990 ob 12. uri v prostorih Knjižnice Domžale.

PREDLOG DNEVNEGA REDA:

1. Izvolitev delovnih teles
2. Poročila o delovanju društva
 - poročilo o delu
 - finančno poročilo
 - poročilo nadzornega odbora
3. Razrešnica staremu Izvršnemu odboru in Nadzornemu odboru ter izvolitev novih članov Izvršnega odbora ter Nadzornega odbora
4. Program dela ter razširitev dejavnosti društva
5. Predavanje o inovacijski dejavnosti v podjetjih občine Domžale
6. Razno

PREDSEDNIK DRUŠTVA
Franc ROŽIČ, l. r.

TRGOVINE KZ EMONA IMAJO DRUGAČEN DELOVNI ČAS

Ali že veste, da ima KZ Emona spremenjen delovni čas v svojih prodajalnah in sicer:

ZE Domžale-Jarše: ponedeljek in četrtek od 7. do 17. ure, torek, sredo, petek od 7. do 14.30, sobota od 7. do 12. ure.

ZE Lukovica: vsak dan NON STOP od 7. do 19. ure, sobota od 7. do 12. ure

ZE MORAVČE: ponedeljek, torek, četrtek od 7. do 15. ure, sredo, petek od 7. do 16. ure.

VRTIČKAR-SPD Domžale: vsak dan NON STOP od 9. do 18.30, sobota od 8. do 12. ure.

Za obisk se toplo priporočamo!

Terenska prodaja
ZAVES in OTROŠKE
KONFEKCIJE

tajo

POKLIČITE NAS!

Pridemo na vaš dom, vam svetujemo in pomagamo pri bogati izbiri zaves in otroške konfekcije.

ŠTUPAR TATJANA
Ljube Šerčerja 4/42
61230 DOMŽALE
telefon: (061) 711-302 od 13. ure dalje.

LETRONIC d.o.o.

HITRO
POCENI

PODJETJE ZA PRODAJO, SERVISIRANJE IN MONTAŽO
ELEKTRONSKE OPREME IN ANTENSKIH SISTEMOV
61230 Domžale, Stranske 9 — Telefon (061) 723 021

EKSKLUZIVNA PRODAJA SATELITSKIH SISTEMOV

SERVISIRANJE
VSEH VRST:

MASPRO

NEC

DRAKE

APARATOV

PRODAJA
MONTAŽA
SERVIS

VSEH VRST ANTENSKIH
SISTEMOV

723-021

AGROBAR

- za mlade po srcu
- za podjetne po duši
- za vesele po naravi
- za nesrečne v ljubezni
- za suhe in debele
- za male in velike
- skratka za vsakogar, ki razvedrila si želi.

V naslednjih mesecih lahko od nas pričakujete:

- umetniške večere
- degustacije pijač znanih proizvajalcev
- pogovore z znanimi osebami

Naj bo stara ali mlada
vsaka gre v AGROBAR rada.

V kratkem bo za veselo razpoloženje poskrbela za točajnim pultom tudi gospa Šerbi.

Kinološko društvo Domžale organizira 6., 7. in 8. julija ogled svetovne razstave psov v Brnu na Češkoslovaškem. Odhod z avtobusom 5. 7. 1990 zvečer, prihod v Domžale v nedeljo 8. 7. 1990 zvečer. Cena izleta je ca. 800 din, v ceni je vštet prevoz, nastanitev in dva polpenziona. Prijave v kuverti, označeni z napisom »Brno« oddajte do 25. 6. 1990 v veleblagovnici Napredek na oddelku trafika. V prijavi navedite število oseb, ki se bodo izleta udeležile, navedite tudi telefonsko številko doma ali v službi in priložite dopisnico z vašim naslovom. Pozdrav!

Kinološko društvo
Domžale

TUDI V DOMŽALAH Kolodvorska 1 trgovina PANDA

Nudimo vam raznovrstna oblačila za moške in ženske ter otroke po 10 do 20 odstotkov nižjih cenah kot v Italiji.

Delovni čas: vsak dan od 9. do 15. ure in od 16. do 19. ure, ob sobotah od 9. do 12. ure.

OBIŠČITE NAS IN SE PREPRIČAJTE!

MENGO, d.o.o., RAČUNALNIŠKI INŽENIRING IN INOVACIJE direktor mgr. Tomaž ŠTEBE

Hribarjeva 35
61234 Mengeš
tel. (061) 737-160

VABILO ZA DELO NA APLIKATIVNIH IN RAZVOJNIH TEHNIČNIH RAČUNALNIŠKIH IN ELEKTRONSKIH PROJEKTIH

Iščemo dva stalna zunanja sodelavca, po možnosti iz neposredne okolice, za delo na realizaciji aplikativnih projektov in razvojnih nalog. Uspešno delo, sodelovanje in pristnost v odnosih do sodelavcev in naročnikov lahko vodi v dogovor o stalni zaposlitvi. Možna je pomoč pri določanju teme in financiranju realizacije diplomske naloge ali magistrerija. Zagotovljeno je izobraževanje in neposreden stik s tujimi partnerji. Zaželeno je znanje programiranja v C jeziku in assemblerju in veselje ter vztrajnost za delo na zahtevnih tehničnih sistemih.

Sibon

SIBON, d.o.o. Domžale, prireja v juliju dvotedenske tečaje angleščine in računalništva za šolsko mladino. Tečaji bodo potekali po preizkušenih video in audio metodah. Vodili jih bodo izkušeni predavatelji. Tečaji za mlajše učence bodo začetni, za učence od 5. razreda dalje pa izpopolnjevalni in prilagojeni tudi tistim s šibkejšim šolskim znanjem, ki jim je treba vzbuditi veselje in zanimanje za jezik in hkrati njihovo znanje izpopolniti, da bodo v novem šolskem letu lahko uspešneje nadaljevali z učenjem.

Informacije po telefonu 061-722-619 od 18. do 22. ure. Število udeležencev je omejeno, zato pohitite s prijavi.

S podobnimi in še pestrejšimi tečaji angleškega in nemškega jezika in računalništva za mladino in odrasle bomo nadaljevali tudi v jeseni. Zagotovite si prosto mesto vnaprej s predprijavo.

Marija Brežan, V. Vlahovića 2 B

AVTO ŠOLA
MIKANEČ, D.O.O.
Domžale, Prešernova 38
telefon 721-947

Željko zna naučiti ...

Vabi v tečaj cestno prometnih predpisov, ki bo potekal v mesecu juniju. Cena tečaja je 400,00 din. Literaturo dobite na tečaju. Istočasno organizirajo tudi tečaj prve pomoči oziroma izpite prve medicinske pomoči. Vsa predavanja bodo potekala na Srednji kovinarski in galanterijski šoli v Domžalah.

V mesecu juniju bodo potekale tudi vse praktične vožnje na vozilih Jugo 45 AX in renault 9 GTL. Cena za eno uro praktične vožnje je 160,00 din, kar je manj, kot so cene drugih.

Vse informacije dobite v pisarni na Ljubljanski 102 (bivša stavba milice) v ponedeljek, sredo in petek od 9. do 11. ure in od 15. do 17. ure, ali po telefonu 721-947.

Pridite, naučili vas bodo hitro in kvalitetno!

cedam

CEDAM, d.o.o. Domžale, Ljubljanska 34

Podjetje za trgovino, posredovanje in storitveno dejavnost:

Uresničuje vaše želje

V centru Domžal, na cesti talcev št. 11 (nasproti Doma upokojenecv) sredi junija odpira

Diskontno prodajalno in grosistično skladišče

Potrošniki!

DISKONTNA PRODAJALNA VAM NUDI

vse vrste pijač in živil po najnižjih diskontnih cenah.

Posebna ponudba v mesecu juniju:

sladkor — pakiran	kg	9,90
sladkor v vreči (za 50 kg)	kg	8,90
olje Cekin — sončnično	l	14,40
olje Cekin	l	13,90
olje Zvijezda	l	14,50
olje Konsum	l	12,90
pivo Union Grand	zaboj	129,00
vino Laški rizling z geogr. poreklom	l	23,90
uvoženi sokovi:		
— 10 odstotni	l	8,90
— 40 odstotni	l	12,90
— 100 odstotni	l	19,90
sirupi (malina, ribez, orange, limona)	l	21,90

IN ŠE MARIKAJ ...

Diskontna prodajalna je odprta vsak dan od 7. do 19. ure, ob sobotah od 7. do 16. ure in ob nedeljah od 8. do 12. ure, grosistično skladišče pa vsak dan od 7. do 15. ure, ob sobotah pa od 7. do 12. ure.

PRIDITE IN SE PREPRIČAJTE, MI VAS PRIČAKUJEMO!

Pri nekdanjem peku — »pri Jarcu« po novem:

Rumeni kmečki domači piščanci

»Pravih, domačih piščancev ne moreš nikjer kupiti,« je rekla Marija Jarc, znana domžalska pekarica — in se lotila sodelovanja s Stjepanom LEBARJEM iz kraja LOPATINEC pri Varaždinu. Piščanci, kure, jajca — vse, kar je moč pri jarčevih kupiti, je domače, pa tako, kot »gor zrasede« na star način na kmetih.

Cene so konkurenčne, jajca celo bistveno cenejša — le 1,30 din za kom. Prijazna Marija Jarc vam piščanca za peko celo razreže! Dovolj besed! Ali so piščanci, jajca, drobovina, peruti res take, kot so bile nekoč — se boste prepričali sami. Po telefonu? 712-695.

Odprto imajo od 8. do 12. ure in od 14. do 16.30 ure, ob sobotah pa od 7. do 12. ure.

MEDIA

SPECIALIZIRANA KOMISIJSKA TRGOVINA
Z HI-FI, TV, VIDEO, SVETLOBNO IN
RAČUNALNIŠKO OPREMO

LJUBLJANSKA C. 47, DOMŽALE, TEL.

POGOJI:

- aparatura ni starejša od 8 let — TV color 5 let — TV ČB 3 leta — VIDEO
- osebna lastnina aparata
- aparat v ispravnem stanju (potrdilo o ispravnosti od IPS Elektronika, Kolodvorska 5, Domžale)

POSEBEJ ZA VAS PRIPRAVLJAMO:

- leasing TV aparatov
- staro za novo
- nasveti o elektroakustičnih glasbilih in aparaturah z vodjo ansambla AGROPOP Poldetom POLJANŠKOM (za vse mlade glasbenike)
- lista ponudba — povpraševanje

TRENTNO — UGODNO

TV:

— TV color Kamakrown, 37 cm, daljinska, vcr, garancija 1 leto	samo 4.760,00 din
— TV color ISKRA, 51 cm, daljinsko, vcr, garancija 3 leta	samo 8.000,00 din
— TV color Kamakrown, 51 cm, daljinsko, vcr, garancija 1 leto	samo 6.090,00 din
— TV ČB Gorenje, 63 cm, 4 leta uporabljen, garancija 180 dni	samo 2.100,00 din
— TV color Akvamarin, 68 cm, 6 let, garancija 180 dni	samo 2.450,00 din

VIDEO:

— Panasonic NV-G 45 L, 4 glave, slow motion, frame, digital schaner, garancija 1 leto	samo 9.100,00 din
— Sharp 106, 3 glave, timer, 365 dni, slow motion, frame, digi pauza, daljinski, garancija 1 leto	samo 7.000,00 din
— Sharp 211 VS-P, 3 glave, daljinsko, frame	samo 7.000,00 din

IMAMO — IMATE

— slušalke	od 281,00 naprej
— wolkmeni	od 391,00 naprej
— avtoradio MTC	od 770,00 naprej
— avto alarmi	od 700,00 naprej
— avtozvočniki golf, pioneer	od 700,00 naprej
— kasetofoni	
— daljinski telefoni Panasonic, Itc	od 1.260,00 naprej
— radio vre, vre, anitech	od 490,00 naprej
— video kasete BASF, ITC	od 77,00 naprej
— audio kasete SONY, BASF, TDK	od 35,00 naprej

IN Z VAŠO POMOČJO ŠE MARIKAJ KAR IMATE PA ŽELITE PRODATI!

Vse informacije na telefon 721-494 vsak delovnik od 12. do 16. ure.

Trgovina MEDIA je odprta vsak delovnik od 16.30 do 19.30.

Vse aparate vam brezplačno očistijo in ocenijo v RTV servisu

IPS ELEKTRONIKA
Kolodvorska 5, Domžale

MEDIA VABI IN PONUJA!!!

MEDIA

Napredek Domžale Trgovsko gostinsko podjetje, p.o.

61230 Domžale, Ljubljanska 64, Telefon: n.c. (061) 721-531, komercialni sektor (061) 721-111, 712-173, skladišče Jarše (061) 712-173, 721-262, Telex: 31764 NAPRED YU, Telexfax: (061) 713-384, Ziro račun: 50120-602-9011

Napredek Domžale sporoča svojim kupcem:

Najcenejše od cenejšega ...

V juniju smo pripravili posebno ponudbo v naših prehrabrenih trgovinah. Kar 60 vrst blaga lahko kupite po »Napredkovih cenah«.

Posebno priporočamo:

sladkor kristal 2 kg	22,20
jedilno olje 1 l Helios	14,90
pivo Grand 1/2 l	7,00
pivo Zlatorog 1/2 l	7,00
namizno belo vino 1 l	16,20
vino Laški rizling 1 l Ptuj	20,50
rdeče vino Dar jeseni 1 l	15,40
sadni sirup malina	24,70
rum 1 l	58,40
konzerva tuna fileti	23,10
kava 100 gr cela Delikates	9,60
kava 1 kg cela Delikates	98,00
mehčalec za perilo	68,10
toaletni papir	40,80
pralni prašek Oskar	59,70

V poslovnih enotah KURIVO, KOVINAR IN BARVE LAKI smo večini blaga znižali cene v sodelovanju z dobavitelji.

- Izredno ugodne pa so cene:
- keramične ploščice Keramix
- peči za centralno ogrevanje Ferromoto
- samokolnice, okna INO, modularni blok
- vsi proizvodi Belinke, mivka, pesek, cement

Priporočamo tudi nakup premoga. Pri količini nad 5 ton in pri plačilu z gotovino vam premog pripeljemo brezplačno.

V VELEBLAGOVNICI smo znižali cene vsem vrstam OBUTVE. Cene so res ugodne in izbor velik.

Pri nakupu VSEH VRST SVETIL, vam še vedno priznamo 10 % popusta.

Tudi na ODELKU GOSPOD. POTREBŠČINE so dobro založeni, veliko izdelkov je iz uvoza po res ugodnih cenah: kozarci, pekači, porcelan, plastika itd.

Ne prezrite našega sporočila:
TUDI BREZ POPUSTOV SMO CENEJŠI

K počitku leglo je telo,
a tvoje delo in trpljenje
pozabljeno ne bo...

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta, brata in strica

FRANCA KOCJANČIČA

iz Podstrani 5 pri Moravčah se zahvaljujemo vsem, ki so nam ob težkih urah stali ob strani in z nami delili bolečine slovesa.

Posebno se zahvaljujemo patronažni sestri Slavki in Dr. Dušču za pomoč. Hvala sosedom, sodelavcem, sorodnikom, znancem, gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem in Mirotu Capudru za poslovilni govor. Vsem iskrena hvala. Vsi njegovi.

ZAHVALA

V 83. letu starosti je umrla mama, stara mama, prababica, sestra in teta

MARJETA KAVKA

roj. Kržan
z Brda 8 pri Ihanu

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za pomoč in darovano cvetje.

Posebej se zahvaljujemo dr. Cerarju in sestri Bredi. Zahvala tudi gospodu župniku, g. Janitu in pevcem za lepo opravljen obred.

Iskrena hvala tudi vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega očeta, brata in dedka

IVANA-JANEZA GRAŠIČA

iz Nožic

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam na kakršenkoli način pomagali v težkih trenutkih, ga pospremili na njegovi zadnji poti, izrekli sožalje ter darovali cvetje.

Vsem še enkrat hvala. Vsi njegovi.

ZAHVALA

V 79. letu starosti nas je zapustil naš dragi mož, oče in stari oče

FRANC ŠTEMPELJ
iz Dragomilja

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, znancem in vsem ostalim za izrečena sožalja ter za spremstvo na zadnji poti. Hvala vsem za darovano cvetje ter vsem, ki ste namesto cvetja darovali v druge namene.

Zahvala gospodu Gerjolju za lepo opravljen pogrebni obred, cerkvenim pevcem, organizaciji ZZZB ter gospodu Kopicu.

Posebno pa se zahvaljujemo dr. Mojci Zajčevi za nesebično pomoč pri zdravljenju.

Vsi njegovi.

Pomlad na zemljo se povrne,
petje slavca se zbudi,
s cvetjem zemlja se zagrne,
našega ljubega ata pa več ni.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta in strica

IVANA TIČA

iz Sp. Dobrave
pri Moravčah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za izrečena sožalja in darovano cvetje.

Posebno se zahvaljujemo gospodu župniku za lepo opravljen obred, še posebej gospodu Ladotu Jaksetič, župniku iz Zalne, za ganljive poslovilne besede in pevcem za zapete žalostinke. Iskrena hvala dr. Dušču za dolgoletno zdravljenje.

Hvala vsem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi.

Ob boleči in prerani izgubi našega dobrega moža, očeta in dedka

VINKA MLAKARJA

iz Trzina

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti, mu poklonili toliko lepega cvetja in mu izkazali še zadnjo pozornost. Zahvaljujemo se njegovim bivšim sodelavcem iz skladišča in komercialne »TOKO«, gasilec iz Trzina, ki ga kljub upokojitvi niso pozabili in mu tako še zadnjič izrazili svojo naklonjenost. Zahvala velja tudi Stobljanskemu oktetu in Matjažu Žibertu za žalostinke. Iskrena hvala vsem, ki so bili z nami v najtežjih trenutkih in nam kakorkoli pomagali.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

V 76. letu starosti nas je po dolgotrajni in težki bolezni zapustil naš dragi in dobi mož, ata, ded, praded, brat, stric in tast

VIKTOR REMS

iz Nožic

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za darovano cvetje, izrečena sožalja, oddane svete maše, sveče in za množično spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi kolektivu UTOK, trgovskemu podjetju KOČNA Kamnik, trgovini Dupljica, homškim pevcem, pevcem Solidarnost iz Kamnika, praporščakom in obema gospodoma župnikoma Alojzu Golobu in Francetu Podbevšku za lepo opravljen pogrebni obred. Zahvaljujemo se tudi Vinku Kavčiču in Francetu Golobu za vso pomoč.

Zalujoci vsi njegovi. Nožice, maj 1990.

Vsi ljudje so prah,
nekateri so zlat prah.
(J. N. Scedd)

V SPOMIN

12. junija je minilo pet let žalosti in bolečine, odkar se k nam iz končnega šolskega izleta ni vrnil naš dragi

MATJAŽ PIŽEM

Hvala vsem, ki se ga spominjate in postojite ob njegovem tistem domu.

Vsi njegovi.

ČAKAM TE,
ČAKAM, PRISLUŠKUJEM MIŽE
KDAJ MED TISOČI STOPINJ
ZAČUTIM TVOJE,
KDAJ MED TISOČI ZAZNAM
TVOJ DIH...

(Minatti)

Ob nenadomestljivi izgubi naše

VERONIKE HEFERLE

roj. Cunja

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam stali ob strani. Posebna hvala vsem sodelavcem, sostanovalcem, sosedom in prijateljem s Kraigherjeve ulice in gospodu župniku.

Vsi njeni.

Domžale, junij 1990.

Nepričakovano nas je zapustila naša draga mama, stara mama, prababica in sestra.

ZOFIJA KOČAR

iz Preserij

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za darovano cvetje in izraze sožalja ter vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti. Posebno zahvalo izrekamo sosedom za izkazano pozornost, duhovnikom za lepo opravljen obred in pevskega zbora za sočutno zapete pesmi.

Vsi njeni.

Kar bilo je duši najdražje pobrala mi v cvetju je smrt zatrla mi nado za nado podrla načrt za načrt.

ZAHVALA

Teško bi izrekli zahvalo vse, ki ste na kakršenkoli način pomagali ob nenadni in boleči smrti našega dragega moža, očeta in brata

DOMINIKA PIRNATA

Gračinskega ata

A vseeno naj bodo te vrstice skromna zahvala vsem, ki ste ga v trumah pokropili in ga tako mnogoštevilčno pospremili iz njegove kapelice na poslednjo pot.

Prav pristočno se zahvaljujemo duhovnikom gospodu Janezu Petriču in gospodu Vinku Čampi, za prelep cerkveni obred pokopa, ter gospodu Miru Šlibarju, gospodu Janezu Rožiču, ki mu je ob slovesu od 500 letnih grajskih zidov še zadnjikrat spregovoril besedo zahvale. Ravno tako se zahvaljujemo gospodnikom ob odprtem grobu Antonu Peterki za podan kronolog in Stanislavu Urbaniji za slovo v imenu čebelarjev ter pevcem za odpete žalostinke.

Še posebej bi se zahvalili vsem, ki ste v tolikšem številu darovali za maše in cvetje, sosedom za vsestransko pomoč. Posebej še uštinčevim ter čebelar-skemu društvu Moravče.

Vsi njegovi.

V SPOMIN

Ta mesec mineva leto dni, odkar nas je v 90. letu starosti zapustil naš nepozabni oče

RUDOLF OSOLIN

iz Škocjana

Hvala vsem, ki ste ga obiskovali v času njegove bolezni, mu nudili oporo, lajšali bolečine ter ga pospremili na njegovi zadnji poti k večnemu počitku.

Njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža in očka

FRANCA POGAČARJA

iz Mengša

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za podarjeno cvetje, izrečeno sožalje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Hvala gasilec, godbi, organizaciji RK in gospodu župniku za izrečene poslovilne besede in lepo opravljen pogreb.

Iskreno se zahvaljujem tudi kolektivu ZORA Domžale za prijaznost in pomoč v težkih trenutkih.

Zena Bernarda in hčerka Vesna.

V SPOMIN

METKI HRIBAR

iz Ihana

Štiri leta v grobu počivaš,
štiri dolga leta
Te že med nami ni.
Štiri dolga leta
ni več pogledov Tvojih
nič vprašanj
v tišini nemi
sleterni nam mine dan.
Štiri leta na Tebe
obujamo spomine
ki moč jim obledeti ni,
še med nami si navzoča
ne mine dneva ne noči.
Spolnila se volja je njegova
ki nad nami zmer bedi,
dopolnjeno je bilo delo Tvoje
za kar smo ti hvaležni vsi!

Vsi tvoji.

ZAHVALA

Po kratki, a usodni bolezni nas je v 62. letu življenja zapustil dragi mož, oče, stari oče, brat in stric

AVGUŠTIN OREHEK

iz Gorjuše pri Dobu

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izkazano pomoč, podarjeno cvetje, izrečeno sožalje in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Zahvala tudi jamarjem, gospodu kaplanu za lepo opravljen obred, oktetu bratov Pirnat za odpete žalostinke in trobentaču za ganljivo odigrano Tišino ter Stanetu Stražarju in Jožetu Opaškarju za izrečene poslovilne besede.

Zalujoci vsi njegovi.

V gozd in log
si hodil rad,
poslušal petje ptic,
rad kukavico
slišal bi,
da ti leta dodeli.

ZAHVALA

Ob prerani izgubi našega dragega moža in očeta

ALOJZA GOSTIČA

iz Moravč

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, sosedom in prijateljem za izrečeno sožalje in darovano cvetje.

Posebna zahvala je namenjena številnim praporščakom, gospodnikom, pevcem, godbenikom in ribičem ter vsem, ki ste ga spremili na zadnji poti.

Vsem še enkrat iskrena hvala. Zena Francka in vsi njegovi.

ZAHVALA

Na pragu pomladi nas je v 55. letu življenja po težki bolezni zapustil naš dragi mož, oče, sin, stari ata, brat, stric in svak

JOŽE ŠPORAR

iz Šmarce

Najtopleje se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem tovarne Helios in znancem, ki ste nam v težkih dneh stali ob strani, nam izrekli sožalje, počastili njegov spomin in ga v tako velikem številu pospremili v prerani zadnji dom. Iskrena hvala tudi domžalski godbi, ZŠAM Domžale za sodelovanje na pogrebni svečanosti, trobentaču za ganljivo Tišino, organizaciji ZZZB NOV, gospodnikom za poslovilne besede, praporščakom in gospodu župniku. Hvala tudi dr. Ivu Pevcu za pomoč pri njegovi bolezni.

Zalujoci vsi njegovi. Šmarca, Domžale, Ljubljana, maj 1990

Tvoj korak je obstal,
tvoj glas je onemel,
zdaj v grobu mirno spiš
a v naših srcih še živiš.
S cvetjem ti zdaj grob krasimo,
v trajno ljubezen in spomin.
Cvetje s solzami rosimo,
v naših srcih je polno bolečin.

V SPOMIN

SILVO CERAR

iz Vira

21. junija mineva žalostno leto, odkar si nenadoma odšel iz naše sredine ljubljeni sin, mož, očka, brat, strček in svak.

Hvala vsem, ki se ga spominjate.

Zalujoci vsi njegovi.

V svojem 81. letu nas je 19. 5. nenadoma zapustila naša draga teta in sestra

REZKA SLABIČ

Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili dr. Cerarju, ker ji je vedno velikodušno nudil zdravniško pomoč. Iskrena zahvala velja tudi vsem sorodnikom, znancem, prijateljem in sosedom za izrečeno sožalje in lepo cvetje.

Posebno se zahvaljujemo gospodu župniku Milanu Grdenu za lepo opravljen obred ter izrečene besede slovesa in upanja na ponovno snidenje. Hvala tudi pevcem, ki so s svojim petjem še polepšali obred in vsem, ki ste jo spremljali na njeni poslednji tozemeski poti.

Njeni domači.

V SPOMIN

Umrli je naša dobra mama

MILKA VAVPETIČ

roj. Maznik

Pokopali smo jo v družinskem krogu.

Zalujoci: otroci Stane, Vide, Andrej, Mila in Ida z družinami, sestra Lina z Minko, svakinja Dana in drugo sorodstvo. Domžale, 26. 5. 1990

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta, brata, strica, starega očeta in pradedga

JOŽETA OGRINA

Tamplavovega ata

iz Mengša

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

Hvala kolektivu Doma upokojencev v Mengšu, gospodu župniku Zibelniku ter praporščakom. Hvala tudi gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsi njegovi.

EPIGRAMI

Domžalska

Zanikarna zima in slaba pomlad,
polletna pa letina daje že sad:
večine ne briga ne delo ne stranka,
nervozno pa suče se vse okrog — šanka!

OBČINSKO-GASILSKA

V deželo že prihajajo gasilske veselice
in divja glasba — trese se pijača, pečenice,
ljudje pa vpijejo, kot da bi bil prepir v hiši,
človeški se pogovor sploh nič več ne sliši.

OBLETNIŠKA

Partizanske spomenike nam prerašča že plevel,
mar od vsega glasba res ostaja le pozabljeni pepel?
Je to ogenj: v šolo so prinesli slike Tita?
Grob opleti, spomenik! Je akcija učinkovita.

V EVROPO ČEZ VIRSKI MOST!

Čez obnovljen most bomo šli v EVROPO ZDAJ!
da tam bi si kupili poganjalski čaj.
Ta lepota se je spremenila v starko,
saj delali so hitro — kakor Noe barko.

DOMŽALSKO-SLOVENSKA

Skrivaj nam Teniški je center zrasel —
od kod se je denar napasel?
Hura! Zdaž pa v Evropi smo — hm, morebiti,
že malo stran pa so ljudje le golih — riti.

Novodobno prekucništvo

Le z eno samo črko — DAN MLADOSTI
smo spremenili v novi — DAN RADOSTI.

KAJ NAS DRAMI?

Zrcalo časa

Končno mimo so naporni časi,
ko je večkrat pel predvsem komolček;
pomagali bodo ljudski glasi,
kdo, kje, kdaj zasedel nam bo stolček.

Ljudomile

Le kdo je vojski dal ime oborožene sile?
saj naše so enote vselej ljudomile,
iz ljudstva v ljudske so se spremenile,
nam nikdar naj ne bi storile — sile.

Volčji časi

Po vojni brez sodišča pomorjeni;
na dan prihajajo nam ljudski glasi;
ko slišiš priče z Golega otoka,
pomisliš, kdaj bili so — volčji časi.

Prenovitvena

Partija se z Demosom bo poročila,
a oskubljeno je doto prislužila:
KO, ČE, TREBA BO, NAJ BI, ZARES in VSAJ.
Prav zato je vsem Slovincem obljubila,
za naprej: da se ZARES bo prenovila.

France Cerar

Odprto pismo Lojzetu Avšiču, direktorju KPC
Jable:

Še za tako barbarsko dejanje se najde opravičilo

Ni prvič, gospod direktor, ki vam je zaupan del našega
kmetijstva — na nek način pa tako tudi del narave, da je ta-
ko pooblaščen človek storil nekaj proti samemu sebi ... In
proti vsem nam ...

Iztrebili, skoraj do golega ste uničili, posekali gozdiček ob
grobelskem drevoredu.

»Kozolec se nam v jablah podira, pa les rabimo,« ste re-
kli.

»Druga gozda praktično nimamo, zato zelo rabimo ta
les«, ste mi zatrjevali.

Pred letom ali nekaj takega se nas je peščica tistih, ki
imamo radi ta košček narave, lotila dela. Iz vašega, poudar-
jam, vašega gozdička smo odpeljali 16 tovornjakov in 2 kon-
tejnjerja smeti, gradbenih in vsakršnih drugih odpadkov, hla-
dilnikov, žimnic in drugega. Gozdiček in drevored smo uspo-
sobili, očistili, pokosili, pobrali vejevje ter v njem pripravili
tri koncerte: dva instrumentalna in enega vokalnega. Nav-
dušili so ljudi, ki so prišli v drevored in gozdiček poiskati ne-
kaj lepega.

OBČINSKA SRAMOTA

Prometni otok na
magistrali,
občinska je
sramota?

Živ dokaz,
da projektantu
ne leži njegova
stroka!

NAŠIM POLICAJEM ...

Prvi september,
je praznik za mesto.
Zaradi učencev v prometu
grede policaji: ta dan
masovno na cesto.

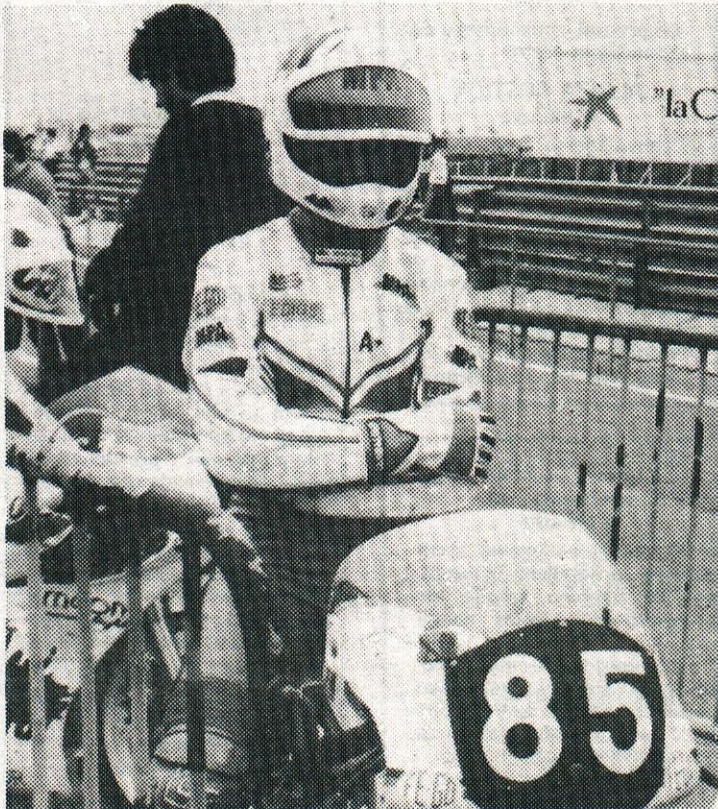
Bi v šolah lahko
razpisali natečaj
na temo:
prometnikov med letom
na križiščih, ni niti
za eno izmeno!

DUŠANU ŠINIGOJU

Ob odhodu je imel
občutek, da je vlada
dobro vladala!
A Slovenci občutijo,
da je tačas le bolj
razpadala!

Adolf Pušnik

Mladi prvak piše. Iz Španije,
kjer se je udeležil dirk za sve-
tovno in evropsko prvenstvo
v motociklizmu se je oglašil
dvakratni prvak v CHD
125ccm 19-letni Gregor Go-
rec. Mlademu šampionu že-
limo veliko uspeha v nadalj-
njem tekmovanju in prizade-
vanjih, da se uveljavi tudi
v svetovnem in evropskem
merilu.

Slamice iz Slamnika:

FILTRU!

Sprejeli smo vaš prefiltrirani
tekst in vam sporočamo, da bi šel
tudi skozi naš filter, če ne bi vi iz-
delka podpisali s prefiltriranim
imenom. Pošljite torej vaš naslov
ali se oglasite vsaj po telefonu!

Končno NAPREDEK!

Uredništvo ugotavlja, da je na-
še splošno znano podjetje NAPRE-
DEK, katerega ime smo že večkrat
kritizirali, češ, da ni najbolj pri-
merno, opravičilo svoj naziv. Kaj
pa naj bi bila vrsta pestrih prire-
ditev, vsakodnevnih ponudb in
vsega drugega na ploščadi pred
Veleblagovnico v drugi polovici
maja — kot NAPREDEK! Bravo Na-
predek, eden redkih, ki si privoščijo
napredek ...

Bodoči podjetniki, pozor!

Podjetnikom, ki še niso v celoti
definirali svoje bodoče dejavnosti,
posredujemo zelo aktualno pobu-
do: ustanovite podjetje za organi-
ziranje vodnih prevozov za potrebe
stanovančev SPB 1 v Domžalah.
Gre res trenutno le za kletne pro-
store, vendar kdo ve, če ne bo ju-
tri na vrsti pritličje.

Iz gozdička doslej ni bilo ničesar ukradenega, niti eno sa-
mo drevo. Kar je bilo počiščeno (sušice) to delo so opravili
gozdarji, ki so sami popolnoma vse odpeljali. Pri tem delu
očistevalne akcije me je direktor GG Ljubljana TOK Domžale
— ing. Ljubo Pavlovič, ki je bil sam v akciji navzoč, opozoril
na nekatera eksotična drevesa v gozdiču, ki da jih daleč na-
okoli ni moč najti (črni bor!) Vi ste jih podrli za vaš kozolec.
Iskreno želim, da bi vam popravilo kozolca in v tem gozdu
posekan les zagotovil svetlo poslovno perspektivo.

Posekan les, pa pravite, da je ničvreden, suh, tak, da so
drevesa iz naravnovarstvenega ozira kar klicala po sečnji.
Lepo! Takega lesa za vaš kozolec pa menda ja ne rabite?!

Gozdiček je bil najbližja zelena oaza Domžal, edini pre-
ostali otok zelenja na Mengeškem polju. Vi ste se ga barbar-
sko lotili, medna celo z gozdarskim žegnomo. Da je v gozdiču
in pred njim zaradi slabega vremena polmetersko blato, ki
ga je opravila vaša mehanizacija, je samo še dodatna rana,
ki ste jo zadali.

Rad bi vam pripovedoval o tem, da je v neposredni bližini
gozdička ena najstarejših rimskih najdb, o bližnji, komaj 100
metrov oddaljeni baročni cerkvi, nekdanji grobeljski graščini
z bogato zgodovino, 200 let starem drevoredu ... Pa ne
bom, gospod Avšič! Zaradi kozolca, ki se vam podira ...

Za vsa svoja ravnanja ste našli racionalno razlago. Napi-
šite! Lahko da me boste z njo dotolkli in celo koga prepričali,
da je celo dobro in nujno, kar ste storili. Ampak dejstva, da
so drevesa padla, ne boste spreobrnil ...

Če bi bil mladi direktor Arboretuma Aleš Ocepek, (kar k
sreči ni) — Lojze Avšič in bi mu primanjkovalo drv, bi lepo
stopil z motorko v Arboretum, spodžagal nekaj dreves: »Mo-
rali smo tako ravnati,« bi rekel, »zeblo nas je!« ...

Matjaž Brojan

P. S.: Povsem marginalno se ob tem postavlja vprašanje
— kakšen gospodar mora biti tā, ki les za »grušt« seka v ju-
niju, pa tudi že znano tačas modno slovensko ravbarsko in
plenilsko dejanje: posekajmo, čimprej in čimveč, da bo stare-
mu lastniku, ki mu bo gozd spet povrnil (po novem zaka-
nu, ki je v pripravi) — ostalo čimmanj. In navsezadnje: doce-
la marginalno je tudi dejstvo, da je bil zadnji lastnik pred
»podružbljenjem« gozdiča Misijonska družba sv. Vincencija
Pavelskega iz Ljubljane!

Posebnih pogojev ni, so pa zah-
tevale izkušnje in sicer v obliki
vsaj enega obiska Benetk ali vsa-
kodnevne prisotnosti na »Bledu«.

Iz konstitutivne skupščine

Eden izmed biserčkov iz nena-
vadno bogate razprave na prvi
konstitutivni skupščini je tudi tole
modro dogovarjanje: Dogovorili
so se, da bodo »pod nujno« od-
pravili več glasovanj o isti stvari,
vendar so o tem večkrat glasova-
li ...

Najbolj vsebinska ugotovitev

Iz iste skupščine je tudi nasled-
nja modra, zlasti pa vsebinska
ugotovitev: Vsebinsko se ve, da se
vsebinsko nič ne ve, pri čem
smo ...

En komad, dva komada

Na seji je bila v ospredju tudi
nova terminologija in v zvezi z njo
tudi nova merska enota za mani-
puliranje s poslanci. Enoto, ki je v
duhu časa: posameznik — po no-
vem »en poslanski komad« je izja-
vil, da se pet ali šest komadov —
poslancev — ne splača iskati ...

Poslanci, čigavi ste?

Izjave posameznih poslancev,
čigavi oz. kakšni da so, smo upo-
rabili za možnost tako imenova-
nih mutacij o naravi poslanca.
Preberite in opredelite se:

- neopredeljen, vendar odvi-
sen
- neodvisen, vendar oprede-
ljen
- neopredeljeno neopredeljen,
vendar z razvito simpatijo do
stranke
- opredeljen in odvisen, ven-
dar samostojen.

Če vam ni čisto jasno, kdo je
kdo in kam spada, oglasite se na
skupščini, vam bo takoj vse popol-
noma jasno!

Nas ni strah!

Glede na prvo zgodovinsko za-
sedanje naše skupščine, ki je bilo v
neposredni bližini znamenite alpi-
nistične stene, je bilo upravičeno
pričakovati kakšne proteste pla-
nincev in alpinistov. Pa nas ni
strah! Bi nas pa bilo, če bi nas
strašili kakšni judoisti in boksar-
ji ...

Aktualno obvestilo

Vse uporabne trgovskih in
podjetniških storitev obveščamo,
da so v tem tednu podjetniki v na-
ši občini odprli le 8 novih lokalov
in registrirali le 10 novih podjetij.
Kje so časi, ko so v enem samem
tednu odprli 97 lokalov in registri-
rali 52 podjetij ...

Tudi kotalkarji

Poleg že zelo zdelanih poslan-
cev, ki se jim je že močno oglašala
narava v obliki kruljenja želodcev,
so si konca zgodovinske skupščine
najbolj želeli kotalkarji, ki so hoteli
že med sejo prikotalkati na prizo-
rišče zgodovinskega dogodka ...

Zelo izvirna rešitev

Predlagamo najnujnejšo spre-
membo statuta ali poslovnika na-
še skupščine: v primeru neodloče-
nih izidov glasovanja, ne predla-
gamo niti ponovitve glasovanja,
niti žrebanja, temveč plezanje ize-
načenih kandidatov k višku po
plezalni steni v domžalski smeri v
hali komunalnega centra, pa bo-
mo videli, kdo je boljši ...

Velik zločin

Z novimi volitvami je bil nare-
jen velik zločin nad tako imenova-
no strukturo v naši skupščini. Nez-
nosno so se poslabšali pogoji za
»lubčkanje« pri čestitkah, saj so
bili na funkcije izvoljeni sami mo-
ški ... Klinc pa take volitve ...

Kje so?

35 poslancev proti, 35 poslan-
cev za, 6 vzdržanih od 81 prisot-
nih. Kje so preostali? Ugibanj je
več, lahko pa izberete med nasled-
njimi možnostmi:

- v bifeju pri napajalnikih
 - v Mercatorju za šankom
 - na Bledu pri Orkiču
 - v Paradižu
 - v Life-u
- ... ali v eni od preostalih 73
gostiln, bifejev ipd. v neposredni
bližini prostora, v katerem zaseda
skupščina.

Imate ime?

Na prvi seji skupščin se je poja-
vil tudi problem, ob katerem je ce-
lo naše uredništvo v veliki zagati.
Kljub modrim glavam in glase-
mu razmišljanju ne vemo, kako bi
poimenovali poslanca, ki ni niti ZA
niti PROTI niti ne dvigne roke, ko
se javljajo vzdržani, je pa na seji.
Odgovore pod šifro »TIIHA RIT-
KA« pričakujemo na Uredništvu, ki
bo najizvirnejšega bralca nagradi-
lo z brezplačno prisotnostjo na se-
ji naše občinske skupščine.

Dodatna oprema

Glede na to, da je prva seja
skupščine trajala le nekaj več kot
7 ur in je še dobro, da se je začela
po malici, predlagamo najnujnej-
še spremembe poslovnika, v skla-
du s katerim bi bili poslanci upra-
vičeni, da iz občinskih sredstev do-
bijou:

- pižamo
- šlape
- nočno čepico s cofom.

občinski poročevalec

Občinski poročevalec, glasilo občine Domžale,
izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v ob-
čini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredni-
ški odbor v sestavi: Vera Vojska, glavna urednica,
Matjaž Brojan, odgovorni urednik, Marjan Bolhar,
Marjan Gorza, Pavle Pevec, Cveta Zalokar-Oražem,
Tone Orei, Ivan Kepic, Janez Stibrič, Bogdan Oso-
lin, Ivko Hribar, Igor Lipovšek-Lenasi, Martin Gro-
šelj.

Glavna urednica: Vera Vojska, tel.: 721-321, odgo-
vorni urednik: Matjaž Brojan, tel.: 711-686, tehnični
urednik: Franc Mazovec, tel.: 323-841, fotografije:
Vido Repanšek, tel. 737-660 popoldan.

Glasilo izhaja v nakladi 15.500 izvodov in ga tiska
Tiskarna Ljudske pravice Ljubljana. Rokopise sprejema
odgovorni urednik, Ljubljanska 70, Domžale p.p. 2. Po-
slanih rokopisov in fotografij uredništvo ne vrača.
Uradne ure uredništva: ponedeljek in petek od 10. do
13. ure in sredo od 10. do 13. ure in od 14. do 17. ure.
Glasilo je na podlagi sklepa izvršnega sveta SR Sloveni-
je oproščeno plačila temeljnega davka od prometa
proizvodnje.

Uredništvo z dnem 15. 3. 1990 rokopisov in fotografij ne vrača

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem
Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne
24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte
slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in
občanov občine Domžale.